

รายงานการวิจัย

ความต้องการและศักยภาพในการเปิดหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต
(ต่อเนื่อง) คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

Needing and Potential in Bachelors of Business
Administration (Ongoing) Faculty of Business Administration,
Rajamangala University of Technology Srivijaya

ธีภากรณ์	นฤมาณลินี
บุษบรรณ	เหล็ยวรุ่งเรือง
สุรีย์รัตน์	ชูแก้ว
สุวภัทร	อำพันสุขโข
สุทธยา	สมสุข
ชวนพิศ	เจयाคม
ธันยาภรณ์	ดำจตุติ

โครงการวิจัยนี้ได้รับเงินทุนอุดหนุนจาก
งบประมาณรายได้ คณะบริหารธุรกิจ พ.ศ. 2557
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา

(ก)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและสำรวจถึงความต้องการและศักยภาพในการเปิดหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต(ต่อเนื่อง) คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในกลุ่มภาคใต้จำนวน 1,134 ราย โดยการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

ผลการวิจัยปรากฏว่า ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามความประสงค์จะศึกษาต่อในสาขาการบัญชี จำนวน 270 คน คิดเป็นร้อยละ 23.80 สาขาระบบสารสนเทศจำนวน 228 คน คิดเป็นร้อยละ 20.10 สาขาการจัดการทั่วไปจำนวน 214 คน คิดเป็นร้อยละ 18.90 สาขาการตลาดจำนวน 209 คน คิดเป็นร้อยละ 18.40 สาขาการจัดการสำนักงานอิเล็กทรอนิกส์จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 7.50 สาขาการจัดการทรัพยากรมนุษย์จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 7.40 สาขาการจัดการอุตสาหกรรมจำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 2.90 และสาขาการเงินจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 1.00 ตามลำดับ โดยส่วนใหญ่มีความประสงค์จะศึกษาต่อในภาคปกติจำนวน 883 คน คิดเป็นร้อยละ 77.90 สาขา ระบบสารสนเทศจำนวน 251 คน คิดเป็นร้อยละ 22.10 และให้ลำดับความสำคัญของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้เรียนที่มีความประสงค์จะศึกษาต่อในหลักสูตรฯ ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตรเป็นลำดับที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 44.20 ด้านสถาบันฯ เป็นที่ยอมรับของสังคม คิดเป็นร้อยละ 37.80 ด้านมีหลักสูตรที่ต้องการจะศึกษาต่อที่หลากหลาย ตรงกับความต้องการของผู้เรียน คิดเป็นร้อยละ 30.20 ด้านมีคณาจารย์ที่มีคุณวุฒิ จรรยาบรรณ ที่เหมาะสมสำหรับการเป็นผู้สอน คิดเป็นร้อยละ 29.10 ด้านมีทุนการศึกษาทั้งที่ให้เปล่าและทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 28.80 และสถานที่ตั้งของคณะบริหารธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 22.0 ตามลำดับ และความคาดหวังในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.11$)

การทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ t-test เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยโดยตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ สถานศึกษาเดิม มีระดับความคาดหวังต่อความต้องการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรฯ โดยภาพรวมที่แตกต่างกัน และใช้ f-test เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยโดยตัวแปรอิสระ ได้แก่ สาขาที่ต่างกันของผู้ตอบแบบสอบถาม มีระดับความคาดหวังต่อความต้องการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรฯ โดยภาพรวมที่ไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อเปรียบเทียบด้วยภูมิลำเนากลับพบว่า มีระดับความคาดหวังต่อความต้องการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรฯ โดยภาพรวมที่แตกต่างกัน

สำหรับผลการประเมินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย แสดงให้ทราบถึงศักยภาพในการดำเนินงานเกี่ยวกับการหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (ต่อเนื่อง) พบว่าอยู่ในระดับพอใช้

Abstract

The purpose of this study is to study and explore the needs and potential of the Bachelor of Business Administration (Continuing) program of Rajamangala University of Technology Srivijaya Songkhla Campus. The samples used in this study were 1,134 undergraduates (undergraduate) in the Southern region with purposive Sampling,

The results are as follows. The respondents would like to study in Accounting were found is highest 23.8 percent, Business Information System 20.1 percent, General Management 18.9 percent, Marketing 18.4 percent, Electronics Office Management 7.5 percent, Human Resource Management 7.40 percent, Industrial Management 2.9 percent, and Financial 1.0 percent were respectively. Most of respondents need to study in the full-time 77.9 percent and part-time 22.1 percent. The factors affecting the decision of the students who wish to study in the course is the total cost of the course was 44.20 percent, 37.8 percent was The institution be acknowledge, there are many courses to study 30.2 percent, the lecturers were qualification and appropriate ethics for teaching 29.1 percent, financial services and scholarships 28.8 percent and the location of the Faculty of Business Administration at 22.0 percent, the overall expectations were high ($\bar{X} = 4.11$).

Hypothesis testing using t-test was used to compare the difference between mean and independent variables such as sex and school were expectation for the demand for the course was different. The f-test was used to compare the difference between the mean and the independent variables such as branches and place of born. There is an expectation for the demand for the course with brances was not different. But when compared with place of born the expectation for the demand for the course was different.

the internal quality assurance assessment of the Faculty of Business Administration Rajamangala University of Technology Srivijaya which was demonstrate the potential of the Bachelor of Business Administration (Continuing) program were fair ($\bar{X} = 2.90$).

(ค)

กิตติกรรมประกาศ

รายงานวิจัยเล่มนี้สำเร็จลงได้ด้วยความร่วมมือจากผู้ปฏิบัติงานในหลาย ๆ ฝ่ายด้วยกัน เช่น เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานสำนักงานคณะกรรมการธุรกิจ และเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานสาขา ที่เสียสละเวลา และได้ให้แนวคิดและเป็นกำลังใจให้ผู้วิจัย ตลอดจนนักศึกษาคณะกรรมการธุรกิจผู้ให้ความร่วมมือในการวิจัย จนทำให้ได้รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ขึ้น

ขอขอบพระคุณคุณปู่ คุณย่า บิดา มารดา ที่อยู่สนับสนุนและให้กำลังใจแก่ข้าพเจ้าตลอดมา ซึ่งถือเป็นแรงผลักดันให้ข้าพเจ้าสามารถทำงานวิจัยในเรื่องดังกล่าวจนเสร็จสิ้นสมบูรณ์

คุณประโยชน์ใด ๆ ที่เกิดจากรายงานการวิจัยเล่มนี้ขออุทิศให้ ปู่ย่า บิดามารดา ครูอาจารย์ และเพื่อนร่วมงานที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่าน

ธีภากรณ์ นฤมาณลินี

กันยายน 2558

(ง)

คำนำ

รายงานการวิจัยความต้องการและศักยภาพในการเปิดหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (ต่อเนื่อง) คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ได้รับเงินทุนอุดหนุนจากเงินงบประมาณรายได้ พ.ศ. 2557 คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและสำรวจถึงความต้องการและศักยภาพในการเปิดหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต(ต่อเนื่อง) คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า รายงานผลการวิจัยฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ศึกษาค้นคว้าผลการวิจัยไปเป็นแนวทางในการดำเนินงานของหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตได้ดียิ่งขึ้น หากมีข้อผิดพลาดประการใดผู้วิจัยขออภัยมา ณ ที่นี้ด้วย

ธีภากรณ์ นฤมาณลณี

กันยายน 2558

(จ)

สารบัญ

เนื้อหา	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	(ก)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	(ข)
กิตติกรรมประกาศ	(ค)
คำนำ	(ง)
สารบัญ	(จ)
สารบัญรูปภาพ	(ช)
สารบัญตาราง	(ฉ)
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย	3
1.3 สมมติฐานการวิจัย	3
1.4 ขอบเขตของการวิจัย	3
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย	4
1.6 วิธีการดำเนินการวิจัย	4
บทที่ 2 เอกสาร และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	6
2.1 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542	6
2.2 ทฤษฎีความต้องการตามลำดับขั้น	10
2.3 การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษา	11
2.4 หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต(ต่อเนื่อง) คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย	20
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	27
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	31
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	31
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	31
3.3 วิธีดำเนินการสร้างเครื่องมือในการวิจัย	32
3.4 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	39
3.5 วิธีการดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล	39
3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	41

สารบัญ (ต่อ)

เนื้อหา	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	43
4.1 ผลการประเมินแบบสอบถามเพื่อสำรวจความต้องการของผู้ที่ประสงค์จะเข้า ศึกษาต่อในหลักสูตรหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต(ต่อเนื่อง) คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย	43
4.2 ผลการทดสอบสมมติฐานลักษณะชีวปัจจัยที่แตกต่างกันของผู้สนใจเข้าศึกษา ต่อมีผลต่อความต้องการในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (ต่อเนื่อง) แตกต่างกัน	52
4.3 ผลการประเมินระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะ	72
4.4 วิเคราะห์ผลการประเมินตนเอง ระดับคณะ	78
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	82
5.1 สรุปผลการดำเนินงาน	82
5.2 อภิปรายผล	87
5.3 ข้อเสนอแนะ	87
บรรณานุกรม	88
ประวัติคณะผู้วิจัย	89

(ช)

สารบัญรูปภาพ

ภาพที่	หน้า
2-1 ความเชื่อมโยงระหว่างมาตรฐานการศึกษาและการประกันคุณภาพ	18
2-2 ความสัมพันธ์ระหว่างการประกันคุณภาพการศึกษาภายในกับการประเมินคุณภาพภายนอก	19
2-3 โครงสร้างองค์กร และโครงสร้างการบริหาร คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย	22
2-4 รายชื่อผู้บริหาร กรรมการบริหาร คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย	23

(ช)

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2-1 แสดงจำนวนหลักสูตรที่เปิดสอน	23
2-2 แสดงจำนวนหลักสูตรที่เปิดสอนแยกตามระดับการศึกษา	24
2-3 แสดงจำนวนนักศึกษา	24
2-4 แสดงจำนวนอาจารย์และบุคลากร	25
2-5 แสดงข้อมูลพื้นฐานโดยย่อเกี่ยวกับงบประมาณ และอาคารสถานที่	25
2-6 สรุปงบประมาณแผ่นดินและเงินรายได้ จำแนกตามหมวดรายจ่าย	27
3-1 เกณฑ์การให้คะแนนของแบบสอบถาม	35
3-2 ระดับความคาดหวัง	36
3-3 เกณฑ์เฉลี่ยคะแนนของแบบประเมิน	36
3-4 กรอบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะ	37
3-5 การวิเคราะห์คุณภาพการศึกษาภายในระดับคณะ	40
3-6 เกณฑ์ผลการประเมินคุณภาพการศึกษา	40
4-1 จำนวนและร้อยละข้อมูลชีวปัจจัยของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ	43
4-2 จำนวนและร้อยละข้อมูลชีวปัจจัยของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประเภทของสถานศึกษาเดิม	44
4-3 จำนวนและร้อยละข้อมูลชีวปัจจัยของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสาขาที่กำลังศึกษาอยู่ในปัจจุบัน	44
4-4 จำนวนและร้อยละข้อมูลชีวปัจจัยของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามภูมิลำเนา	45
4-5 จำนวนและร้อยละที่ต้องการของนักศึกษาที่มีต่อหลักสูตรฯ จำแนกตามสาขา	46
4-6 จำนวนและร้อยละที่ต้องการของนักศึกษาที่มีต่อหลักสูตรฯ จำแนกตามภาคของหลักสูตร	46
4-7 ลำดับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้เรียนที่มีความประสงค์จะศึกษาต่อในหลักสูตรฯ	47
4-8 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและความคาดหวังของผู้ตอบแบบสอบถามต่อการจัดการศึกษาในหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต 2 ปี ต่อเนื่อง	47
4-9 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและความคาดหวังของผู้ตอบแบบสอบถามต่อการจัดการศึกษาในหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต 2 ปี ต่อเนื่อง ด้านผู้สอน	48
4-10 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและความคาดหวังของผู้ตอบแบบสอบถามต่อการจัดการศึกษาในหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต 2 ปี ต่อเนื่อง ด้านหลักสูตร	49

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4-11 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและความคาดหวังของผู้ตอบแบบสอบถามต่อการจัดการศึกษาในหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต 2 ปี ต่อเนื่อง ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	49
4-12 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและความคาดหวังของผู้ตอบแบบสอบถามต่อการจัดการศึกษาในหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต 2 ปี ต่อเนื่อง ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน	50
4-13 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและความคาดหวังของผู้ตอบแบบสอบถามต่อการจัดการศึกษาในหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต 2 ปี ต่อเนื่อง ด้านภายหลังสำเร็จการศึกษา	52
4-14 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างลักษณะชีวปัจจัยของตอบแบบสอบถามกับความต้องการในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรฯ ด้านผู้สอน จำแนกตามเพศ	53
4-15 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างลักษณะชีวปัจจัยของตอบแบบสอบถามกับความต้องการในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรฯ ด้านหลักสูตร จำแนกตามเพศ	53
4-16 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างลักษณะชีวปัจจัยของตอบแบบสอบถามกับความต้องการในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรฯ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน จำแนกตามเพศ	54
4-17 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างลักษณะชีวปัจจัยของตอบแบบสอบถามกับความต้องการในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรฯ ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน จำแนกตามเพศ	54
4-18 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างลักษณะชีวปัจจัยของตอบแบบสอบถามกับความต้องการในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรฯ ด้านภายหลังสำเร็จการศึกษา จำแนกตามเพศ	55
4-19 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างลักษณะชีวปัจจัยของตอบแบบสอบถามกับความต้องการในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรฯ โดยภาพรวม จำแนกตามเพศ	56
4-20 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างลักษณะชีวปัจจัยของตอบแบบสอบถามกับความต้องการในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรฯ ด้านผู้สอน จำแนกตามสถานศึกษา	56
4-21 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างลักษณะชีวปัจจัยของตอบแบบสอบถามกับความต้องการในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรฯ ด้านหลักสูตร จำแนกตามสถานศึกษา	57

(๘)

สารบัญญัตินี้ (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4-33 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างลักษณะชีวปัจจัยของตอบแบบสอบถาม กับความต้องการในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรฯ ด้านหลักสูตร จำแนกตาม ภูมิภาค	67
4-34 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างลักษณะชีวปัจจัยของตอบแบบสอบถาม กับความต้องการในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรฯ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน จำแนกตามภูมิภาค	68
4-35 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างลักษณะชีวปัจจัยของตอบแบบสอบถาม กับความต้องการในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรฯ ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน จำแนกตามภูมิภาค	69
4-36 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างลักษณะชีวปัจจัยของตอบแบบสอบถาม กับความต้องการในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรฯ ด้านภายหลังสำเร็จการศึกษา จำแนกตามภูมิภาค	70
4-37 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างลักษณะชีวปัจจัยของตอบแบบสอบถาม กับความต้องการในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรฯ โดยภาพรวม จำแนกตาม ภูมิภาค	71
4-38 ผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน จำแนกรายตัวบ่งชี้ ระดับคณะ	78

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากกระแสโลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา ส่งผลให้หลายประเทศทั่วโลกต้องเผชิญกับความหลากหลายทั้งด้านสังคมและระบบเศรษฐกิจซึ่งมีอิทธิพลต่อวิถีชีวิตเป็นอย่างมาก ทำให้หลายประเทศต้องเร่งเตรียมพร้อมโดยการสร้างกลไกและพัฒนานคนให้มีศักยภาพสูงขึ้น ให้สามารถปรับตัวและรู้เท่าทันกระแสการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น เพื่อให้ประเทศชาติก้าวไปข้างหน้าได้อย่างมั่นคงและเท่าเทียม ประเทศสมาชิกอาเซียนหรือสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ประกอบด้วย 10 ประเทศ คือ ไทย อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ มาเลเซีย บรูไน เวียดนาม ลาว พม่า และกัมพูชาต่างเห็นพ้องต้องกันว่าการศึกษาเป็นปัจจัยที่สำคัญยิ่งในการพัฒนาประเทศ เราจะเห็นว่า ปฏิญญาวาดด้วยแผนงานสำหรับประชาคมอาเซียน ได้ให้ความสำคัญในการใช้กลไกการศึกษาขับเคลื่อนอาเซียนให้บรรลุวิสัยทัศน์อาเซียน 2020 ที่มุ่งให้อาเซียนมีวิสัยทัศน์สู่ภายนอก มีสันติสุข และเชื่อมโยงเข้าด้วยกันในการเป็นหุ้นส่วนในสิ่งแวดล้อมของประชาชาติไทยและมืออยู่ร่วมกันอย่างกลมกลืน การพัฒนาที่มีพลวัต และการรวมตัวทางเศรษฐกิจที่ใกล้ชิดและในสังคมที่เอื้ออาทรที่ระลึกถึงสายสัมพันธ์ทางประวัติศาสตร์ รับรู้มรดกทางวัฒนธรรมที่มีร่วมกัน และเชื่อมโยงอัตลักษณ์ของภูมิภาค ประเทศไทยซึ่งเป็นหนึ่งในสมาชิกอาเซียน ได้ตระหนักถึงบทบาทและภารกิจสำคัญในการเสริมสร้างความร่วมมือกับอาเซียน เพื่อสร้างความแข็งแกร่งของอาเซียนในเวทีโลก โดยเฉพาะการใช้กลไกความร่วมมือด้านการศึกษานำพาอาเซียนสู่การเป็นประชาคมที่มีความมั่นคง ดังคำกล่าวตอนหนึ่งของ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี ในพิธีเปิดการประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียน เมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม 2552 ที่ว่า “ประชาชนของอาเซียนเป็นทรัพยากรที่สำคัญที่สุดของอาเซียน เราต้องทำให้แน่ใจว่า พวกเขามีช่องทางที่เท่าเทียมกันในการเข้าถึงโอกาสในการพัฒนาบุคคล และเราควรดำเนินการดังกล่าวโดยการส่งเสริมและลงทุนในด้านการศึกษา การเรียนรู้ตลอดชีวิต และการเสริมสร้างศักยภาพในด้านอื่น ๆ นี่คือนสิ่งที่เราเรียกว่า การลงทุนระยะยาวเพื่ออนาคตของประชาคม ซึ่งจะช่วยให้กระบวนการสร้างประชาคมที่ยั่งยืนต่อไป”

ในส่วนของความร่วมมือด้านการศึกษาของประชาคมอาเซียนนั้น ได้มีการลงนามในปฏิญญาชะอำ-หัวหิน โดยนายกรัฐมนตรีของไทยและผู้นำของประเทศต่างๆ ในอาเซียน ประกอบด้วยความร่วมมือใน 3 เสาหลัก คือ ประชาคมด้านการเมืองและความมั่นคง โดยใช้การศึกษาเป็นตัวนำประชาคมด้านเศรษฐกิจ ทุกประเทศจะต้องพัฒนาความสามารถในการแข่งขันในเวทีโลก และ

ประชาคมด้านสังคมและวัฒนธรรม ให้ถือว่าความงดงามมาจากความแตกต่างและหลากหลาย วัฒนธรรมในแต่ละพื้นที่ไม่จำเป็นต้องเหมือนกัน แต่ในความหลากหลายทางวัฒนธรรมนั้นจะช่วยสร้างความร่วมมือในลักษณะสังคมเอื้ออาทร โดยมีเป้าหมายร่วมกันคือ ทั้ง 3 เสาหลักส่งเสริมสนับสนุนซึ่งกันและกัน เพื่อให้สามารถก้าวไปสู่ความสำเร็จของการเป็นประชาคมอาเซียนได้ภายในปี 2558 หรืออีก 5 ปีข้างหน้า จากปฏิญญาดังกล่าว ส่งผลให้ทุกภาคส่วนต้องเร่งแสวงหาความร่วมมือ เพื่อเพื่อเดินทางขับเคลื่อนเตรียมพร้อมเด็กไทยก้าวสู่ประชาคมอาเซียนตามเป้าหมาย โดยเฉพาะให้กลไกการศึกษาเป็นตัวนำสำคัญในการขับเคลื่อนให้สามารถก้าวไปได้อย่างมีทิศทาง ผสานประโยชน์ร่วมกัน องค์กรหลักในกระทรวง ศึกษาธิการจึงต้องเร่งเครื่องก้าวเดินอย่างไม่หยุดนิ่ง

ในส่วนของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้เร่งพัฒนาเด็กและเยาวชนไทยให้รู้จักวัฒนธรรม สังคม ความเป็นอยู่ของเพื่อนอีก 9 ประเทศ ที่จะสามารถก้าวสู่ประชาคมอาเซียนอย่างมั่นใจ โดยการดำเนินโครงการพัฒนาประชาคมสู่อาเซียน (Spirit of ASEAN) เพื่อรองรับการรวมกลุ่มของประเทศอาเซียน ในปี 2558 เช่น โรงเรียน Buffer School เป็นโรงเรียนที่อยู่ติดชายแดนกับประเทศสมาชิกอาเซียน 4 ประเทศ ได้แก่ ลาว พม่า กัมพูชา และมาเลเซีย โรงเรียน Sister School เป็นโรงเรียนที่มีความพร้อม มีความเข้มแข็งทั้งในเรื่องของภาษาและเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Information and Communication Technology : ICT) ที่อยู่ในพื้นที่อื่น ๆ ที่ไม่ติดชายแดน แต่มีประสานสัมพันธ์กับอาเซียน 5 ประเทศ ได้แก่ เวียดนาม สิงคโปร์ ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย และบรูไน เป็นต้น

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา ซึ่งมีบทบาทสำคัญในเรื่องของหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้ระดมความคิดจากผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้บริหารสถานศึกษาศึกษานิเทศก์ ครูผู้สอน และผู้เกี่ยวข้อง เพื่อร่วมกำหนดกรอบแนวทางในการพัฒนาโรงเรียนเป็นการเตรียมพร้อมสู่ความเป็นประชาคมอาเซียน โดยการกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของเด็กไทยที่สอดคล้องกับประชาคมอาเซียน การวิเคราะห์หลักสูตรในส่วนของอาเซียนศึกษา การกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้สถานศึกษาสามารถพัฒนาผู้เรียนได้อย่างมีคุณภาพและแข็งแกร่งในประชาคมอาเซียน

การพัฒนามาตรฐานการศึกษาไทยให้ก้าวไปสู่ประชาคมอาเซียนนั้นคงไม่เพียงพอ แต่ยังต้องพัฒนาเด็กและเยาวชนไทยให้มีศักยภาพพร้อมรับกับความเปลี่ยนแปลงของกระแสสังคมโลกได้อย่างมั่นใจ ที่สำคัญคือทุกภาคส่วนในสังคมต้องผสานความร่วมมือขับเคลื่อนการศึกษาไทยให้ก้าวไปสู่เวทีโลกได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน [1]

เป็นที่แน่ชัดแล้วว่าสถาบันศึกษาอาชีวศึกษากำลังเปิดหลักสูตรปริญญาตรีต่อเนื่องสำหรับสายอาชีพ ซึ่งเป็นหลักสูตรที่ใช้ระยะเวลาเรียน 2 ปี โดยเริ่มแรกสำหรับการเปิดหลักสูตรปริญญาตรีต่อเนื่องนั้น เปิดทั้งหมด 8 ประเภทวิชา ได้แก่ อุตสาหกรรม เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

บริหารธุรกิจ อุตสาหกรรมท่องเที่ยว ศิลปกรรม คหกรรม เกษตรกรรม และประมง โดยทั้ง 8 ประเภท วิชาี้จะมีสาขาย่อยรวมทั้งหมด 28 สาขาวิชา ซึ่งสาเหตุที่ทำให้หลักสูตรปริญญาตรีต่อเน่องประสบความสำเร็จเนื่องจากปัจจุบันนี้มีนักเรียน นักศึกษาที่มีความประสงค์ที่ทำงานในสายอาชีพมีโอกาสเข้าศึกษาต่อเน่องน้อยมาก และส่วนใหญ่จะเข้าศึกษาต่อตามสถาบันต่างๆ ที่ไม่ตรงกับความรู้และทักษะเดิม ทำให้ต้องเสียเวลาในการปูพื้นฐานใหม่และปรับพื้นฐานบางส่วน จึงไม่มีการพัฒนาต่อยอดทักษะเกิดการสิ้นเปลืองทั้งเวลาและค่าใช้จ่าย โดยสถาบันอาชีวศึกษาภาคกลาง 1 เป็นสถาบันการอาชีวศึกษาหนึ่งใน 19 แห่งในเขตจังหวัดนนทบุรี ปทุมธานี พระนครศรีอยุธยา และสระบุรี ซึ่งประกอบด้วย 10 สถานศึกษา คือ วิทยาลัยการอาชีวศึกษาปทุมธานี วิทยาลัยเทคนิคปทุมธานี วิทยาลัยเทคนิคธัญบุรี วิทยาลัยเทคนิคนนทบุรี วิทยาลัยเทคนิคพระนครศรีอยุธยา วิทยาลัยอาชีวศึกษาพระนครศรีอยุธยา วิทยาลัยเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมการต่อเรือพระนครศรีอยุธยา วิทยาลัยเทคนิคอุตสาหกรรมยานยนต์ วิทยาลัยเทคนิคสระบุรี และวิทยาลัยอาชีวศึกษาสระบุรี โดยจะเปิดรับสมัครตั้งแต่ปีการศึกษา 2556 เป็นต้นไป [2]

จากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่าสถานการณ์ในปัจจุบันทั้งสภาพสังคมภายในและภายนอกประเทศต่างส่งผลกระทบต่อภาวะการแข่งขันในการดำเนินการเปิดหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต ของทางคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ดังนั้นทางคณะผู้วิจัย จึงเล็งเห็นโอกาสในการศึกษาและสำรวจถึงความต้องการและศักยภาพในการเปิดหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต(ต่อเน่อง) คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย เพื่อสามารถรองรับความต้องการของผู้สนใจที่จะเข้าศึกษาต่อทั้งในประเทศและแถบภูมิภาคอาเซียนต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาและสำรวจถึงความต้องการและศักยภาพในการเปิดหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต(ต่อเน่อง) คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

1.3 สมมติฐานการวิจัย

ลักษณะชีวปัจจัยที่แตกต่างกันของผู้สนใจเข้าศึกษาต่อ มีผลต่อความต้องการในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต(ต่อเน่อง) แตกต่างกัน

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ที่จะศึกษาถึงความต้องการในการเข้าศึกษาต่อ และศักยภาพของหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต(ต่อเน่อง) ของนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงทางด้านบริหารธุรกิจ โดยมีขอบเขตดังนี้

1.4.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับ

ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในกลุ่มภาคใต้จำนวน 71,994 ราย [3]

1.4.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ทางด้านบริหารธุรกิจและสาขาอื่นที่เกี่ยวข้อง ในกลุ่มภาคใต้จำนวน 1,134 ราย โดยการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.5.1 สามารถนำไปประยุกต์ใช้สำหรับการเตรียมความพร้อมในการดำเนินงานของหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต

1.5.2 สามารถระบุเป็นตัวชี้วัดในรายงานการประเมินตนเอง SAR ของคณะบริหารธุรกิจ

1.6 วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องความต้องการในการเปิดหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต(ต่อเนื่อง) คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิธีการดำเนินการวิจัยจึงเป็นการศึกษาวิเคราะห์เนื้อหาที่ครอบคลุมตัวแปรในการวิจัย ทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับตัวแปรที่ศึกษา วิเคราะห์และออกแบบแบบสอบถาม ทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แล้วจึงนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่ได้กำหนดไว้ จากนั้นจึงนำข้อมูลมาทำการวิเคราะห์ ทางคณะผู้วิจัยได้นำโปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์มาช่วยในการวิเคราะห์เพื่อหาข้อค้นพบจากการศึกษา โดยแยกเป็นประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

1.6.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในกลุ่มภาคใต้จำนวน 71,994 ราย ซึ่งกลุ่มตัวอย่าง คือนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในกลุ่มภาคใต้จำนวน 1,134 ราย โดยการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

1.6.2 เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการจัดทำวิจัยในครั้งนี้ ทางคณะผู้วิจัยได้ทำการสร้างและพัฒนาแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการศึกษาค้นคว้าเอกสารที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งเป็น 4 ส่วน คือส่วนที่ 1 คือข้อมูลชีวประวัติของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนที่ 2 คือข้อมูลหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตที่เปิดสอนในระดับปริญญาตรี ส่วนที่ 3 คือความคาดหวังของผู้ตอบแบบสอบถามต่อการจัดการศึกษาในหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต 2 ปี ต่อเนื่อง และส่วนที่ 4 คือข้อเสนอแนะ

1.6.3 การทดสอบคุณภาพเครื่องมือ

ทางคณะผู้วิจัยได้ทำการสร้างแบบสอบถาม และนำไปทดลองเครื่องมือที่ได้สร้างขึ้น (Try-out) กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง จำนวน 30 ชุด และนำมาหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้วยวิธี

สัมประสิทธิ์แอลฟาตามวิธีของครอนบัคโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient Method) ซึ่งกำหนดค่าแอลฟา 0.80

1.6.4 การรวบรวมข้อมูล

ในการรวบรวมข้อมูล ทางคณะผู้วิจัยได้นำเครื่องมือในการวิจัยไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างที่ได้กำหนดไว้กับนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในจังหวัดภาคใต้ตอนล่าง จำนวน 1,134 คน

การเก็บรวบรวมข้อมูลได้เริ่มดำเนินการในช่วงเดือนมกราคม - มิถุนายน 2558 จึงแล้วเสร็จ และเพื่อความสมบูรณ์มีคุณภาพของกลุ่มประชากร จึงจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพิ่มเติมเนื่องจากทางมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยมีการเปลี่ยนแปลงการเปิดภาคเรียนตามกรอบของประชาคมอาเซียน ซึ่งภาคเรียน 1/2558 เริ่มเดือนสิงหาคม 2558 ทำให้สามารถเก็บข้อมูลได้จากนักศึกษาที่สามารถเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย และสามารถประเมินคุณภาพได้อย่างสมบูรณ์

1.6.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อทางคณะผู้วิจัยได้รับแบบประเมินคุณภาพมาแล้ว จึงนำมาลงรหัส และทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป Statistical Package for the Social Sciences (SPSS) เพื่อหาค่าทางสถิติพื้นฐานได้แก่ การหาค่าความถี่ (frequencies) ค่าร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.) สถิติวิเคราะห์หาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (content validity)

ในการวิเคราะห์ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างชีวปัจจัยที่แตกต่างกันของผู้สนใจเข้าศึกษาต่อกับความต้องการในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต(ต่อเนื่อง) แตกต่างกัน ใช้การทดสอบค่า t-Test การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว f-test (One Way Analysis Of Variance)

บทที่ 2

เอกสาร และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ในบทนี้ ทางคณะผู้วิจัยได้ทำการศึกษา ทบทวน แนวคิด ทฤษฎี จากหนังสือ เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สำหรับการวิจัยเรื่อง ความต้องการและศักยภาพในการเปิดหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต(ต่อเนื่อง) คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ซึ่งสามารถสรุปในประเด็นต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- 2.1 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542
- 2.2 ทฤษฎีความต้องการตามลำดับขั้น
- 2.3 การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษา
- 2.4 หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต(ต่อเนื่อง) คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
- 2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542

แนวคิดการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ถือว่าเป็นความพยายามที่จะทำการปฏิรูปการศึกษาครั้งสำคัญ ซึ่งดำเนินการจัดทำขึ้นด้วยความร่วมมือจากหลายฝ่าย ไม่ว่าจะเป็นฝ่ายการเมือง ฝ่ายข้าราชการ ครู อาจารย์ บุคคลที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนประชาชน องค์กร และสถาบันต่างๆ มีการศึกษาปัญหา ประมวลองค์ความรู้ต่างๆ ทั้งภายในและภายนอกประเทศ มีการระดมผู้รู้ นักปราชญ์มาช่วยกันคิด ช่วยกันสร้างเป้าหมายของการศึกษาไทย

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 เป็นกฎหมายที่กำหนดขึ้น เพื่อแก้ไขหรือแก้ปัญหาทางการศึกษา และถือได้ว่าเป็นเครื่องมือสำคัญในการปฏิรูปการศึกษา สามารถสรุปหลักการสำคัญได้ 7 ด้าน ดังนี้

1. ด้านความเสมอภาคของโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปราบปรกตามนัย มาตรา 10 วรรค 1คือ การจัดการศึกษาต้องจัดให้บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย มาตรา 8 (1) การจัดการศึกษาให้ยึดหลักกว่าเป็นการศึกษาตลอดชีวิตสำหรับประชาชน

2. ด้านมาตรฐานคุณภาพการศึกษา ปรากฏตาม มาตรา 9 (3) กำหนดมาตรฐานการศึกษา และจัดระบบประกันคุณภาพการศึกษาทุกระดับและประเภทการศึกษา และ มาตรา 47 มีระบบประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ ประกอบด้วย ระบบประกันคุณภาพภายในและระบบประกันคุณภาพภายนอก

3. ด้านระบบบริหารและการสนับสนุนทางการศึกษา ปรากฏตาม มาตรา 9 (2) การจัดระบบโครงสร้างและกระบวนการจัดการศึกษา ให้ยึดหลักดังนี้ (1) มีเอกภาพด้านนโยบายและหลากหลายในการปฏิบัติ (2) มีการกระจายอำนาจไปสู่เขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (3) ระดมทรัพยากรจากแหล่งต่างๆ มาใช้จัดการศึกษา (4) การมีส่วนร่วมของบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่นๆ

มาตรา 43 การบริหารและการจัดการศึกษาของเอกชน ให้ ความเป็นอิสระ โดยมีการกำกับติดตาม การประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาจากรัฐ และต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ การประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาเช่นเดียวกับการศึกษาของรัฐ

4. ด้านครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา ปรากฏตาม มาตรา 9 (4) มีหลักการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา และการพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

มาตรา 52 กระทรวงส่งเสริมให้มีระบบ กระบวนการผลิต การพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพ และมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูงโดยการกำกับและประสานให้สถาบันที่ทำหน้าที่ผลิตและพัฒนาครู คณาจารย์ รวมทั้งบุคลากรทางการศึกษา ให้มีความพร้อมและมีความเข้มแข็งในการเตรียมบุคลากรใหม่และการพัฒนาบุคลากรประจำการอย่างต่อเนื่อง รัฐพึงจัดสรรงบประมาณและจัดตั้งกองทุนพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาอย่างเพียงพอ

5. ด้านหลักสูตร ปรากฏตาม มาตรา 8 (3) การพัฒนาสาระและกระบวนการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง มาตรา 27 ให้คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดหลักสูตรภาคบังคับการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อความเป็นไทย ความเป็นพลเมืองที่ดีของชาติ การดำรงชีวิต และการประกอบอาชีพ ตลอดจนเพื่อการศึกษาต่อ ให้สถานศึกษาขั้นพื้นฐานมีหน้าที่จัดทำสาระของหลักสูตรตามวัตถุประสงค์ในวรรคหนึ่ง ในส่วนที่เกี่ยวกับสภาพปัญหาในชุมชนและสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น คุณลักษณะอันพึงประสงค์เพื่อเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ

มาตรา 28 หลักสูตรสถานศึกษาต่างๆ รวมทั้งหลักสูตรสถานศึกษาสำหรับบุคคล พิจารณาต้องมีลักษณะหลากหลาย ทั้งนี้ให้จัดตามความเหมาะสมของแต่ละระดับ โดยมุ่งพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคลให้เหมาะสมแก่วัยและศักยภาพ

สาระของหลักสูตรทั้งที่เป็นวิชาการและวิชาชีพ ต้องมุ่งพัฒนาคนให้มีความสมดุลทั้งด้าน ความรู้ ความคิด ความสามารถ ความดีงาม และความรับผิดชอบต่อสังคม

สำหรับหลักสูตรการศึกษาระดับอุดมศึกษา นอกจากคุณลักษณะในวรรคหนึ่งและวรรคสอง แล้ว ยังมีความมุ่งหมายเฉพาะที่จะพัฒนาวิชาการ วิชาชีพชั้นสูง และด้านการค้นคว้าวิจัย เพื่อพัฒนา องค์ความรู้และพัฒนาทางสังคม

มาตรา 24 (1) จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัด โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล

6. ด้านกระบวนการเรียนรู้ ปรากฏตาม มาตรา 22 การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้ และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ

มาตรา 24 การจัดกระบวนการเรียนรู้ ให้ สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการดังนี้ (1) จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึง ถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล (2) ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญ สถานการณ์และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกัน และแก้ไขปัญหา (3) จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้คิดได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่าน และเกิดการใฝ่รู้อย่าง ต่อเนื่อง (4) จัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่างๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกันรวมทั้ง ปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา (5) ส่งเสริมสนับสนุน ให้ครูสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อมสื่อการเรียน และอำนวยความสะดวกเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนรู้ทั้งนี้ครูและ ผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกัน จากสื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการประเภทต่างๆ (6) จัดการ เรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ตลอดเวลา ทุกสถานที่ มีการประสานความร่วมมือกับบิดา มารดาผู้ปกครอง และ บุคคลในชุมชนทุกฝ่าย เพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ

มาตรา 25 รัฐต้องเร่งส่งเสริมการดำเนินงาน และการจัดตั้งแหล่งการเรียนรู้ตลอด ชีวิตทุกรูปแบบได้แก่ ห้องสมุดประชาชน พิพิธภัณฑ์ หอศิลป์ สวนสัตว์ สวนสาธารณะ สวน พฤษศาสตร์อุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ศูนย์การกีฬาและนันทนาการ แหล่งข้อมูล และ แหล่งการเรียนรู้อื่น อย่างพอเพียงและมีประสิทธิภาพ

มาตรา 26 สถานศึกษาจัดการประเมินผู้เรียนโดยพิจารณาจากพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ การสังเกตพฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรม และการทดสอบควบคู่ไปใน กระบวนการเรียนการสอนตามความเหมาะสมของแต่ละระดับและรูปแบบการศึกษา

มาตรา 8 (1) และ (3) การจัดการศึกษายึดหลักดังนี้ (1) เป็นการศึกษาตลอดชีวิต สำหรับประชาชน (3) การพัฒนาสาระและกระบวนการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง

7. ด้านทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา ปรากฏตาม มาตรา 9 (5) การจัดระบบโครงสร้างและกระบวนการจัดการศึกษา ให้ยึดหลักดังนี้ (5) ระดมทรัพยากรจากแหล่งต่างๆ มาใช้ในการจัดการศึกษา

มาตรา 58 มีการระดมทรัพยากรการลงทุนด้านงบประมาณ การเงิน และทรัพย์สิน ทั้งจากรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น บุคคล ครอบครั้ว ชุมชน องค์กรชุมชน เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ สถาบันสังคมอื่น และต่างประเทศ มาใช้ในการจัดการศึกษา

มาตรา 60 ให้รัฐจัดสรรงบประมาณแผ่นดินให้การศึกษ ในฐานที่มีความสำคัญสูงสุดต่อความมั่นคงยั่งยืนของประเทศ โดยจัดสรรเป็นเงินงบประมาณเพื่อการศึกษา

จากหลักการสำคัญดังกล่าวข้างต้น มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ คือ

1. ด้านหลักสูตร กล่าวถึงการปฏิรูปหลักสูตรให้ต่อเนื่อง เชื่อมโยง มีความสมดุลในเนื้อหาสาระ ทั้งที่เป็นวิชาการ วิชาชีพ และวิชาว่าด้วยความเป็นมนุษย์ และให้มีการบูรณาการเนื้อหาหลากหลายที่มีประโยชน์ต่อการดำรงชีวิต ได้แก่

1.1 เนื้อหาเกี่ยวกับตนเองและความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับสังคม

1.2 เนื้อหาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การบำรุงรักษา ใช้ประโยชน์จากธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

1.3 เนื้อหาเกี่ยวกับศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ภูมิปัญญาไทย

1.4 เนื้อหาความรู้และทักษะด้านคณิตศาสตร์และภาษา เน้นการใช้ภาษาไทยอย่าง

ถูกต้อง

1.5 เนื้อหาความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพและการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข

2. ด้านกระบวนการเรียนรู้ กล่าวถึง กระบวนการเรียนรู้ให้ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ โดยถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ และเป็นการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ดังข้อมูลที่ระบุไว้เป็นหัวใจของการปฏิรูปการศึกษาที่สำนักรนโยบายและแผนการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ (2543) ได้สรุปถึงลักษณะ กระบวนการจัดการเรียนรู้ในสาระของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ไว้ดังนี้

2.1 มีการจัดเนื้อหาที่สอดคล้องกับความสนใจ ความถนัดของผู้เรียน

2.2 ให้มีการเรียนรู้จากประสบการณ์และฝึกนิสัยรักการอ่าน

2.3 จัดให้มีการฝึกทักษะกระบวนการและการจัดการ

2.4 มีการผสมผสานเนื้อหาสาระด้านต่างๆ อย่างสมดุล ปลูกฝังคุณธรรม

2.5 จัดการส่งเสริมบรรยากาศการเรียนรู้เพื่อให้เกิดการเรียนรู้และรอบรู้

2.6 จัดให้มีการเรียนรู้ได้ตลอดเวลา ทุกสถานที่ และให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ด้วย

3. ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ เพื่อให้สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้โดยผู้เรียนเป็นสำคัญ จะต้องประเมินผู้เรียนตามสภาพจริง โดยการใช้วิธีการประเมินผู้เรียนหลายๆ วิธี ได้แก่ การสังเกตพฤติกรรม การเรียนและการร่วมกิจกรรม การใช้แฟ้มสะสมงาน การทดสอบ การสัมภาษณ์ ควบคู่ไปกับกระบวนการเรียนการสอน ผู้เรียนจะมีโอกาสแสดงผลการเรียนรู้ได้หลายแบบ ไม่เพียงแต่ความสามารถทางผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ซึ่งวัดได้โดยแบบทดสอบเท่านั้น การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้แบบนี้แสดงให้เห็นความแตกต่างอันเกิดจากผลการพัฒนาตนเองของผู้เรียนในด้านต่างๆ ได้ชัดเจนมากขึ้น [3]

2.2 ทฤษฎีความต้องการตามลำดับขั้น

ทฤษฎีความต้องการตามลำดับขั้น ซึ่งรู้จักกันในชื่อว่าทฤษฎีความต้องการของ Maslow เป็นทฤษฎีที่แบ่งความต้องการของมนุษย์เป็น 2 ระดับ คือความต้องการในระดับต่ำ และความต้องการในระดับสูง โดยที่มนุษย์มีความต้องการในระดับหนึ่งแล้วความต้องการนั้นได้รับการตอบสนองแล้ว มนุษย์ก็จะมีความต้องการในระดับสูงขึ้นไปจนถึงความต้องการในระดับที่สูงที่สุด โดยทฤษฎีความต้องการของมาสโลว์ มี 5 ลำดับ [4]

1. ความต้องการทางด้านร่างกาย (physical need) เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานที่แต่ละบุคคลมีอยู่ในตัวเอง เช่น อาหาร น้ำ ที่อยู่อาศัย การพักผ่อน เป็นต้น
2. ความต้องการความปลอดภัย (safety need) เป็นความต้องการที่แต่ละบุคคลต้องการที่จะปราศจากอันตรายทางกายและความกลัวที่จะสูญเสียงาน
3. ความต้องการทางสังคม (social need) คือการมีเพื่อนร่วมงานที่มีความเป็นมิตร มีความสัมพันธ์อันดีกับเพื่อนร่วมงาน
4. ความต้องการการยกย่อง (esteem need) คือการมีความนับถือชอบงานที่มีความสำคัญสูงได้รับความชมเชย และการยอมรับจากหัวหน้างาน และได้เลื่อนตำแหน่งหน้าที่การงานที่มีสถานภาพสูงขึ้น
5. ความต้องการความสำเร็จในชีวิต (self-actualization need) ได้แก่ลักษณะการทำงานจนที่มีความยืดหยุ่นและมีอิสระสูง การให้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ และงานมีความริเริ่มสร้างสรรค์

ทฤษฎี ERG (Alderfer's Existence Relatedness Growth Theory) Alderfer ได้พัฒนาทฤษฎี ERG โดยยึดถือพื้นฐานความรู้จากทฤษฎีของมาสโลว์ โดยตรงแต่มีการสร้างรูปแบบที่เป็นจุด

เด่นที่ต่างไปจากทฤษฎีของมาสโลว์ คือ Alderfer เห็นว่าความต้องการของมนุษย์ทั้ง 3 ประการ ได้แก่

1. ความต้องการในการดำรงชีวิต (Existence Needs : E)
2. ความต้องการทางด้านความสัมพันธ์ (Relatedness Needs : R)
3. ความต้องการด้านความเจริญเติบโตก้าวหน้า (Growth Needs :G)

ตามทฤษฎีความต้องการของมาสโลว์ นั้น ความต้องการจะได้รับการตอบสนองเป็นขั้นๆ และก้าวหน้าขึ้นไปเรื่อย ๆ กล่าวคือ เมื่อใดที่ความต้องการระดับต่ำได้รับการตอบสนองแล้ว ความต้องการที่อยู่ในระดับที่สูงขึ้นก็จะมีผลในการจูงใจ ซึ่งทฤษฎีความต้องการของ Alderfer ก็มีสภาพเหมือนกัน แต่จะมีการเคลื่อนตัวถอยหลังถ้าความต้องการที่อยู่ต่ำกว่า และจากความจริงข้อนี้ทำให้ผู้บริหารสามารถทราบถึงสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อความต้องการก้าวหน้า หรือความต้องการความสัมพันธ์ซึ่งในสถานการณ์เช่นนี้ Alderfer ชี้ให้ทราบว่าประเภทของความต้องการที่อยู่ต่ำลงไป จะมีความสำคัญในการจูงใจทันที ความต้องการที่จะได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่น และมีความรู้สึกว่าคุณเองนั้นเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มทางสังคมมีความต้องการเพื่อน เช่น การเข้าเป็นสมาชิกขององค์กรหรือสมาคมต่าง ๆ

4. ความต้องการที่จะได้รับการยกย่องในสังคม (Esteem of status needs) เป็นความต้องการมีเกียรติยศ มีฐานะดีในสังคม ได้รับการยกย่องนับถือจากบุคคลทั่วไป

5. ความต้องการที่จะประสบความสำเร็จดังที่คาดหวังไว้ (Self-actualization or self-realization needs) ความต้องการนี้นับเป็นความต้องการขั้นสูงสุดของมนุษย์ เป็นความต้องการให้บรรลุผลสำเร็จในสิ่งที่ใฝ่ฝัน

2.3 การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษา

2.3.1 ความจำเป็นของการประกันคุณภาพการศึกษา โดยภารกิจหลักที่สถาบันอุดมศึกษาจะต้องปฏิบัติมี 4 ประการคือ การผลิตบัณฑิต การวิจัย การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม การดำเนินการตามภารกิจทั้ง 4 ประการดังกล่าวมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศทั้งระยะสั้นและระยะยาว โดยวัตถุประสงค์ของการพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษา มีรายละเอียดดังนี้ [5]

1. เพื่อให้สถาบันได้มีการพัฒนามุ่งสู่วิสัยทัศน์ และยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขัน โดยระบบดังกล่าวจะต้องเป็นไปตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติ และเป็นไปตามกรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว มาตรฐานระดับชาติและนานาชาติ
2. เพื่อตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินงานตั้งแต่ระดับหลักสูตร คณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า และสถาบันอุดมศึกษาในภาพรวม ตามระบบคุณภาพและกลไกที่สถาบันนั้น ๆ

กำหนดขึ้น โดยวิเคราะห์เปรียบเทียบผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ในองค์ประกอบคุณภาพต่าง ๆ ว่าเป็นไปตามเกณฑ์และได้มาตรฐาน

3. เพื่อให้หลักสูตร คณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า และสถาบันอุดมศึกษาทราบ สถานภาพของตนเอง อันจะนำไปสู่การกำหนดแนวทางในการพัฒนาคุณภาพไปสู่เป้าหมาย (targets) และเป้าประสงค์ (goals) ที่ตั้งไว้ตามจุดเน้นของตนเอง

4. เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สะท้อนจุดแข็ง จุดที่ควรปรับปรุง ตลอดจนข้อเสนอแนะในการ พัฒนาการดำเนินงานเพื่อนำไปปรับปรุงผลการดำเนินการในแต่ละระดับอย่างต่อเนื่อง เพื่อยกระดับ ชีตความสามารถของสถาบัน

5. เพื่อให้ข้อมูลสาธารณะที่เป็นประโยชน์ต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทำให้มั่นใจว่า สถาบันอุดมศึกษาสามารถสร้างผลผลิตทางการศึกษาที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานตามที่กำหนด

6. เพื่อให้หน่วยงานต้นสังกัดของสถาบันอุดมศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มี ข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการส่งเสริมสนับสนุนการจัดการอุดมศึกษาในแนวทางที่เหมาะสม

2.3.2 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้กำหนดจุดมุ่งหมายและหลักการของการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นคุณภาพและมาตรฐาน โดยกำหนด รายละเอียดไว้ในหมวด 6 มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษาซึ่งประกอบด้วย “ระบบการ ประกันคุณภาพภายใน” และ “ระบบการประกันคุณภาพภายนอก” เพื่อใช้เป็นกลไกในการผดุงรักษา คุณภาพและมาตรฐานของสถาบันอุดมศึกษา

การประกันคุณภาพภายใน เป็นการสร้างระบบและกลไกในการพัฒนา ติดตามตรวจสอบและประเมินการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาให้เป็นไปตามนโยบาย เป้าหมายและระดับ คุณภาพมาตรฐานที่กำหนดโดยสถาบันและหรือหน่วยงานต้นสังกัด โดยหน่วยงานต้นสังกัดและสถาน ศึกษากำหนดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถาบันศึกษาและให้ถือว่าการประกันคุณภาพ ภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องมีการจัดทำ รายงานประจำปีที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพภายในเสนอต่อสถาบันหน่วยงานต้นสังกัด และหน่วย งานที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณาและเปิดเผยต่อสาธารณชนเพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐาน การศึกษาและเพื่อรองรับการประเมินคุณภาพภายนอก

การประกันคุณภาพภายนอก เป็นการประเมินคุณภาพการจัดการศึกษาเพื่อให้มีการ ติดตามและตรวจสอบและมาตรฐานการศึกษาของสถาบันศึกษา โดยคำนึงถึงความมุ่งหมาย หลักการ และแนวการจัดการศึกษาแต่ละระดับ ซึ่งประเมินโดย “สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมิน คุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) หรือเรียกชื่อย่อว่า “สมศ.” พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ

พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้กำหนดให้สถานศึกษาทุกแห่งต้องได้รับการประเมินคุณภาพอย่างน้อย 1 ครั้งในทุกกรอบ 5 ปีนับตั้งแต่การประเมินครั้งสุดท้าย และเสนอผลการประเมินต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชน

2.3.3 มาตรฐานการอุดมศึกษา

มาตรฐานการอุดมศึกษาที่ปรากฏตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ 7 สิงหาคม 2549 ประกอบด้วยมาตรฐาน 3 ด้าน ได้แก่ มาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต มาตรฐานด้านการบริหารจัดการการอุดมศึกษา และมาตรฐานด้านการสร้างและพัฒนาสังคมฐานความรู้และสังคมแห่งการเรียนรู้ มาตรฐานย่อยทั้ง 3 ด้านนี้ อยู่ในมาตรฐานการศึกษาของชาติที่ประกอบด้วยมาตรฐานย่อย 3 มาตรฐานเช่นกัน คือ มาตรฐานที่ 1 คุณลักษณะของคนไทยที่พึงประสงค์ ทั้งในฐานะพลเมืองและพลโลก มาตรฐานที่ 2 แนวการจัดการศึกษา มาตรฐานที่ 3 แนวการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้/สังคมแห่งการเรียนรู้ แต่ละมาตรฐานย่อยของมาตรฐานการอุดมศึกษาจะมีความสอดคล้องและสัมพันธ์กับมาตรฐานย่อยของมาตรฐานการศึกษาของชาติ เพื่อให้การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาบรรลุตามจุดมุ่งหมายและหลักการของการจัดการศึกษาของชาติ

2.3.4 การประกันคุณภาพการศึกษา

ก่อนมีประกาศพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ทบวงมหาวิทยาลัยได้ตระหนักดีถึงความสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษาและได้จัดทำประกาศทบวงมหาวิทยาลัยเรื่องนโยบายและแนวปฏิบัติในการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษามาตั้งแต่ปี พ.ศ.2539 เพื่อเป็นแนวทางในการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาตามหลักการสำคัญ 3 ประการ คือ การให้เสรีภาพทางวิชาการ (academic freedom) ความมีอิสระในการดำเนินการของสถาบัน (institutional autonomy) และความพร้อมของสถาบันที่จะรับการตรวจสอบคุณภาพจากภายนอกตามหลักการของความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ (accountability)

ต่อมาพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2553 ได้ระบุให้หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษาจัดให้มีระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ประกอบกับพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ.2546 และกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการ กำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษามีหน้าที่พิจารณาเสนอนโยบาย แผนพัฒนา และมาตรฐานการอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนการศึกษาแห่งชาติ สนับสนุนทรัพยากร ติดตามตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยคำนึงถึงความเป็นอิสระและความเป็นเลิศทางวิชาการของสถานศึกษาระดับปริญญาตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถานศึกษาแต่ละแห่งและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาจึงมีหน้าที่ร่วมกับสถานศึกษาในการจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน โดยมีรายละเอียดดังนี้

2.3.4.1 แนวทางการพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

2.3.4.1.1 ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา

ด้วยกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.2553 ข้อ 33 ให้สถาบันอุดมศึกษาพัฒนาระบบประกันคุณภาพ โดยยึดหลักเสรีภาพทางวิชาการและควมมีอิสระในการดำเนินการของสถานศึกษา เพื่อให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาอย่างต่อเนื่องและเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอก สถาบันจึงมีอิสระในการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในที่เหมาะสมสอดคล้องกับระดับการพัฒนาของสถาบัน โดยอาจเป็นระบบประกันคุณภาพที่ใช้กันแพร่หลายในระดับชาติหรือนานาชาติ หรือเป็นระบบเฉพาะที่สถาบันพัฒนาขึ้นเอง แต่ไม่ว่าจะเป็นระบบคุณภาพแบบใด จะต้องมีการวางแผนการทำงานที่เริ่มต้นจากการวางแผนการดำเนินงานตามแผน การตรวจสอบประเมิน และการปรับปรุงพัฒนา ทั้งนี้ เพื่อให้การดำเนินการกิจของสถาบันบรรลุเป้าประสงค์และมีพัฒนาการอย่างต่อเนื่อง ขณะเดียวกันก็เป็นหลักประกันแก่สาธารณชนให้มั่นใจว่าสถาบันอุดมศึกษาสามารถสร้างผลผลิตทางการศึกษาที่มีคุณภาพหลักการที่สำคัญในการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษา

หลักการสำคัญในการพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษามีดังต่อไปนี้

- 1) ส่งเสริมพันธกิจหลักและพันธกิจสนับสนุนของการอุดมศึกษา ภายใต้ความสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.2553
- 2) เป็นระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่ครอบคลุมปัจจัยนำเข้า และกระบวนการ ซึ่งสามารถส่งเสริมและนำไปสู่ผลลัพธ์ของการดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ
- 3) ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษา รอบใหม่ ประกอบด้วย การประกันคุณภาพระดับหลักสูตร ระดับคณะ และระดับสถาบัน โดยจะเริ่มใช้ในปีการศึกษา 2557

- ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร มี การดำเนินการตั้งแต่การควบคุมคุณภาพ การติดตามตรวจสอบคุณภาพ และการพัฒนาคุณภาพ การพัฒนาตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินฯ จะมุ่งไปที่ระบบการประกันคุณภาพการศึกษามากกว่าการประเมินคุณภาพ เพื่อให้สามารถส่งเสริม สนับสนุน กำกับติดตามการดำเนินงานให้เป็นไปตามที่กำหนด สะท้อนการจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพ

- ระบบการประกันคุณภาพภายในระดับคณะและระดับ

สถาบัน เป็นการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่คณะและสถาบันพัฒนาระบบประกันคุณภาพ โดยยึดหลักเสรีภาพทางวิชาการและควมมีอิสระในการดำเนินการของสถานศึกษา ซึ่งจะประเมินตามระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่คณะและสถาบันต้องการให้คณะและสถาบันพัฒนาตามศักยภาพและประเภทของกลุ่มสถาบัน ซึ่งเป็นการประเมินความเข้มแข็งทางวิชาการ

4) ให้อิสระกับสถาบันอุดมศึกษาในการออกแบบระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

5) เชื่อมโยงกับระบบคุณภาพอื่นที่กำหนดและเป็นนโยบายของ กก. โดยเฉพาะเรื่องกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ และการเชื่อมโยงกับการประกันคุณภาพภายนอกของ สมศ. เพื่อไม่ให้เป็นการทำงานซ้ำซ้อนเกินความจำเป็นหรือสร้างภาระการทำงานของหน่วยงาน

2.3.4.1.2 มาตรฐาน ตัวบ่งชี้ และเกณฑ์ประเมินคุณภาพ

มาตรฐานที่เป็นกรอบสำคัญในการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษา คือ มาตรฐานการอุดมศึกษา ในขณะที่เดียวกันสถาบันอุดมศึกษาต่างๆ ต้องดำเนินการให้เป็นไปตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์อื่นๆ ที่เกี่ยวข้องอีกมาก เช่น เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา มาตรฐานเพื่อการประเมินคุณภาพภายนอกของ สมศ. หรือกรอบการปฏิบัติราชการตามมิติด้านต่างๆ ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ในกรณีมหาวิทยาลัยของรัฐ เป็นต้น

กำหนดตัวบ่งชี้ เป็น 2 ประเภท คือ ตัวบ่งชี้เชิงปริมาณ และตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพ ดังนี้

1) ตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพจะระบุเกณฑ์มาตรฐานเป็นข้อๆ กำหนดเกณฑ์การประเมินตัวบ่งชี้เป็น 5 ระดับ มีคะแนนตั้งแต่ 1 ถึง 5 การประเมินเชิงคุณภาพนี้จะมีทั้งการนับจำนวนข้อและระบุว่าผลการดำเนินงานได้กี่ข้อ ได้คะแนนเท่าใด กรณีที่ไม่ดำเนินการใดๆ หรือดำเนินการไม่ครบที่จะได้ 1 คะแนน ให้ถือว่าได้ 0 คะแนน และการประเมินโดยกำหนดการให้คะแนนตามที่ได้คณะหรือสถาบันดำเนินการ และกรรมการประเมิน (peer review) จะพิจารณาผลการดำเนินการนั้นๆ ร่วมกันก่อนที่จะบันทึกคะแนน โดยมีระดับคะแนนอยู่ระหว่าง 0-5

2) ตัวบ่งชี้เชิงปริมาณอยู่ในรูปของร้อยละหรือค่าเฉลี่ย กำหนดเกณฑ์การประเมินเป็นคะแนนระหว่าง 1 ถึง 5 โดยเป็นค่าต่อเนื่อง (มีจุดทศนิยม) สำหรับการแปลงผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ (ซึ่งอยู่ในรูปร้อยละหรือค่าเฉลี่ย) เป็นคะแนนทำโดยการเทียบบัญญัติไตรยางศ์ โดยที่แต่ละตัวบ่งชี้จะกำหนดค่าร้อยละหรือค่าเฉลี่ยที่คิดเป็นคะแนนเต็ม 5 ไว้

คณะกรรมการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษา ได้กำหนดให้มีระบบประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร คณะ และสถาบัน เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาต่างๆ นำไปใช้เป็นแนวทาง (Guideline) ในการจัดทำระบบการประกันคุณภาพภายในของแต่ละสถาบันตามความสมัครใจภายใต้การกำกับดูแลของสภาสถาบันอุดมศึกษา โดยระบบประกันคุณภาพการศึกษภายในจะครอบคลุมพันธกิจหลัก 4 ประการของการอุดมศึกษาและพันธกิจด้านการบริหารจัดการ ได้แก่ (1) พันธกิจด้านการผลิตบัณฑิต (2) พันธกิจด้านการวิจัย (3) พันธกิจด้านการบริการวิชาการ (4) พันธกิจด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และการบริหารจัดการ สำหรับการประกันคุณภาพระดับหลักสูตร จะเน้นพันธกิจในด้านการผลิตบัณฑิตเป็นสำคัญ ส่วนพันธกิจด้านอื่นๆ จะเป็นการบูรณาการเข้าไว้ด้วยกัน หากเป็นตัวบ่งชี้ในระดับคณะและสถาบันจะครอบคลุมพันธกิจหลักของการอุดมศึกษา รวมทั้งการบริหารจัดการได้ทั้งหมด ซึ่งสามารถชี้วัดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามมาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐานและหลักเกณฑ์อื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับพันธกิจเหล่านั้นได้ทั้งหมด ในส่วนที่ 4 ถึงส่วนที่ 6 ของคู่มือฉบับนี้จึงได้พัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษภายใน เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษานำไปเป็นกรอบในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษภายในตั้งแต่ระดับหลักสูตร ระดับคณะและระดับสถาบัน การพัฒนาตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินจะมุ่งไปที่ระบบการประกันคุณภาพการศึกษามากกว่าการประเมินคุณภาพ เพื่อให้สามารถส่งเสริม สนับสนุน กำกับติดตาม การดำเนินงานให้เป็นไปตามที่กำหนด สะท้อนการจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพ และตัวบ่งชี้ที่พัฒนาขึ้นควรเชื่อมโยงหรือเป็นเรื่องเดียวกันกับการประเมินคุณภาพภายนอก โดยการประกันคุณภาพการศึกษภายในเน้นที่ปัจจัยนำเข้า และกระบวนการ ซึ่งภายในตัวบ่งชี้ที่เป็นกระบวนการให้สามารถสะท้อนผลลัพธ์ของการดำเนินการตามกระบวนการดังกล่าวด้วย

2.3.4.1.3 กลไกการประกันคุณภาพ

ในด้านของกลไกการประกันคุณภาพ ผู้ที่มีความสำคัญส่งผลให้การดำเนินงานประสบความสำเร็จและนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง คือ คณะกรรมการระดับนโยบายและผู้บริหารสูงสุดของสถาบันที่จะต้องให้ความสำคัญและกำหนดนโยบายการประกันคุณภาพการศึกษาที่ชัดเจนและเข้าใจร่วมกันทุกระดับ โดยมอบหมายให้หน่วยงานหรือคณะกรรมการรับผิดชอบในการติดตาม ตรวจสอบ ประเมิน และกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง หน้าที่สำคัญประการหนึ่งของคณะกรรมการหรือหน่วยงานนี้ คือ การจัดระบบประกันคุณภาพ พร้อมทั้งกำหนดตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินคุณภาพที่เหมาะสมสำหรับคณะและสถาบัน ระบบประกันคุณภาพที่ใช้ต้องสามารถเชื่อมโยงให้เกิดคุณภาพของการปฏิบัติงาน ตั้งแต่ระดับบุคคล ระดับหลักสูตร ระดับคณะวิชา ไปจนถึงระดับสถาบัน โดยอาจจำเป็นต้องจัดทำคู่มือคุณภาพในแต่ละระดับเพื่อกำกับการดำเนินงาน แต่ที่สำคัญคณะกรรมการหรือหน่วยงานนี้ต้องประสานงานและผลักดันให้เกิดระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งสามารถใช้งานร่วมกันได้ทุกระดับ

2.3.4.1.4 ระบบฐานข้อมูลและระบบสารสนเทศ

การวัดและวิเคราะห์ผลการดำเนินงานเป็นสิ่งจำเป็นในกระบวนการประกันคุณภาพ การวัดและวิเคราะห์ผลการดำเนินงานจะไม่สามารถทำได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ หากปราศจากฐานข้อมูลและระบบสารสนเทศที่เป็นจริง ถูกต้องตรงกันทุกระดับ ตั้งแต่ระดับบุคคล ระดับหลักสูตร คณะวิชา และสถาบัน ตลอดจนเป็นข้อมูลที่สามารถเรียกใช้ได้อย่างรวดเร็ว ดังนั้น ระบบสารสนเทศที่ดี มีประสิทธิภาพ จึงเป็นปัจจัยสำคัญยิ่งที่จะส่งผลต่อความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษา และส่งผลต่อคุณภาพในทุกขั้นตอนการดำเนินงานตั้งแต่การวางแผน การปฏิบัติงาน การตรวจสอบประเมิน ตลอดจนถึงการปรับปรุงและพัฒนา

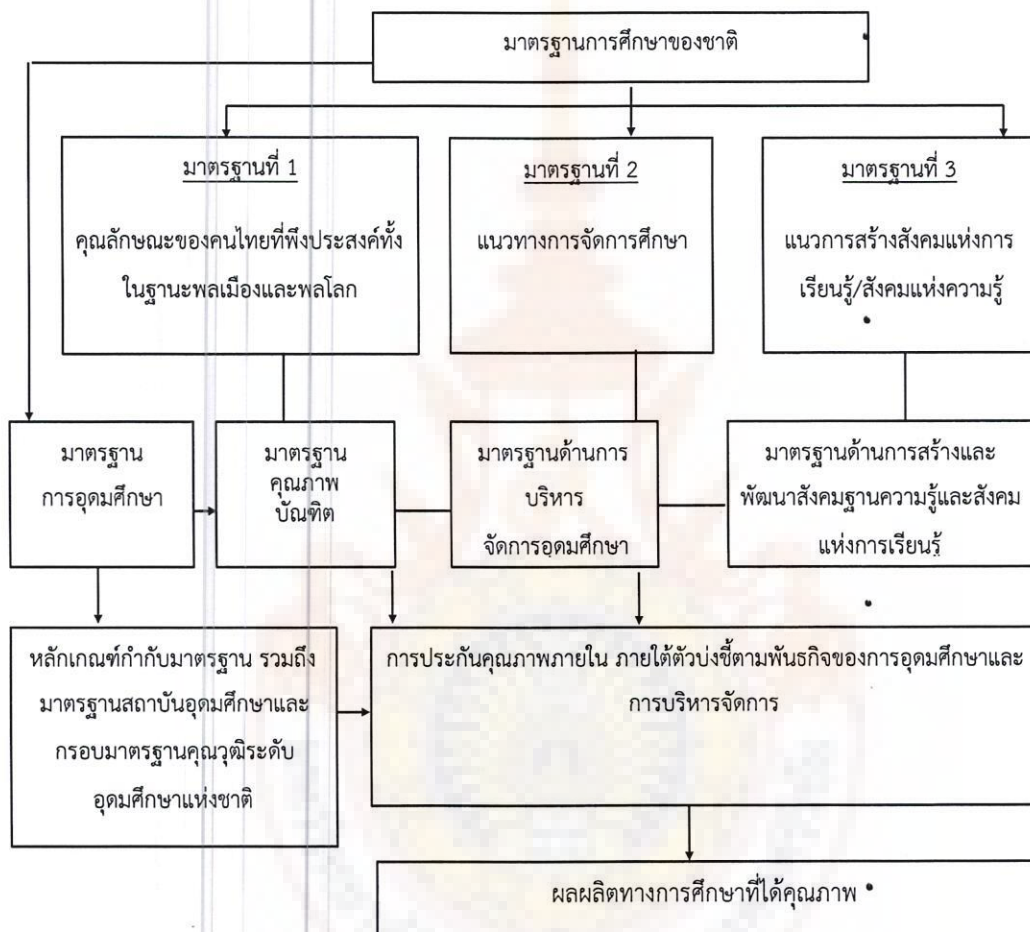
2.3.5 ความเชื่อมโยงระหว่างมาตรฐานการศึกษากับการประกันคุณภาพการศึกษา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 ในหมวด 5 ที่ว่าด้วยการบริหารและการจัดการศึกษา มาตรา 34 ได้กำหนดให้ คณะกรรมการการอุดมศึกษามีหน้าที่พิจารณาเสนอมาตรฐานการอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาของชาติ โดยคำนึงถึงความเป็นอิสระและเป็นเลิศทางวิชาการของสถาบันอุดมศึกษา คณะกรรมการอุดมศึกษาจึงได้จัดทำมาตรฐานการอุดมศึกษาเพื่อใช้เป็นกลไกระดับกระทรวง ระดับคณะกรรมการการอุดมศึกษาและระดับหน่วยงาน เพื่อนำไปสู่การกำหนดนโยบายการพัฒนาการอุดมศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาต่อไป มาตรฐานการอุดมศึกษาที่จัดทำขึ้นฉบับนี้ได้ใช้มาตรฐานการศึกษาของชาติที่เปรียบเสมือนร่มใหญ่เป็นกรอบในการพัฒนา โดยมีสาระสำคัญที่ครอบคลุมเป้าหมายและหลักการของการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของไทยและเป็นมาตรฐานที่คำนึงถึงความหลากหลายของกลุ่มหรือประเภทของสถาบันอุดมศึกษา เพื่อให้ทุกสถาบันสามารถนำไปใช้กำหนด พันธกิจและมาตรฐานของการปฏิบัติงานได้

คณะกรรมการการอุดมศึกษายังได้กำหนดเกณฑ์มาตรฐานอื่นๆ อาทิ เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา หลักเกณฑ์การขอเปิดและดำเนินการหลักสูตรระดับปริญญาในระบบการศึกษาทางไกล หลักเกณฑ์การกำหนดชื่อปริญญา หลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการพิจารณาประเมินคุณภาพการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งของสถาบันอุดมศึกษา เพื่อส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษาได้พัฒนาด้านวิชาการและวิชาชีพ รวมทั้งการพัฒนาคุณภาพและยกระดับมาตรฐานในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาให้มีความทัดเทียมกันและพัฒนาสู่สากล ซึ่งทำให้สถาบันอุดมศึกษาสามารถจัดการศึกษาได้อย่างยืดหยุ่น คล่องตัว และต่อเนื่องในทุกระดับการศึกษา ตลอดจนสะท้อนให้เห็นถึงมาตรฐานคุณภาพการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา

เพื่อให้การจัดการศึกษาทุกระดับและทุกประเภทมีคุณภาพและได้มาตรฐานตามที่กำหนดทั้งมาตรฐานการศึกษาระดับชาติ มาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา และ

สัมพันธ์กับมาตรฐานและหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาอื่นๆ รวมถึงกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ จึงจำเป็นต้องมีระบบประกันคุณภาพที่พัฒนาขึ้นตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.2553 ทั้งนี้ ความเชื่อมโยงระหว่างมาตรฐานการศึกษา หลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้อง และการประกันคุณภาพการศึกษาสามารถแสดงในภาพที่ 2.1

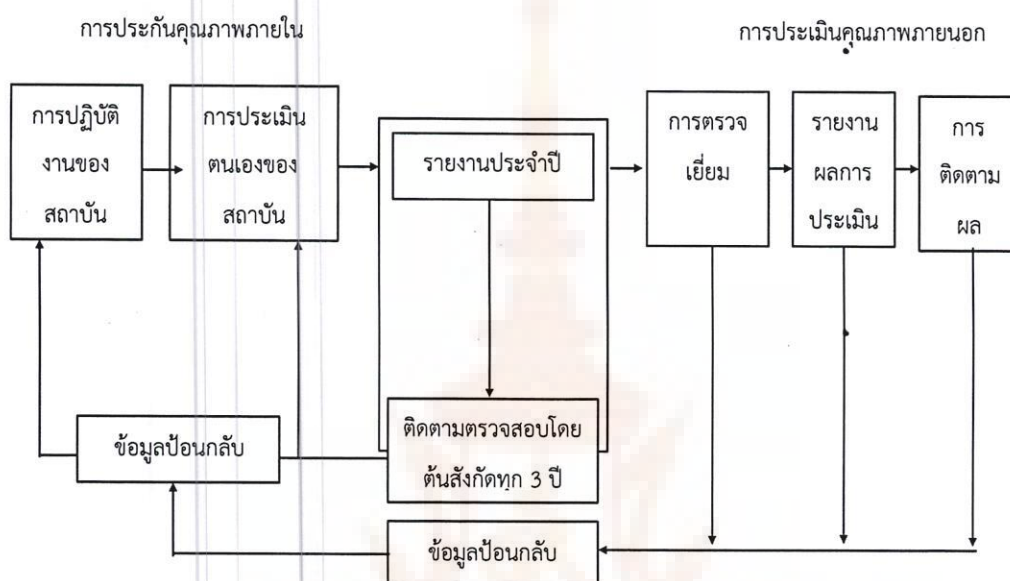

ภาพที่ 2.1 ความเชื่อมโยงระหว่างมาตรฐานการศึกษาและการประกันคุณภาพ

2.3.6 ความเชื่อมโยงระหว่างการประกันคุณภาพภายในและการประเมินคุณภาพ

การประกันคุณภาพการศึกษาภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษากฎที่ที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยมีการควบคุมดูแลปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพ มีการตรวจสอบ ติดตามและประเมินผลการดำเนินงาน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาปรับปรุงคุณภาพอย่างสม่ำเสมอ ด้วยเหตุนี้ระบบประกันคุณภาพภายในจึงต้องดูแลทั้งปัจจัยนำเข้า (input) กระบวนการ (process) และผลผลิตหรือผลลัพธ์ (output/outcome) ซึ่งต่างจากการประเมินคุณภาพภายนอกที่เน้นการ

ประเมินผลการจัดการศึกษา ดังนั้น ความเชื่อมโยงระหว่างการประกันคุณภาพภายในกับการประเมินคุณภาพภายนอกจึงเป็นสิ่งจำเป็น โดยได้เชื่อมโยงให้เห็นจากภาพที่ 1.2

ภาพที่ 2.2 ความสัมพันธ์ระหว่างการประกันคุณภาพการศึกษาภายในกับการประเมินคุณภาพภายนอก

จากภาพที่ 2.2 จะเห็นว่า เมื่อสถาบันอุดมศึกษามีการดำเนินการประกันคุณภาพภายในแล้ว จำเป็นต้องจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพภายใน โดยใช้รูปแบบการจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพภายในตามที่กำหนดในระบบฐานข้อมูลด้านการประกันคุณภาพ (CHE QA Online) ซึ่งเป็นการบันทึกผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาผ่านทางระบบออนไลน์ ตั้งแต่การจัดเก็บข้อมูลพื้นฐาน เอกสารอ้างอิง การประเมินตนเอง การประเมินของคณะกรรมการประเมินคุณภาพ เพื่อนำเสนอสภาสถาบัน หน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเปิดเผยต่อสาธารณชน ซึ่งข้อมูลดังกล่าวจะเป็นข้อมูลเชื่อมโยงระหว่างการประกันคุณภาพภายในของสถาบัน การติดตามตรวจสอบของต้นสังกัด ดังนั้น สถาบันอุดมศึกษาจำเป็นต้องจัดทำรายงานการประเมินตนเองที่มีความลุ่มลึก สะท้อนภาพที่แท้จริงของสถาบันในการจัดการศึกษา ตั้งแต่ระดับหลักสูตร การดำเนินการของคณะและสถาบัน เพื่อการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพออกไปรับใช้สังคม

2.4 หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต(ต่อเนื่อง) คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

2.4.1 ชื่อหน่วยงาน ที่ตั้ง และประวัติความเป็นมาโดยย่อ

คณะบริหารธุรกิจ เดิมชื่อฝ่ายพัฒนศึกษา เปิดทำการสอนเมื่อวันที่ 5 มิถุนายน 2498 มีแผนกวิชาเพียงแผนกเดียว คือ แผนกวิชาพัฒนศึกษา รับผู้สำเร็จการศึกษาจากมัธยม ปีที่ 6 (มัธยมศึกษาปีที่ 3 ปัจจุบัน) หลักสูตร 3 ปี สำเร็จได้รับประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.) จำนวนที่รับ 30 คน (ชาย 15 คนและหญิง 15 คน) เรียนที่โรงเรียนวรนาเรเฉลิมสงขลา โดยแต่งตั้งอาจารย์ใหญ่โรงเรียนวรนาเรเฉลิมให้ทำหน้าที่หัวหน้าฝ่ายพัฒนศึกษา (ซึ่งถือได้ว่าเป็นหัวหน้าคณะวิชาคนแรก) และได้พัฒนามาตามลำดับดังนี้ [6]

- ปี 2504 เปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) หลักสูตร 2 ปี สาขาวิชาการบัญชี รับผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (เล็กรับปี 2546)
- ปี 2506 เปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) หลักสูตร 2 ปี สาขาวิชาการเลขานุการ รับผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (เล็กรับปี 2549)
- ปี 2507 เปลี่ยนชื่อจากฝ่ายพัฒนศึกษา เป็น คณะวิชาบริหารธุรกิจ
- ปี 2508 เปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 3 ปี สาขาวิชาการบัญชี รับผู้สำเร็จการศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 8 หรือ มัธยมศึกษาปีที่ 6 ในปัจจุบัน (เล็กรับปี 2512)
- ปี 2510 เปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 3 ปี สาขาวิชาการเลขานุการ รับผู้สำเร็จการศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 8 หรือ มัธยมศึกษาปีที่ 6 ในปัจจุบัน (เล็กรับปี 2515)
- ปี 2526 เปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) หลักสูตร 2 ปี สาขาวิชาการตลาด รับผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (เล็กรับปี 2549)
- ปี 2529 เปิดสอนระดับปริญญาตรี หลักสูตร 2 ปี สาขาธุรกิจศึกษา-บัญชี (เล็กรับปี 2538)
- ปี 2532 เปิดสอนระดับปริญญาตรี สาขาการบัญชี
- ปี 2538 เปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) หลักสูตร 2 ปี สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ รับผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เปิดสอนระดับปริญญาตรี สาขาการจัดการกลุ่มวิชาการจัดการทั่วไป เปิดสอนระดับปริญญาตรี สาขาการจัดการกลุ่มวิชาการจัดการอุตสาหกรรม

- ปี 2542 เปิดสอนระดับปริญญาตรี สาขาการตลาด
- ปี 2548 เปิดสอนระดับปริญญาตรี สาขาการจัดการกลุ่มวิชาการจัดการสำนักงาน
- ปี 2548 เปิดสอนระดับปริญญาตรี สาขาระบบสารสนเทศทางคอมพิวเตอร์*
- ปี 2550 ปรับปรุงหลักสูตรปริญญาตรีสาขาการบัญชี เป็น บัญชีบัณฑิต
- ปี 2553 ปรับปรุงหลักสูตรปริญญาตรีสาขาวิชาสารสนเทศทางคอมพิวเตอร์ เป็นสาขาวิชาสารสนเทศทางธุรกิจ

ทำเนียบหัวหน้าคณะวิชาบริหารธุรกิจจนถึงปัจจุบัน

1. นายพงศ์สุวรรณ ธาดา		พ.ศ. 2499 – 2503
2. นายพิเชษฐ์ คงทน		พ.ศ. 2503 – 2507
3. นายธงชัย ลาวรรณ		พ.ศ. 2507 – 2522
4. นางยุพา เลชะกุล		พ.ศ. 2522 – 2537
5. นางจิตติมา สุทัศน์ ณ อยุธยา		พ.ศ. 2537 – 2540
6. นางเยาวพา ณ นคร		พ.ศ. 2540 – 2558

ทำเนียบคณบดีคณะบริหารธุรกิจ

ผศ.ดร.ยุพารัตน์ อุไรรัตน์ 29 พฤษภาคม 2558 – ปัจจุบัน

2.4.2 ปรัชญา ปณิธาน เป้าหมายและวัตถุประสงค์

ปรัชญาการศึกษา (Philosophy) คือ สร้างบัณฑิตนักปฏิบัติมีคุณธรรม นำความรู้สู่การพัฒนาสังคมอย่างยั่งยืน

วิสัยทัศน์ (Vision) คือ คณะบริหารธุรกิจเป็นองค์กรการศึกษาที่ผลิตบัณฑิตด้านบริหารธุรกิจที่มีคุณภาพ มีคุณธรรม จริยธรรม ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงด้านการประกอบธุรกิจและเศรษฐกิจ

พันธกิจ (Mission)

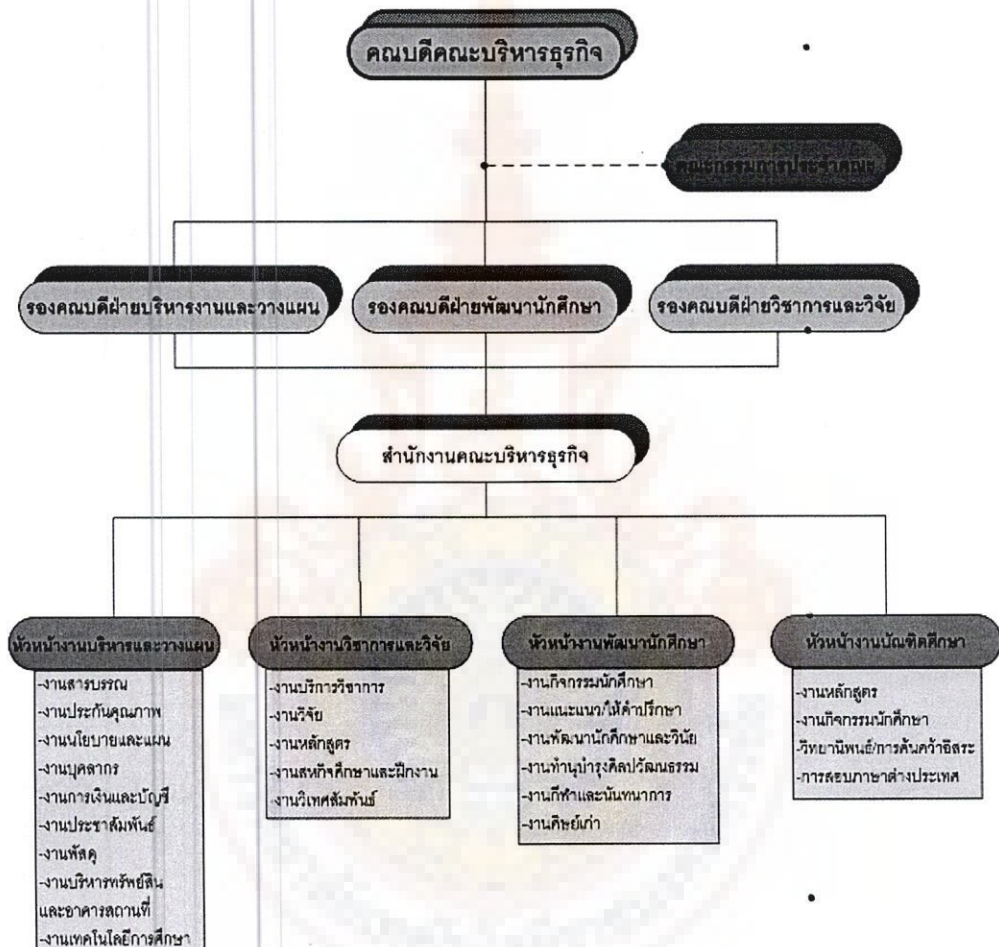
1. ผลิตบัณฑิตนักปฏิบัติด้านวิชาชีพและเทคโนโลยีให้มีคุณภาพมีคุณธรรมและจริยธรรม
2. สร้างงานวิจัยให้สอดคล้องและเกิดประโยชน์แก่สังคม
3. ให้บริการวิชาการที่มีคุณค่าแก่สังคม
4. ทำนุบำรุงศาสนา ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมไทยและรักษาสิ่งแวดล้อม

เป้าประสงค์ (Goals)

1. บัณฑิตมีคุณภาพเป็นที่ต้องการของสังคม

2. ผลงานวิจัยที่สอดคล้องกับความต้องการของสังคม
3. บริการวิชาการแก่ชุมชน
4. ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมไทยและรักษาสิ่งแวดล้อม
5. พัฒนาคณะให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้

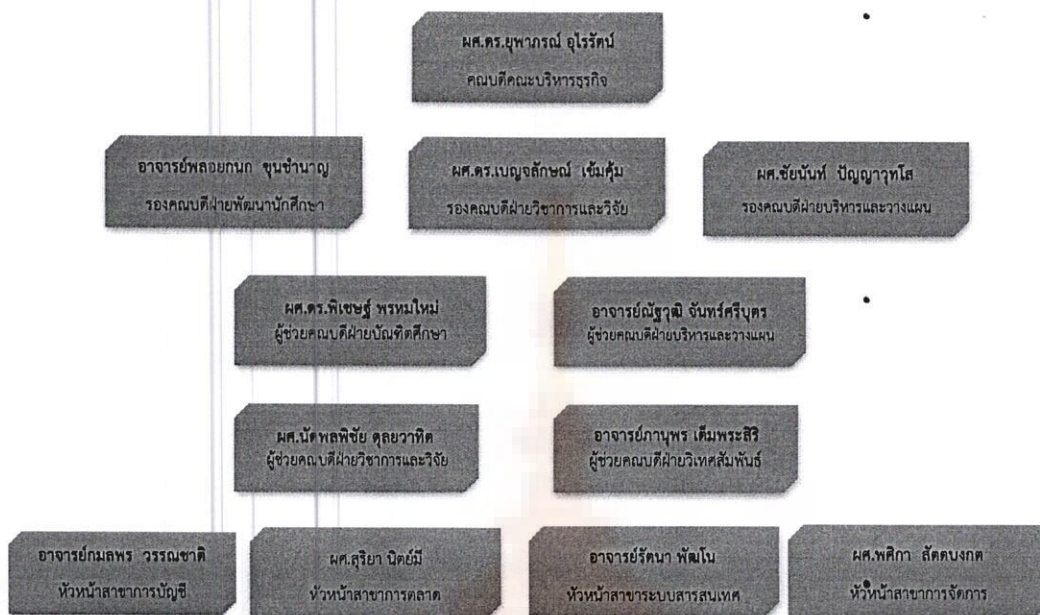
2.4.3 โครงสร้างองค์กร และโครงสร้างการบริหาร

ภาพที่ 2.3 โครงสร้างองค์กร และโครงสร้างการบริหาร คณะบริหารธุรกิจ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

2.4.4 รายชื่อผู้บริหาร กรรมการบริหาร ชุดปัจจุบัน

ภาพที่ 2.4 รายชื่อผู้บริหาร กรรมการบริหาร คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

2.4.5 หลักสูตรและสาขาวิชาที่เปิดสอน

ในปีการศึกษา 2558 คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยจัดการเรียนการสอน 2 ระดับคือปริญญาตรี จำนวน 5 หลักสูตรและปริญญาโท จำนวน 1 หลักสูตร รวมทั้งสิ้น 6 หลักสูตร โดยหลักสูตรปริญญาตรีและปริญญาโทเป็นหลักสูตร TQF ทั้งหมด รวม 6 หลักสูตร หลักสูตร มคอ.1 มาตรฐานคุณวุฒิระดับสาขาวิชา จำนวน 2 หลักสูตร โดยจำแนกตามหน่วยงานที่จัดการเรียนการสอนดังนี้

ตารางที่ 2.1 แสดงจำนวนหลักสูตรที่เปิดสอน

หน่วยงาน	จำนวนหลักสูตรและสาขาที่เปิดสอน		
	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	รวม
คณะบริหารธุรกิจ	5	1	6

ตารางที่ 2.2 แสดงจำนวนหลักสูตรที่เปิดสอนแยกตามระดับการศึกษา

หลักสูตร/สาขาวิชา	ระดับการศึกษา	
	ปริญญาตรี	ปริญญาโท
➤ หลักสูตรบัญชีบัณฑิต สาขาวิชาการบัญชี	/	
➤ หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด	/	
➤ หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาระบบสารสนเทศทางธุรกิจ	/	
➤ หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ	/	
➤ หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน	/	
➤ หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม		/

2.4.6 จำนวนนักศึกษา

ปีการศึกษา 2558 บริหารธุรกิจมหาวิทยาลัเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยมีนักศึกษาใหม่จำนวน 1,346 คน นักศึกษาทั้งหมด จำนวน 3,328 คน และนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษา จำนวน 2,021 คน ดังนี้

ตารางที่ 2.3 แสดงจำนวนนักศึกษา

จำนวนนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2557			จำนวนนักศึกษาใหม่ ปีการศึกษา 2558			จำนวนนักศึกษาทั้งหมด ปีการศึกษา 2558		
ปริญญาตรี	ปริญญาโท	รวม	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	รวม	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	รวม
1,009	12	1,021	1,321	25	1,346	3,259	69	3,328

ข้อมูล ณ วันที่ 31 กรกฎาคม ๒๕๕๙ อ้างอิงข้อมูลจากงานวิชาการ คณะบริหารธุรกิจ

2.4.7 จำนวนอาจารย์และบุคลากร

ปีการศึกษา 2558 บริหารธุรกิจมหาวิทยาลัเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยมีอาจารย์ประจำ ดังนี้

ตารางที่ 2.4 แสดงจำนวนอาจารย์และบุคลากร

จำนวนอาจารย์ประจำ						คุณวุฒิ				ตำแหน่งทางวิชาการ				
ทั้งหมด		ลา ศึกษาต่อ		ปฏิบัติงาน จริง		ตรี	โท	เอก	รวม	อ	ผศ.	รศ.	ศ.	รวม
กลุ่ม วิทย์ ฯ	กลุ่ม มนุษ ย	กลุ่ม วิทย์ ฯ	กลุ่ม มนุษ ย	กลุ่ม วิทย์ ฯ	กลุ่ม มนุษ ย									
16	41	1	2	15	39	2	49	6	57	37	19	1	0	57
57		3		54										

ข้อมูล ณ วันที่ 31 กรกฎาคม ๒๕๕๙ อ้างอิงข้อมูลจากงานบุคลากร คณะบริหารธุรกิจ

2.4.8 ข้อมูลพื้นฐานโดยย่อเกี่ยวกับงบประมาณ และอาคารสถานที่

ตารางที่ 2.5 แสดงข้อมูลพื้นฐานโดยย่อเกี่ยวกับงบประมาณ และอาคารสถานที่

ชื่ออาคาร	ชื่อห้องเรียน/ห้องปฏิบัติการ	ประเภท		อุปกรณ์การศึกษาภายใน ห้อง	ความจุ
		ห้องเรียน	ห้อง ปฏิบัติ การ		
04 อาคารชุมชน	04301,04302	/	-	Computer, Projector , Visualiser, เครื่องเสียงพร้อมไมโครโฟน	60
	04401,04402	/	-	Computer, Projector , Visualiser, เครื่องเสียงพร้อมไมโครโฟน	60
05 อาคาร สำนักงาน	05101,05201,05202	/	-	Computer, Projector , Visualiser, เครื่องเสียงพร้อมไมโครโฟน	60
	05203 (ห้องประชุม)		/	Computer, Projector , Visualiser, เครื่องเสียงพร้อมไมโครโฟน	60
06 อาคารการบัญชี	06102,06105,06201, 06202,06203	/		Computer, Projector , Visualiser, เครื่องเสียงพร้อมไมโครโฟน	60

ตารางที่ 2.5 (ต่อ) แสดงข้อมูลพื้นฐานโดยย่อเกี่ยวกับงบประมาณ และอาคารสถานที่

ชื่ออาคาร	ชื่อห้องเรียน/ห้องปฏิบัติการ	ประเภท		อุปกรณ์การศึกษาภายในห้อง	ความจุ
		ห้องเรียน	ห้องปฏิบัติการ		
	06203,06205	/	-	Computer, Projector , Visualiser, เครื่องเสียงพร้อมไมโครโฟน	70
51 อาคารการ ตลาด	51101,51201	/	-	Computer, Projector , Visualiser, เครื่องเสียงพร้อมไมโครโฟน	60
	51202,51204,51302, 51303	-	/	Computer, Projector , Visualiser, เครื่องเสียงพร้อมไมโครโฟน	40
63 อาคารเฉลิม พระเกียรติ 7 รอบ พระชนมพรรษา	63202, 63203 63204 63208, 63209 63210, 63211 63303, 63403 63305, 63306 63307, 63308 63309, 63310 63404, 63405, 63406, 63407, 63408, 63409	/	-	Computer, Projector , Visualiser, เครื่องเสียงพร้อมไมโครโฟน	50 120 70 70 60 70 70 100 70 70
	63504, 63505, 63506, 63507	-	/	Computer, Projector , Visualiser, เครื่องเสียงพร้อมไมโครโฟน	60

ในปีงบประมาณ 2559 คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ได้รับการจัดสรรงบประมาณในการดำเนินงาน เป็นเงิน 79,822,060 บาท จำแนกตามประเภทงบประมาณ ได้ดังนี้

งบประมาณแผ่นดิน 41,849,500บาท คิดเป็นร้อยละ 47.57% ของงบประมาณรายจ่ายทั้งหมด

งบประมาณเงินรายได้ 37,972,560 บาท คิดเป็นร้อยละ 52.43% ของงบประมาณรายจ่ายทั้งหมด

ตารางที่ 2.6 สรุปงบประมาณแผ่นดินและเงินรายได้ จำแนกตามหมวดรายจ่าย

หมวดรายจ่าย	งบประมาณแผ่นดิน	งบประมาณเงินรายได้	รวม	ร้อยละ
งบบุคลากร	18,615,900	5,828,880	24,444,780	30.62
งบดำเนินงาน	6,583,400	16,346,900	22,930,300	28.73
งบลงทุน	2,700,000	1,133,300	3,833,300	4.80
งบเงินอุดหนุน	12,725,800	3,538,670	16,264,470	20.38
งบรายจ่ายอื่น	1,224,400	3,670,600	4,895,000	6.13
งบกลาง	-	7,454,210	7,454,210	9.34
รวม	41,849,500	37,972,560	79,822,060	100.00

2.4.9 อัตลักษณ์ เอกลักษณ์

เอกลักษณ์ “เชี่ยวชาญเทคโนโลยี มีทักษะปฏิบัติ”

อัตลักษณ์ “บัณฑิตนักปฏิบัติ”

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

พงษ์จันทร์ คล้ายอุดม ได้ทำการศึกษาความต้องการแรงงานระดับอุดมศึกษาในแหล่งงานของภาคใต้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการแรงงานระดับอุดมศึกษา และศึกษาคุณลักษณะของแรงงานที่แหล่งงานภาคใต้ต้องการ ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับความต้องการแรงงานในระดับอุดมศึกษาของสถานประกอบการในเขตพื้นที่ภาคใต้ ประเภทหน่วยงานของรัฐ และภาคเอกชนประเภทร้านค้า ห้างหุ้นส่วนและบริษัท ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี สงขลา ภูเก็ต ซึ่งมีประชากรจำนวน 27,436 ราย ผลการวิจัยพบว่า ผู้ประกอบการที่ตอบแบบสอบถามในเพศชายใกล้เคียงกับเพศหญิง ส่วนใหญ่มีอายุในวัยทำงาน คือ 20-45 ปี มีวุฒิการศึกษาส่วนใหญ่ในระดับปริญญาตรีและผู้ตอบแบบสอบถามกระจายอยู่ทั้งในหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ความต้องการแรงงานระดับอุดมศึกษา 10 อันดับแรก คือ บริหารธุรกิจบัณฑิตสาขาการบัญชีลำดับที่ 1 ครุศาสตรบัณฑิต สาขาคอมพิวเตอร์ศึกษา ลำดับที่ 2 ศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาอังกฤษธุรกิจ ลำดับที่ 3 บริหารธุรกิจบัณฑิตสาขาการตลาด ลำดับที่ 4 ครุศาสตรบัณฑิตสาขาภาษาอังกฤษ ลำดับที่ 5 วิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์ ลำดับที่ 6 บริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาการจัดการทั่วไป ลำดับที่ 7 บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาบริหารธุรกิจ ลำดับที่ 8 บริหารธุรกิจบัณฑิตสาขาธุรกิจบริการ ลำดับที่ 9 บริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาการเงิน ลำดับที่ 10 ซึ่งแยกจากสาขาที่จบ ได้ดังนี้ บริหารธุรกิจบัณฑิต 5 อันดับแรก คือ สาขาคอมพิวเตอร์ ลำดับที่ 1 สาขาบัญชี ลำดับที่ 2 สาขาการตลาด ลำดับที่ 3 สาขาการจัดการทั่วไป ลำดับที่ 4 และสาขาธุรกิจบริการ ลำดับที่ 5 ศิลปศาสตรบัณฑิต 5 อันดับแรก คือ

สาขาภาษาอังกฤษธุรกิจ ลำดับที่ 1 สาขาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ลำดับที่ 2 สาขานิเทศศาสตร์ ลำดับที่ 3 สาขาภาษาไทย ลำดับที่ 4 และสาขารัฐประศาสนศาสตร์ ลำดับที่ 5 ครุศาสตร์บัณฑิต 5 อันดับแรก คือ สาขาคอมพิวเตอร์ศึกษา ลำดับที่ 1 สาขาภาษาอังกฤษ ลำดับที่ 2 สาขาจิตวิทยา และคณิตศาสตร์ ลำดับที่ 3 สาขาวิทยาศาสตร์และสังคมศึกษา ลำดับที่ 4 และสาขาภาษาไทย ลำดับที่ 5 วิทยาศาสตร์บัณฑิต 5 อันดับแรก คือ สาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์ ลำดับที่ 1 สาขาคณิตศาสตร์ ลำดับที่ 2 สาขาฟิสิกส์ ลำดับที่ 3 สาขาเคมี ลำดับที่ 4 สาขาสาธารณสุขชุมชน ลำดับที่ 5 หลักสูตรมหาบัณฑิต 3 อันดับแรก คือ ปริญญาธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาบริหารธุรกิจ ลำดับที่ 1 ครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา ลำดับที่ 2 ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา ลำดับที่ 3 สำหรับคุณลักษณะแรงงานระดับอุดมศึกษาที่ต้องการ 10 อันดับแรก คือ ความซื่อสัตย์สุจริต ลำดับที่ 1 การตรงต่อเวลา ลำดับที่ 2 ความรับผิดชอบ ลำดับที่ 3 ความมีระเบียบวินัย ลำดับที่ 4 ความมีมนุษยสัมพันธ์ดี ลำดับที่ 5 ความขยันขันแข็งอดทน ลำดับที่ 6 การควบคุมตนเอง ลำดับที่ 7 การแต่งกายเหมาะสม ลำดับที่ 8 ความคุณธรรมจริยธรรม ลำดับที่ 9 ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ลำดับที่ 10 [7]

สุมาลี สังข์ศรี และคณะ ได้ศึกษาความต้องการของผู้สำเร็จชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งไม่ได้ศึกษาต่อเพื่อกำหนดแนวทางและแก้ปัญหาการจัดฝึกอบรมวิชาชีพพระยะสั้น: กรณีศึกษาจังหวัดรอบกรุงเทพมหานคร. การวิจัยนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจความต้องการและปัญหาในการฝึกอบรมเพิ่มเติม ของผู้ประกอบการอาชีพในสถานประกอบการ ซึ่งสำเร็จชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หรือปีที่ 6 และไม่ได้ศึกษาต่อตลอดจนศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารสถานประกอบการ และบุคลากรของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับแนวทางการจัดฝึกอบรมวิชาชีพพระยะสั้น แก่ผู้ที่ไม่ได้ศึกษาต่อ การวิจัยดำเนินการใน 3 จังหวัด รอบกรุงเทพมหานคร คือนนทบุรี ปทุมธานี และสมุทรปราการ กลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย กลุ่มผู้ประกอบการอาชีพ ในสถานประกอบการซึ่งสำเร็จชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 หรือปีที่ 6 และไม่ได้ศึกษาต่อจำนวน 600 คน ผู้บริหารสถานประกอบการ จำนวน 30 คน และบุคลากรของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจำนวน 45 คน ซึ่งผลการวิจัย สรุปได้ดังนี้ 1. กลุ่มผู้ประกอบการอาชีพในสถานประกอบการระบุว่าต้องการฝึกอบรมวิชาชีพ เพิ่ม เต็มโดยกลุ่มผู้สำเร็จ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ต้องการฝึกอบรมทางด้านไฟฟ้า มากที่สุดรองลงมาได้แก่เครื่องยนต์ เสริมสวย เกษตรกรรม ตัดเย็บเสื้อผ้า และพิมพ์ดีด ตามลำดับ ส่วนกลุ่มผู้สำเร็จชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 6 ต้องการฝึกอบรมทางด้านคอมพิวเตอร์มากที่สุด รองลงมา ได้แก่ไฟฟ้า เครื่องยนต์พิมพ์ดีด ตัดเย็บเสื้อผ้า และประกอบอาหารตามลำดับ 2. กลุ่ม ผู้ประกอบการอาชีพในสถานประกอบการ ที่สำเร็จชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 และปีที่ 6 ระบุว่าในสภาพ ปัจจุบัน ยังไม่ได้รับการฝึกอบรม วิชาชีพ ตามที่ต้องการปัญหาเกิดจาก เจ้าของหรือผู้บริหาร สถานประกอบการไม่สนับสนุน มีปัญหาเรื่องค่าใช้จ่ายและเนื้อหาวิชาของหลักสูตร ไม่ตรงกับความต้องการ ของผู้ประกอบการอาชีพ 3. กลุ่มผู้ประกอบการอาชีพในสถานประกอบการ

ที่สำเร็จชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 และปีที่ 6 เสนอแนวทางในการจัดฝึกอบรมวิชาชีพดังนี้ วัตถุประสงค์ควรเน้นให้ผู้รับการฝึกอบรมมีความรู้ ทักษะ ในการประกอบอาชีพได้ ระยะเวลาที่เหมาะสม ควรเป็น 1-3 สัปดาห์ควรจัดในช่วงวันอาทิตย์ มากที่สุดกลุ่มเป้าหมาย ควรจัดให้แก่ผู้จบการศึกษาทุกระดับชั้น วิธีการฝึกอบรม ควรใช้บรรยายประกอบการฝึกปฏิบัติสถานที่ฝึกอบรมควรใช้โรงเรียน ที่อยู่ใกล้สถานประกอบการ วิทยากร ควรเป็นครูอาจารย์ ซึ่งเป็นที่ยอมรับในแวดวงวิชาการ หน่วยงาน ที่จะเป็นผู้จัดฝึกอบรมควรเป็นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมกับสถานประกอบการ 4. ในส่วนของสถานประกอบการ ผู้บริหาร ของสถานประกอบการมากกว่าครึ่งหนึ่ง ระบุว่า ไม่เคยจัดการฝึกอบรม วิชาชีพ ระยะเวลา ให้แก่พนักงาน สถานประกอบการบางแห่งเคยจัดการฝึกอบรม ในเรื่องความปลอดภัย ในการท างาน จิตวิทยา ในการทำงาน และความรับผิดชอบ ในการทำงาน 5. ผู้บริหารของสถานประกอบการ ระบุว่า การฝึกอบรมมีความจำเป็นมากที่สุด ปัญหาที่ พบในปัจจุบัน เกี่ยวกับการฝึกอบรม ได้แก่เนื้อหา วิชาากเกินไปเน้น ทฤษฎี มากเกินไปเนื้อหา ไม่ตรงกับสายงานที่ปฏิบัติ สถานที่ฝึกอบรม อยู่ไกล ระยะเวลาที่จัดฝึกอบรมไม่เหมาะสม 6. ผู้บริหาร ของสถานประกอบการ เสนอแนวทางในการจัดฝึกอบรมวิชาชีพดังนี้ วิชาชีพ ที่เป็นที่ต้องการ ของสถานประกอบการ คือไฟฟ้า เครื่องยนต์ บริหารธุรกิจ และบัญชีวัตถุประสงค์ ของการฝึกอบรม ควรเน้น การพัฒนา ความรู้ ระยะเวลา ควรจัด 1-3 สัปดาห์ ระยะเวลา ที่จัดควรเป็นวันหยุด หลักสูตร ควรผสมผสาน ทั้งทฤษฎี และปฏิบัติวิธีการฝึกอบรม ควร เน้นการปฏิบัติ ควรจัดฝึกอบรมในบริเวณ หน่วยงาน วิทยากร ควรเป็นครู อาจารย์จากโรงเรียน หรือ มหาวิทยาลัยและบุคลากรของสถานประกอบการ 7. บุคลากรของหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องระบุว่า สภาพ ปัญหา การจัดฝึกอบรม วิชาชีพที่พบ อยู่ในปัจจุบัน ได้แก่ในบางพื้นที่ ที่ให้บริการ ประชาชน อยู่ กระจายกันมากทำให้รวมกลุ่มได้ยากการประชาสัมพันธ์ ทำไม่ทั่วถึง และล่าสมัย ขาดวิทยากรในบาง สาขาผู้เข้ารับอบรมส่วนใหญ่ออกกลางคันงบประมาณ ไม่เพียงพอ ขาดการประสานงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในระดับ ปฏิบัติ 8. บุคลากร ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการฝึกอบรม วิชาชีพ เสนอ แนวทางในการจัดฝึกอบรม วิชาชีพดังนี้ วิชาชีพที่ควรจัดฝึกอบรม ได้แก่ไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ เครื่องกล การซ่อมแอร์ และงานอุตสาหกรรม ลักษณะ ของแรงงานที่สถานประกอบการต้องการ คือมีความขยัน อดทน ซื่อสัตย์และมีความตั้งใจ ในการทำงาน วัตถุประสงค์ในการฝึกอบรมควรให้ทั้ง ความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพ เนื้อหา ควรเน้น ความรู้ละเอียด กลุ่มเป้าหมาย ควรจัด ให้แก่ผู้จบการศึกษาระดับต่างๆ รวมกันวิธีการฝึกอบรม ควรใช้หลายวิธี ร่วมกัน สถานที่ฝึกอบรม ควรจัดเป็นหน่วยเคลื่อนที่ไปยังท้องถิ่นต่าง ๆ วิทยากร ควรเป็นบุคลากร ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการฝึกอบรมเองระยะเวลาควรเป็น ระยะเวลา 3 เดือน รองลงมา ได้แก่1-3 สัปดาห์ และเมื่อสิ้นสุด โครงการแล้วควรจัดโครงการต่อเนื่อง ซึ่งจะช่วยให้เพิ่มเติมเนื้อหาจากเดิม หน่วยงานผู้รับผิดชอบควร เป็นหน่วยงานที่จัดฝึกอบรม ร่วมกับสถานประกอบการ [8]

ดังนั้น จากการศึกษาทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความต้องการและศักยภาพในการเปิด
หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต(ต่อเนื่อง) คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ซึ่ง
มีรายละเอียดดังนี้ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ทฤษฎีความต้องการตามลำดับชั้น
การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษา หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต(ต่อเนื่อง) คณะ
บริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย รวมถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นประโยชน์ใน
ด้านการวางแผน และบริหารจัดการหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต(ต่อเนื่อง) คณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

ในบทนี้ จะกล่าวถึงวิธีการดำเนินการวิจัยสำหรับการวิจัยเรื่อง ความต้องการและศักยภาพในการเปิดหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต(ต่อเนื่อง) คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ซึ่งทางคณะผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 วิธีการดำเนินการสร้างเครื่องมือในการวิจัย
- 3.4 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 วิธีการดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในกลุ่มภาคใต้จำนวน 71,994 ราย

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ทางด้านบริหารธุรกิจและสาขาที่เกี่ยวข้องในกลุ่มภาคใต้จำนวน 1,000 ราย โดยการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการจัดทำวิจัยในครั้งนี้ ทางคณะผู้วิจัยได้ทำการสร้างและพัฒนาเครื่องมือเพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อทำการสำรวจ ศึกษาความต้องการ และศักยภาพในการเปิดหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต(ต่อเนื่อง) คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย โดยมีเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

3.2.1 แบบสอบถามเพื่อสำรวจความต้องการของผู้ที่ประสงค์จะเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต(ต่อเนื่อง) คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

3.2.2 ระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับคณะ

3.3 วิธีดำเนินการสร้างเครื่องมือในการวิจัย

3.3.1 ออกแบบและพัฒนาแบบสอบถามเพื่อสำรวจความต้องการของผู้ที่ประสงค์จะเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต(ต่อเนื่อง) คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

ในการสร้างแบบสอบถามในครั้งนี้ทางคณะผู้วิจัยได้ทำการออกแบบและพัฒนาแบบสอบถามบทเรียน ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

แบบสอบถาม

สำรวจความต้องการของผู้ที่ประสงค์จะเข้าศึกษาต่อในหลักสูตร

บริหารธุรกิจบัณฑิต(ต่อเนื่อง) คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
คำชี้แจง

1. แบบสอบถามชุดนี้จัดทำขึ้นเพื่อสอบถามความต้องการของผู้ที่ประสงค์จะเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต 2 ปี ต่อเนื่อง คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

2. แบบประเมิน มีทั้งหมด 4 ส่วนดังนี้

2.1 ส่วนที่ 1 คือข้อมูลชีวประวัติของผู้ตอบแบบสอบถาม

2.2 ส่วนที่ 2 คือข้อมูลหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตที่เปิดสอนในระดับปริญญาตรี

2.3 ส่วนที่ 3 คือความคาดหวังของผู้ตอบแบบสอบถามต่อการจัดการศึกษาในหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต 2 ปี ต่อเนื่อง

2.4 ส่วนที่ 4 คือข้อเสนอแนะ

ส่วนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลชีวประวัติของผู้ตอบแบบสอบถาม

โปรดทำเครื่องหมาย ลงใน หรือเติมข้อความลงในช่องที่เว้นไว้ให้ตามความเป็นจริง

1. เพศ

ชาย

หญิง

2. ประเภทของสถานศึกษาเดิม

รัฐบาล

เอกชน

3. สาขาที่ผู้เรียนกำลังศึกษาอยู่ในปัจจุบัน (ตอบได้เพียงข้อเดียวที่ถูกต้องที่สุด)

การขาย/ตลาด

ธุรกิจค้าปลีก

การบัญชี

การจัดการทรัพยากรมนุษย์

คอมพิวเตอร์ธุรกิจ/เทคโนโลยีสารสนเทศ

ภาษาต่างประเทศธุรกิจ

4. ภูมิสำเนา

- สงขลา พัทลุง นครศรีฯ สตูล ตรัง
 สุราษฎร์ฯ ยะลา ปัตตานี นราธิวาส

ส่วนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตที่เปิดสอนในระดับปริญญาตรี

2.1 ท่านมีความประสงค์ที่จะศึกษาต่อในหลักสูตรฯ สาขาใดมากที่สุด

- สาขาการบัญชี สาขาการตลาด
 สาขาการจัดการทั่วไป สาขาการจัดการสำนักงาน

อิเล็กทรอนิกส์

- สาขาการจัดการอุตสาหกรรม สาขาการจัดการทรัพยากรมนุษย์
 สาขาการเงิน สาขาระบบสารสนเทศ

2.2 ศึกษาในภาคใดของหลักสูตรฯ

- ภาคปกติ ภาคสมทบ (เสาร์-อาทิตย์)

2.3 โปรดเรียงลำดับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้เรียนที่มีความประสงค์จะศึกษาต่อในหลักสูตรฯ โดยเรียงลำดับตั้งแต่หมายเลข 1 ถึง 6 ซึ่งหมายเลข 1 หมายถึงปัจจัยที่สำคัญที่สุด และหมายเลข 6 คือปัจจัยน้อยที่สุด

	มากที่สุด 1	←	→	6 น้อยที่สุด
_____	ค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร			
_____	สถานที่ตั้งของคณะบริหารธุรกิจ			
_____	มีหลักสูตรที่ต้องการจะศึกษาต่อที่หลากหลาย ตรงกับความต้องการของผู้เรียน			
_____	มีคณาจารย์ที่มีคุณวุฒิ จรรยาบรรณ ที่เหมาะสมสำหรับการเป็นผู้สอน			
_____	มีทุนการศึกษาทั้งหมดให้เปล่า และทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา			
_____	สถาบันฯ เป็นที่ยอมรับของสังคม			

ส่วนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับความคาดหวังของผู้ตอบแบบสอบถามต่อการจัดการศึกษาในหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต 2 ปี ต่อเนื่อง

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อคำถามแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องหลังข้อความตามระดับความคาดหวังของท่าน

ประเด็นคำถาม	ระดับความคาดหวัง				
	5	4	3	2	1
ด้านผู้สอน					
1. มีความรู้ความสามารถและมีความเชี่ยวชาญในสาขาที่สอน					
2. มีความสามารถในการสื่อสาร ถ่ายทอดความรู้จากสิ่งที่เข้าใจยากให้เข้าใจง่าย					
3. เปิดโอกาสและกระตุ้นให้นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็นในวิชาที่เรียน					
4. เป็นผู้มีความรู้ทันสมัย และติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการอย่างเสมอ					
5. ให้ข้อเสนอแนะ คำแนะนำเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในระหว่างเรียนได้					
ด้านหลักสูตร					
6. เนื้อหารายวิชาของหลักสูตรมีความทันสมัย เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน					
7. หลักสูตรที่เปิดสอนมีความหลากหลาย สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน					
8. มีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรทั้งภายในคณะ และนอกสถานที่ให้กับผู้เรียน					
9. เนื้อหารายวิชาทำให้ผู้เรียนเกิดความสามารถ ทักษะในการคิด วิเคราะห์ได้					
10. เนื้อหารายวิชาทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะทางด้านภาษา					
ประเด็นคำถาม					
	ระดับความคาดหวัง				
	5	4	3	2	1
ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน					
11. เอกสารประกอบการสอน สื่อ เทคโนโลยีที่ใช้มีความหลากหลาย ทันสมัย					
12. กิจกรรมการเรียนการสอน และเทคนิคการสอนเหมาะสมกับเนื้อหา รายวิชา					
13. เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม					
14. กิจกรรมการเรียนการสอนโดยคำนึงถึงพื้นฐานความรู้ของผู้เรียน					
15. ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้กลายเป็นบัณฑิตนักปฏิบัติ					
ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน					
16. มีแหล่งเรียนรู้ เช่น ห้องสมุด ห้องคอมพิวเตอร์ ห้องสหนาการ ที่ส่งเสริมบรรยากาศในการเรียนรู้ เพียงพอ และทันสมัย					

17. มีความพร้อมด้านวัสดุฝึก โสตทัศนูปกรณ์ที่ทันสมัย และระบบอินเทอร์เน็ตที่ให้บริการได้ครอบคลุมพื้นที่บริการการศึกษา					
18. มีระบบสารสนเทศที่ให้บริการ เช่น ระบบลงทะเบียน ระบบสารสนเทศสำหรับนักศึกษา ระบบห้องเรียนเสมือน ที่สามารถใช้งานได้ผ่านทางเว็บไซต์ได้					
19. มีระบบสนับสนุนด้านทุนการศึกษาทั้งทุน กยศ. และทุนให้เปล่าอื่น ๆ					
20. มีระบบประกันคุณภาพการศึกษาเป็นที่ยอมรับ และได้มาตรฐาน					
ด้านหลังสำเร็จการศึกษา					
21. เป็นที่ยอมรับในสังคม เช่น ครอบครัว ที่ทำงาน และเพื่อน					
22. คิด วิเคราะห์ และมีความมั่นใจเมื่อมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้อื่น					
23. วุฒิการศึกษาเป็นที่ยอมรับทั้งภาครัฐ เอกชน สามารถใช้ประกอบอาชีพได้					
24. สามารถก้าวสู่การเป็นผู้ประกอบการอิสระได้อย่างเหมาะสม					
25. นำความรู้มาพัฒนาตนเอง และสังคมไทยเพื่อทำให้เกิดประโยชน์แก่สังคม					

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะ

ขอขอบพระคุณอย่างสูง
คณะผู้วิจัย

โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนของแบบสอบถาม ดังรายละเอียดในตารางที่ 3-1
ตารางที่ 3-1 เกณฑ์การให้คะแนนของแบบสอบถาม

แบบสอบถาม	ลักษณะการให้คะแนน
ส่วนที่ 1 ข้อที่ 1-4	เลือกตอบได้เพียงข้อเดียว
ส่วนที่ 2 ข้อที่ 1-2	เลือกตอบได้เพียงข้อเดียว
ส่วนที่ 2 ข้อที่ 3	เรียงลำดับความสำคัญ 1-6
ส่วนที่ 3	ให้ระดับความคาดหวัง 1-5
ส่วนที่ 4	เขียนบรรยาย

โดยมีเกณฑ์การให้ระดับความคาดหวัง ดังรายละเอียดในตารางที่ 3-2

ตารางที่ 3.2 ระดับความคาดหวัง

ระดับความคาดหวัง	ความหมาย
5	ความเหมาะสม/ดีมาก
4	ความเหมาะสม/ดี
3	ความเหมาะสม/พอใช้
2	ความเหมาะสม/ควรปรับปรุง
1	ความเหมาะสม/ไม่เหมาะสม

หลังจากนั้น เมื่อกลุ่มตัวอย่างได้ทำแบบสอบถาม ทางคณะผู้วิจัยก็จะทำการเก็บรวบรวมผลที่ได้จากแบบสอบถาม แล้วใช้หลักการทางสถิติในการสรุปผลการประเมินคุณภาพแบบสอบถามที่ได้สร้างขึ้น ซึ่งต้องทำการคำนวณค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของแต่ละแบบสอบถาม เพื่อสรุปผลซึ่งแบ่งตามระดับของเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้ ดังรายละเอียดในตารางที่ 3-3

ตารางที่ 3-3 เกณฑ์เฉลี่ยคะแนนของแบบประเมิน

ระดับเกณฑ์การให้คะแนน	ความหมาย
4.50 – 5.00	มีความคาดหวังในระดับมากที่สุด
3.50 – 4.49	มีความคาดหวังในระดับมาก
2.50 – 3.49	มีความคาดหวังในระดับปานกลาง
1.50 – 2.49	มีความคาดหวังในระดับน้อย
1.00 – 1.49	มีความคาดหวังในระดับน้อยที่สุด

3.3.2 ระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับคณะ

เกณฑ์การประเมินระดับคณะประกอบด้วย ผลการดำเนินงานระดับหลักสูตรและเพิ่มเติมตัวบ่งชี้ที่ดำเนินการในระดับคณะจำนวนรวม 13 ตัวบ่งชี้ของ สกอ.และเพิ่มเติมตัวบ่งชี้ของมหาวิทยาลัย 11 ตัวบ่งชี้ดังนี้ ดังตารางที่ 3-4

ตารางที่ 3-4 กรอบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะ

องค์ประกอบในการประกันคุณภาพคณะ	ตัวบ่งชี้	ประเด็นพิจารณา
1. การผลิตบัณฑิต	1.1 ผลการบริหารจัดการหลักสูตรโดยรวม	ค่าเฉลี่ยของระดับคุณภาพของทุกหลักสูตรที่คณะรับผิดชอบ
	1.2 อาจารย์ประจำคณะที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก	ร้อยละของอาจารย์ประจำคณะที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก
	1.3 อาจารย์ประจำคณะที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ	ร้อยละของอาจารย์ประจำคณะที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ
	1.4 จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าต่อจำนวนอาจารย์ประจำ	สัดส่วนจำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าต่อจำนวนอาจารย์ประจำ
	1.5 การบริการนักศึกษาระดับปริญญาตรี	เกณฑ์มาตรฐาน 6 ข้อ
	1.6 กิจกรรมนักศึกษาระดับปริญญาตรี	เกณฑ์มาตรฐาน 6 ข้อ
2. การวิจัย	2.1 ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์	เกณฑ์มาตรฐาน 6 ข้อ
	2.2 เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์	เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ทั้งภายในและภายนอกต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัย
	2.3 ผลงานวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย	ผลงานวิชาการทุกประเภทต่ออาจารย์ประจำและนักวิจัย
3. การบริการวิชาการ	3.1 การบริการวิชาการแก่สังคม	เกณฑ์มาตรฐาน 6 ข้อ
4. การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	4.1 ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	เกณฑ์มาตรฐาน 7 ข้อ
5. การบริหารจัดการ	5.1 การบริหารของคณะเพื่อการกำกับติดตามผลลัพธ์ตามพันธกิจ กลุ่มสถาบันและเอกลักษณ์ของคณะ	เกณฑ์มาตรฐาน 7 ข้อ
	5.2 ระบบการประกันคุณภาพหลักสูตร	เกณฑ์มาตรฐาน 5 ข้อ

ตารางที่ 3-4 (ต่อ) กรอบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร

องค์ประกอบในการประกันคุณภาพคณะ	ตัวบ่งชี้	ประเด็นพิจารณา
Srivijaya 1 กิจกรรม 5ส	Srivijaya 1.1 การมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม 5ส ตามนโยบายของมหาวิทยาลัย	เกณฑ์มาตรฐาน 5 ข้อ
Srivijaya 2 อุตลักษณ์ มทร.ศรีวิชัย	Srivijaya 2.1 ระบบกลไกพัฒนานักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลให้เป็นนักปฏิบัติ (Hands-on)	เกณฑ์มาตรฐาน 5 ข้อ
	Srivijaya 2.2 กระบวนการจัดการเรียนการสอนใช้ทักษะที่มีเทคโนโลยีเป็นฐาน (Technology Based Education-Training)	เกณฑ์มาตรฐาน 5 ข้อ
Srivijaya 2 อุตลักษณ์ มทร.ศรีวิชัย	Srivijaya 2.3 มีระบบและกลไกการสร้าง ความเชี่ยวชาญวิชาชีพ (Professional Oriented) ให้กับนักศึกษา	เกณฑ์มาตรฐาน 5 ข้อ
	Srivijaya 2.4 งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์บนพื้นฐานภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือเพื่อท้องถิ่น	ร้อยละของโครงการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์บนพื้นฐานของภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือเพื่อท้องถิ่น
	Srivijaya 2.5 การสืบสานโครงการพระราชดำริ	เกณฑ์มาตรฐาน 5 ข้อ
Srivijaya 3 คุณภาพของหน่วยงานสนับสนุน	Srivijaya 3.1 มีระบบและกลไกในการพัฒนาการปฏิบัติงาน	เกณฑ์มาตรฐาน 5 ข้อ
	Srivijaya 3.2 ระดับความสำเร็จในการลดขั้นตอนและระยะเวลาการปฏิบัติงานบริการ	เกณฑ์มาตรฐาน 5 ข้อ
	Srivijaya 3.3 ร้อยละของระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ	ร้อยละของระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ
Srivijaya 4 สถานศึกษา 3 ดี (3D) (นโยบายรัฐ)	Srivijaya 4.1 การบริหารจัดการสถานศึกษา 3 ดี (3D)	เกณฑ์มาตรฐาน 5 ข้อ
	Srivijaya 4.2 ผลที่เกิดกับผู้เรียนตามนโยบาย 3 ดี (3D) มีความรู้ เจตคติที่ดีตลอดจนเกิดพฤติกรรมตามคุณลักษณะที่พึงประสงค์ทั้ง 3 ด้าน	มีกิจกรรมสนับสนุนนโยบายสถานศึกษา 3 ดี (3D)

3.4 วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

เมื่อแบบสอบถาม และระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร เสร็จสมบูรณ์เรียบร้อยทางคณะผู้วิจัย ได้มีวิธีดำเนินการและการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถาม โดยได้นำไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ทางด้านบริหารธุรกิจและสาขาที่เกี่ยวข้องในกลุ่มภาคใต้จำนวน 1,134 ราย และเก็บรวบรวมข้อมูลระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรจากงานประกัน คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล

3.5 วิธีดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อทางคณะผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเรียบร้อยแล้ว ไม่ว่าจะ เป็น แบบสอบถาม และรายงานประจำปีระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยแล้วนั้น ทางคณะผู้วิจัยก็จะนำผลที่ได้มาทำการวิเคราะห์ โดยมีรายละเอียดดังนี้

3.5.1 การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถาม โดยใช้สถิติความถี่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในการวิเคราะห์จะใช้ค่าเฉลี่ยเทียบกับเกณฑ์การให้คะแนน ดังรายละเอียดในตารางที่ 3-3

3.5.2 การวิเคราะห์ระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับคณะ

การประเมินระดับคณะจะสะท้อนผลการดำเนินงานของผู้บริหารคณะใน 4 พันธกิจรวมทั้งระบบ การบริหารจัดการของคณะด้วย โดยแสดงเป็นค่าเฉลี่ยในแต่ละพันธกิจ นอกจากนั้นมีการวิเคราะห์แยกเป็นปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลลัพธ์ด้วย เพื่อให้ผู้บริหารคณะได้นำไปใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงพัฒนา โดยมีหลักเกณฑ์ในการวิเคราะห์ดังตารางที่ 3-5

ตารางที่ 3-5 การวิเคราะห์คุณภาพการศึกษาภายในระดับคณะ

องค์ประกอบ	คะแนนการประเมินเฉลี่ย				
	จำนวน ตัวบ่งชี้	I	P	O	คะแนนเฉลี่ย
1	6	1.2,1.3,1.4	1.5,1.6	1.1	
2	3	2.2	2.1	2.3	
3	1	-	3.1	-	
4	1	-	4.1	-	
5	2	-	5.1,5.2	-	
รวม	13	4	7	2	
ผลการประเมิน					

ตารางที่ 3-6 เกณฑ์ผลการประเมินคุณภาพการศึกษา

ระดับเกณฑ์การให้คะแนน	ความหมาย
4.51 – 5.00	ผลการดำเนินงานระดับดีมาก
3.51 – 4.50	ผลการดำเนินงานระดับดี
2.51 – 3.50	ผลการดำเนินงานระดับพอใช้
1.51 – 2.50	ผลการดำเนินงานต้องปรับปรุง
1.00 – 1.50	ผลการดำเนินงานต้องปรับปรุงเร่งด่วน

3.5.3 การวิเคราะห์สมมติฐาน

ในการวิเคราะห์ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างชีวปัจจัยที่แตกต่างกันของผู้สนใจเข้าศึกษาต่อกับความต้องการในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต(ต่อเนื่อง) แยกต่างกัน ใช้การทดสอบค่า t-Test การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว f-test (One Way Analysis Of Variance)

3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.6.1 สถิติพื้นฐาน

3.6.1.1 ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) คำนวณจากสูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย
 \sum แทน ผลรวมของคะแนนในกลุ่ม
 N แทน จำนวนนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง

3.6.1.2 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) คำนวณจากสูตร

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 \sum แทน ผลรวมของคะแนนในกลุ่ม
 $\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
 N แทน จำนวนนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง

ในบทนี้จะเกี่ยวข้องกับวิธีการดำเนินงาน โดยเป็นการศึกษาเกี่ยวกับ ความต้องการและ ศักยภาพในการเปิดหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต(ต่อเนื่อง) คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ซึ่งจะประกอบไปด้วย 6 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ทางด้านบริหารธุรกิจและ สาขาที่เกี่ยวข้องในกลุ่มภาคใต้จำนวน 1,000 ราย โดยการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ขั้นตอนที่ 2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จะประกอบด้วย แบบสอบถามเพื่อสำรวจความต้องการของผู้ที่ประสงค์จะเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต(ต่อเนื่อง) คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย และระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับคณะ ขั้นตอนที่ 3 วิธีดำเนินการสร้างเครื่องมือในการวิจัย ออกแบบและพัฒนาแบบสอบถาม

และศึกษารายละเอียดของระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร ตามคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา ฉบับปีการศึกษา 2557 ขั้นตอนที่ 4 วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยได้นำไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ทางด้านบริหารธุรกิจและสาขาที่เกี่ยวข้องในกลุ่มภาคใต้จำนวน 1,000 ราย และเก็บรวบรวมข้อมูลระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับคณะ จากงานประกันคุณภาพ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ขั้นตอนที่ 5 วิธีดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถาม โดยใช้สถิติความถี่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และรายงานประจำปีการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ขั้นตอนที่ 6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล สูตรสถิติต่างๆ มาแปลความหมายของคะแนน

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องความต้องการและศักยภาพในการเปิดหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต(ต่อเนื่อง) คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ทางคณะผู้วิจัยได้นำเสนอตามลำดับ ประเด็น ดังนี้

4.1 ผลการประเมินแบบสอบถามเพื่อสำรวจความต้องการของผู้ที่ประสงค์จะเข้าศึกษาต่อใน หลักสูตรหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต(ต่อเนื่อง) คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ศรีวิชัย

4.2 ผลการทดสอบสมมติฐานลักษณะชีวปัจจัยที่แตกต่างกันของผู้สนใจเข้าศึกษาต่อ มีผล ต่อความต้องการในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต(ต่อเนื่อง) แตกต่างกัน

4.3 ผลการประเมินระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะ

4.4 วิเคราะห์ผลการประเมินตนเอง ระดับคณะ

4.1 ผลการประเมินแบบสอบถามเพื่อสำรวจความต้องการของผู้ที่ประสงค์จะเข้าศึกษาต่อใน หลักสูตรหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต(ต่อเนื่อง) คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

4.1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลชีวปัจจัยของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละข้อมูลชีวปัจจัยของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

	เพศ	จำนวนคน	ร้อยละ
	ชาย	291	25.70
	หญิง	843	74.30
	รวม	1134	100.00

จากตารางที่ 4.1 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 843 คน คิดเป็นร้อยละ 74.30 และเพศชายจำนวน 291 คน คิดเป็นร้อยละ 25.70

ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละข้อมูลชีวปัจจัยของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประเภทของสถานศึกษาเดิม

ประเภทสถานศึกษาเดิม	จำนวนคน	ร้อยละ
รัฐบาล	575	50.70
เอกชน	559	49.30
รวม	1134	100.00

จากตารางที่ 4.2 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามมาจากสถานศึกษาเดิมที่เป็นรัฐบาลจำนวน 575 คน คิดเป็นร้อยละ 50.70 และเอกชนจำนวน 559 คน คิดเป็นร้อยละ 49.30

ตารางที่ 4.3 จำนวนและร้อยละข้อมูลชีวปัจจัยของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสาขาที่กำลังศึกษาอยู่ในปัจจุบัน

สาขาที่กำลังศึกษาอยู่ในปัจจุบัน	จำนวนคน	ร้อยละ
การขาย/ตลาด	245	21.60
ธุรกิจค้าปลีก	51	4.50
การบัญชี	468	41.30
การจัดการทรัพยากรมนุษย์	84	7.40
คอมพิวเตอร์ธุรกิจ/เทคโนโลยีสารสนเทศ	273	24.10
ภาษาต่างประเทศธุรกิจ	13	1.10
รวม	1134	100.00

จากตารางที่ 4.3 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามมาจากสาขาที่กำลังศึกษาอยู่ในปัจจุบันที่เป็นสาขาการบัญชีจำนวน 468 คน คิดเป็นร้อยละ 41.30 สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ/เทคโนโลยีสารสนเทศจำนวน 273 คน คิดเป็นร้อยละ 24.10 สาขาการขาย/ตลาดจำนวน 245 คน คิดเป็นร้อยละ 21.60 สาขาการจัดการทรัพยากรมนุษย์จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 7.40 สาขาธุรกิจค้าปลีกจำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 4.50 และสาขาภาษาต่างประเทศธุรกิจจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 1.10 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 จำนวนและร้อยละข้อมูลชีวปัจจัยของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามภูมิภาค

	ภูมิภาค	จำนวนคน	ร้อยละ
สงขลา		535	47.20
พัทลุง		153	13.50
นครศรีธรรมราช		130	11.50
สตูล		27	2.40
ตรัง		90	7.90
สุราษฎร์ธานี		119	10.50
ยะลา		27	2.40
ปัตตานี		26	2.30
นราธิวาส		27	2.40
	รวม	1134	100.00

จากตารางที่ 4.4 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามมาจากภูมิภาคส่วนใหญ่มาจากสงขลาจำนวน 535 คน คิดเป็นร้อยละ 47.20 พัทลุงจำนวน 153 คน คิดเป็นร้อยละ 13.50 นครศรีธรรมราชจำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 11.50 สุราษฎร์ธานีจำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 10.50 สตูล ยะลา นราธิวาส แต่ละจังหวัดจำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 2.40 และปัตตานีจำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 2.30 ตามลำดับ

4.1.2 ผลการวิเคราะห์ความต้องการของนักศึกษาที่มีต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต(ต่อเนื่อง) คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

ตารางที่ 4.5 จำนวนและร้อยละที่ต้องการของนักศึกษาที่มีต่อหลักสูตรฯ จำแนกตามสาขา

สาขาที่ประสงค์จะศึกษาต่อ	จำนวนคน	ร้อยละ
สาขาการบัญชี	270	23.80
สาขาการตลาด	209	18.40
สาขาการจัดการทั่วไป	214	18.90
สาขาการจัดการสำนักงานอิเล็กทรอนิกส์	85	7.50
สาขาการจัดการอุตสาหกรรม	33	2.90
สาขาการจัดการทรัพยากรมนุษย์	84	7.40
สาขาการเงิน	11	1.00
สาขาระบบสารสนเทศ	228	20.10
รวม	1134	100.00

จากตารางที่ 4.5 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความประสงค์จะศึกษาต่อในสาขาการบัญชีจำนวน 270 คน คิดเป็นร้อยละ 23.80 สาขาระบบสารสนเทศจำนวน 228 คน คิดเป็นร้อยละ 20.10 สาขาการจัดการทั่วไปจำนวน 214 คน คิดเป็นร้อยละ 18.90 สาขาการตลาดจำนวน 209 คน คิดเป็นร้อยละ 18.40 สาขาการจัดการสำนักงานอิเล็กทรอนิกส์จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 7.50 สาขาการจัดการทรัพยากรมนุษย์จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 7.40 สาขาการจัดการอุตสาหกรรมจำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 2.90 และสาขาการเงินจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 1.00 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6 จำนวนและร้อยละที่ต้องการของนักศึกษาที่มีต่อหลักสูตรฯ จำแนกตามภาคของหลักสูตรฯ

ภาคของหลักสูตรฯ	จำนวนคน	ร้อยละ
ภาคปกติ	883	77.90
ภาคสมทบ	251	22.10
รวม	1134	100.00

จากตารางที่ 4.6 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความประสงค์จะศึกษาต่อในภาคปกติจำนวน 883 คน คิดเป็นร้อยละ 77.90 ภาคสมทบจำนวน 251 คน คิดเป็นร้อยละ 22.10

ตารางที่ 4.7 ลำดับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้เรียนที่มีความประสงค์จะศึกษาต่อในหลักสูตรฯ

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจ	ลำดับที่	ร้อยละ
ค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร	1	44.20
สถาบันฯ เป็นที่ยอมรับของสังคม	2	37.80
มีหลักสูตรที่ต้องการจะศึกษาต่อที่หลากหลาย ตรงกับความต้องการของผู้เรียน	3	30.20
มีคณาจารย์ที่มีคุณวุฒิ จรรยาบรรณ ที่เหมาะสมสำหรับการเป็นผู้สอน	4	29.10
มีทุนการศึกษาทั้งหมดให้เปล่า และทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา	5	28.80
สถานที่ตั้งของคณะบริหารธุรกิจ	6	22.00

จากตารางที่ 4.7 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามให้ลำดับความสำคัญของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้เรียนที่มีความประสงค์จะศึกษาต่อในหลักสูตรฯ ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตรเป็นลำดับที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 44.20 ด้านสถาบันฯ เป็นที่ยอมรับของสังคม คิดเป็นร้อยละ 37.80 ด้านมีหลักสูตรที่ต้องการจะศึกษาต่อที่หลากหลาย ตรงกับความต้องการของผู้เรียน คิดเป็นร้อยละ 30.20 ด้านมีคณาจารย์ที่มีคุณวุฒิ จรรยาบรรณ ที่เหมาะสมสำหรับการเป็นผู้สอน คิดเป็นร้อยละ 29.10 ด้านมีทุนการศึกษาทั้งหมดให้เปล่าและทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 28.80 และสถานที่ตั้งของคณะบริหารธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 22.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและความคาดหวังของผู้ตอบแบบสอบถามต่อการจัดการศึกษาในหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต 2 ปี ต่อเนื่อง

ด้านที่คาดหวัง	\bar{X}	SD	ระดับความคาดหวัง
ด้านผู้สอน	4.07	0.52	มาก
ด้านหลักสูตร	4.11	0.73	มาก
ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	4.06	0.52	มาก
ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน	4.12	0.56	มาก
ด้านภายหลังการสำเร็จการศึกษา	4.20	0.51	มาก
รวม	4.11	0.44	มาก

จากตารางที่ 4.8 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามให้ระดับความคาดหวังในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.11$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่ามีความคาดหวังอยู่ที่ระดับมากทุก

ด้านเรียงตามลำดับ คือ ด้านภายหลังสำเร็จการศึกษา ($\bar{X} = 4.20$) ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.12$) ด้านหลักสูตร ($\bar{X} = 4.11$) ด้านผู้สอน ($\bar{X} = 4.07$) และด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.06$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและความคาดหวังของผู้ตอบแบบสอบถามต่อการจัดการศึกษาในหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต 2 ปี ต่อเนื่อง ด้านผู้สอน

ด้านผู้สอน	\bar{X}	SD	ระดับความคาดหวัง
1. มีความรู้ความสามารถและมีความเชี่ยวชาญในสาขาที่สอน	4.34	0.50	มาก
2. มีความสามารถในการสื่อสาร ถ่ายทอดความรู้จากสิ่งที่เข้าใจยากให้เข้าใจง่าย	4.11	0.69	มาก
3. เปิดโอกาสและกระตุ้นให้นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็นในวิชาที่เรียน	4.03	0.70	มาก
4. เป็นผู้มีความรู้ทันสมัย และติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการอย่างเสมอ	4.25	0.44	มาก
5. ให้ข้อเสนอแนะ คำแนะนำเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในระหว่างเรียนได้	4.07	0.68	มาก
รวม	4.07	0.52	มาก

จากตารางที่ 4.9 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามให้ระดับความคาดหวังด้านผู้สอนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.07$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่ามีความคาดหวังอยู่ที่ระดับมากทุกด้านเรียงตามลำดับ คือ มีความรู้ความสามารถและมีความเชี่ยวชาญในสาขาที่สอน ($\bar{X} = 4.34$) เป็นผู้มีความรู้ทันสมัยและติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการอย่างเสมอ ($\bar{X} = 4.25$) มีความสามารถในการสื่อสาร ถ่ายทอดความรู้จากสิ่งที่เข้าใจยากให้เข้าใจง่าย ($\bar{X} = 4.11$) ให้ข้อเสนอแนะคำแนะนำเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในระหว่างเรียนได้ ($\bar{X} = 4.07$) และเปิดโอกาสและกระตุ้นให้นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็นในวิชาที่เรียน ($\bar{X} = 4.03$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและความคาดหวังของผู้ตอบแบบสอบถามต่อการจัดการศึกษาในหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต 2 ปี ต่อเนื่อง ด้านหลักสูตร

ด้านหลักสูตร	\bar{X}	SD	ระดับความคาดหวัง
6. เนื้อหารายวิชาของหลักสูตรมีความทันสมัย เป็นที่ ต้องการของตลาดแรงงาน	4.16	0.67	มาก
7. หลักสูตรที่เปิดสอนมีความหลากหลาย สอดคล้องกับ ความต้องการของผู้เรียน	4.43	0.50	มาก
8. มีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรทั้งภายในคณะ และ นอกสถานที่ให้กับผู้เรียน	4.04	0.72	มาก
9. เนื้อหารายวิชาทำให้ผู้เรียนเกิดความสามารถ ทักษะ ในการคิด วิเคราะห์ได้	4.10	0.69	มาก
10. เนื้อหารายวิชาทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะทางด้านภาษา	4.09	0.68	มาก
รวม	4.11	0.73	มาก

จากตารางที่ 4.10 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามให้ระดับความคาดหวังด้านหลักสูตรในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.11$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่ามีความคาดหวังอยู่ที่ระดับมากทุกด้านเรียงตามลำดับ คือ หลักสูตรที่เปิดสอนมีความหลากหลายสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ($\bar{X} = 4.43$) เนื้อหารายวิชาของหลักสูตรมีความทันสมัยเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน ($\bar{X} = 4.16$) เนื้อหารายวิชาทำให้ผู้เรียนเกิดความสามารถทักษะในการคิด วิเคราะห์ได้ ($\bar{X} = 4.10$) เนื้อหารายวิชาทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะทางด้านภาษา ($\bar{X} = 4.09$) และมีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรทั้งภายในคณะ และนอกสถานที่ให้กับผู้เรียน ($\bar{X} = 4.04$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.11 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและความคาดหวังของผู้ตอบแบบสอบถามต่อการจัดการศึกษาในหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต 2 ปี ต่อเนื่อง ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	\bar{X}	SD	ระดับความคาดหวัง
11. เอกสารประกอบการสอน สื่อ เทคโนโลยีที่ใช้มีความ หลากหลาย ทันสมัย	4.32	0.47	มาก
12. กิจกรรมการเรียนการสอน และเทคนิคการสอน เหมาะสมกับเนื้อหารายวิชา	4.40	0.49	มาก

ตารางที่ 4.11 (ต่อ) ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและความคาดหวังของผู้ตอบแบบสอบถามต่อการจัดการศึกษาในหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต 2 ปี ต่อเนื่อง ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	\bar{X}	SD	ระดับความคาดหวัง
13. เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม	4.02	0.68	มาก
14. กิจกรรมการเรียนการสอนโดยคำนึงถึงพื้นฐานความรู้ของผู้เรียน	4.08	0.68	มาก
15. ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้กลายเป็นบัณฑิตนักปฏิบัติ	4.46	0.50	มาก
รวม	4.06	0.52	มาก

จากตารางที่ 4.11 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามให้ระดับความคาดหวัง ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.06$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่ามีความคาดหวังอยู่ที่ระดับมากทุกด้านเรียงตามลำดับ คือ ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้กลายเป็นบัณฑิตนักปฏิบัติ ($\bar{X} = 4.46$) กิจกรรมการเรียนการสอน และเทคนิคการสอนเหมาะสมกับเนื้อหารายวิชา ($\bar{X} = 4.40$) เอกสารประกอบการสอน สื่อ เทคโนโลยีที่ใช้มีความหลากหลายทันสมัย ($\bar{X} = 4.32$) กิจกรรมการเรียนการสอนโดยคำนึงถึงพื้นฐานความรู้ของผู้เรียน ($\bar{X} = 4.08$) และ เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม ($\bar{X} = 4.02$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.12 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและความคาดหวังของผู้ตอบแบบสอบถามต่อการจัดการศึกษาในหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต 2 ปี ต่อเนื่อง ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน

ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน	\bar{X}	SD	ระดับความคาดหวัง
16. มีแหล่งเรียนรู้ เช่น ห้องสมุด ห้องคอมพิวเตอร์ ห้องสัมมนาการ ที่ส่งเสริมบรรยากาศในการเรียนรู้ เพียงพอ และทันสมัย	4.47	0.50	มาก
17. มีความพร้อมด้านวัสดุฝึก สไลด์ทัศนูปกรณ์ที่ทันสมัย และระบบอินเทอร์เน็ตที่ให้บริการได้ครอบคลุมพื้นที่บริการการศึกษา	4.49	0.50	มาก

ตารางที่ 4.12 (ต่อ) ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและความคาดหวังของผู้ตอบแบบสอบถามต่อการจัดการศึกษาในหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต 2 ปี ต่อเนื่อง ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน

ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน	\bar{X}	SD	ระดับความคาดหวัง
18. มีระบบสารสนเทศที่ให้บริการ เช่น ระบบลงทะเบียน ระบบสารสนเทศสำหรับนักศึกษา ระบบห้องเรียนเสมือน ที่สามารถใช้งานได้ผ่านทางเว็บไซต์ได้	4.47	0.50	มาก
19. มีระบบสนับสนุนด้านทุนการศึกษาทั้งหมด กยศ. และทุนให้เปล่าอื่น ๆ	4.48	0.50	มาก
20. มีระบบประกันคุณภาพการศึกษาเป็นที่ยอมรับ และได้มาตรฐาน	4.46	0.50	มาก
รวม	4.12	0.56	มาก

จากตารางที่ 4.12 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามให้ระดับความคาดหวัง ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.12$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่ามีความคาดหวังอยู่ที่ระดับมากทุกด้านเรียงตามลำดับ คือ มีความพร้อมด้านวัสดุฝึก โสตทัศนอุปกรณ์ที่ทันสมัย และระบบอินเทอร์เน็ตที่ให้บริการได้ครอบคลุมพื้นที่บริการการศึกษา ($\bar{X} = 4.49$) มีระบบสนับสนุนด้านทุนการศึกษาทั้งหมด กยศ. และทุนให้เปล่าอื่น ๆ ($\bar{X} = 4.48$) มีแหล่งเรียนรู้ เช่น ห้องสมุด ห้องคอมพิวเตอร์ ห้องสัมมนาการ ที่ส่งเสริมบรรยากาศในการเรียนรู้ เพียงพอ และทันสมัย ($\bar{X} = 4.47$) มีระบบสารสนเทศที่ให้บริการ เช่น ระบบลงทะเบียน ระบบสารสนเทศสำหรับนักศึกษา ระบบห้องเรียนเสมือนที่สามารถใช้งานได้ผ่านทางเว็บไซต์ได้ ($\bar{X} = 4.47$) และมีระบบประกันคุณภาพการศึกษาเป็นที่ยอมรับและได้มาตรฐาน ($\bar{X} = 4.46$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.13 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและความคาดหวังของผู้ตอบแบบสอบถามต่อการจัดการศึกษาในหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต 2 ปี ต่อเนื่อง ด้านภายหลังสำเร็จการศึกษา

ด้านภายหลังสำเร็จการศึกษา	\bar{X}	SD	ระดับความคาดหวัง
21. เป็นที่ยอมรับในสังคม เช่น ครอบครัว ที่ทำงาน และเพื่อน	4.48	0.50	มาก
22. คิด วิเคราะห์ และมีความมั่นใจเมื่อมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้อื่น	4.42	0.49	มาก
23. วุฒิการศึกษาเป็นที่ยอมรับทั้งภาครัฐ เอกชน สามารถใช้ประกอบอาชีพได้	4.46	0.50	มาก
24. สามารถก้าวสู่การเป็นผู้ประกอบการอิสระได้อย่างเหมาะสม	4.45	0.50	มาก
25. นำความรู้มาพัฒนาตนเอง และสังคมไทยเพื่อทำให้เกิดประโยชน์แก่สังคม	4.47	0.50	มาก
รวม	4.20	0.51	มาก

จากตารางที่ 4.13 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามให้ระดับความคาดหวัง ด้านภายหลังสำเร็จการศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.20$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่ามีความคาดหวังอยู่ที่ระดับมากทุกด้านเรียงตามลำดับ คือ เป็นที่ยอมรับในสังคม เช่น ครอบครัว ที่ทำงานและเพื่อน ($\bar{X} = 4.48$) นำความรู้มาพัฒนาตนเองและสังคมไทยเพื่อทำให้เกิดประโยชน์แก่สังคม ($\bar{X} = 4.47$) วุฒิการศึกษาเป็นที่ยอมรับทั้งภาครัฐ เอกชน สามารถใช้ประกอบอาชีพได้ ($\bar{X} = 4.46$) สามารถก้าวสู่การเป็นผู้ประกอบการอิสระได้อย่างเหมาะสม ($\bar{X} = 4.45$) และคิดวิเคราะห์ และมีความมั่นใจเมื่อมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้อื่น ($\bar{X} = 4.42$) ตามลำดับ

4.2 ผลการทดสอบสมมติฐานลักษณะชีวปัจจัยที่แตกต่างกันของผู้สนใจเข้าศึกษาต่อ มีผลต่อความต้องการในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต(ต่อเนื่อง) แตกต่างกัน

ในการวิเคราะห์ผลการทดสอบสมมติฐานลักษณะชีวปัจจัยที่แตกต่างกันของผู้สนใจเข้าศึกษาต่อ มีผลต่อความต้องการในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต(ต่อเนื่อง) แตกต่างกันนั้น ใช้การทดสอบค่า t-Test การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว f-test (One Way Analysis Of Variance)

ตารางที่ 4.14 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างลักษณะชีวปัจจัยของตอบแบบสอบถามกับความต้องการในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรฯ ด้านผู้สอน จำแนกตามเพศ

เพศ	ด้านผู้สอน		ค่า <i>t</i>	ค่า Sig.
	\bar{X}	<i>SD</i>		
ชาย	4.18	0.47	4.277	.000*
หญิง	4.03	0.54		

* นัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตารางที่ 4.14 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของเพศ ของผู้ตอบแบบสอบถามกับความต้องการในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรฯ ด้านผู้สอน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเพศชายมีความคาดหวังอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.18$) และเพศหญิงมีความคาดหวังในระดับมากเช่นกัน ($\bar{X} = 4.03$) ตามลำดับ

จากการทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ *t*-test เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยโดยตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ที่มีคำตอบ 2 กลุ่มคือเพศชายและเพศหญิง พบว่าได้ค่า (*t*) เท่ากับ 4.277 และค่า (Sig.) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่าชีวปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ เพศที่ต่างกันของผู้ตอบแบบสอบถาม มีระดับความคาดหวังต่อความต้องการในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรฯ ด้านผู้สอนที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.15 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างลักษณะชีวปัจจัยของตอบแบบสอบถามกับความต้องการในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรฯ ด้านหลักสูตรฯ จำแนกตามเพศ

เพศ	ด้านหลักสูตร		ค่า <i>t</i>	ค่า Sig.
	\bar{X}	<i>SD</i>		
ชาย	4.18	0.48	2.067	.039*
หญิง	4.09	0.80		

* นัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตารางที่ 4.15 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของเพศ ของผู้ตอบแบบสอบถามกับความต้องการในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรฯ ด้านหลักสูตรฯ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเพศชายมีความคาดหวังอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.18$) และเพศหญิงมีความคาดหวังในระดับมากเช่นกัน ($\bar{X} = 4.09$) ตามลำดับ

จากการทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ t-test เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยโดยตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ที่มีคำตอบ 2 กลุ่มคือเพศชายและเพศหญิง พบว่าได้ค่า (t) เท่ากับ 2.067 และค่า (Sig.) เท่ากับ .039 ซึ่งน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่าชีวปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ เพศที่ต่างกันของผู้ตอบแบบสอบถาม มีระดับความคาดหวังต่อความต้องการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรฯ ด้านหลักสูตรที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.16 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างลักษณะชีวปัจจัยของตอบแบบสอบถามกับความต้องการในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรฯ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน จำแนกตามเพศ

เพศ	ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน		ค่า	ค่า
	\bar{X}	SD	t	Sig.
ชาย	4.17	0.47	4.092	.000*
หญิง	4.02	0.53		

* นัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตารางที่ 4.16 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของเพศ ของผู้ตอบแบบสอบถามกับความต้องการในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรฯ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเพศชายมีความคาดหวังอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.17$) และเพศหญิงมีความคาดหวังในระดับมากเช่นกัน ($\bar{X} = 4.02$) ตามลำดับ

จากการทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ t-test เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยโดยตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ที่มีคำตอบ 2 กลุ่มคือเพศชายและเพศหญิง พบว่าได้ค่า (t) เท่ากับ 4.092 และค่า (Sig.) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่าชีวปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ เพศที่ต่างกันของผู้ตอบแบบสอบถาม มีระดับความคาดหวังต่อความต้องการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรฯ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.17 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างลักษณะชีวปัจจัยของตอบแบบสอบถามกับความต้องการในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรฯ ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน จำแนกตามเพศ

เพศ	ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน		ค่า	ค่า
	\bar{X}	SD	t	Sig.
ชาย	4.19	0.50	2.710	.007*
หญิง	4.09	0.57		

* นัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตารางที่ 4.17 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของเพศ ของผู้ตอบแบบสอบถามกับความต้องการในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรฯ ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเพศชายมีความคาดหวังอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.19$) และเพศหญิงมีความคาดหวังในระดับมากเช่นกัน ($\bar{X} = 4.09$) ตามลำดับ

จากการทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ t-test เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยโดยตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ที่มีคำตอบ 2 กลุ่มคือเพศชายและเพศหญิง พบว่าได้ค่า (t) เท่ากับ 2.710 และค่า (Sig.) เท่ากับ .007 ซึ่งน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่าชีวปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ เพศที่ต่างกันของผู้ตอบแบบสอบถาม มีระดับความคาดหวังต่อความต้องการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรฯ ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน ที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.18 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างลักษณะชีวปัจจัยของผู้ตอบแบบสอบถามกับความต้องการในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรฯ ด้านภายหลังสำเร็จการศึกษา จำแนกตามเพศ

เพศ	ด้านภายหลังสำเร็จการศึกษา		ค่า	ค่า
	\bar{X}	SD	t	Sig.
ชาย	4.21	0.41	2.887 *	.004*
หญิง	4.20	0.54		

* นัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตารางที่ 4.18 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของเพศ ของผู้ตอบแบบสอบถามกับความต้องการในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรฯ ด้านภายหลังสำเร็จการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเพศชายมีความคาดหวังอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.21$) และเพศหญิงมีความคาดหวังในระดับมากเช่นกัน ($\bar{X} = 4.20$) ตามลำดับ

จากการทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ t-test เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยโดยตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ที่มีคำตอบ 2 กลุ่มคือเพศชายและเพศหญิง พบว่าได้ค่า (t) เท่ากับ 2.887 และค่า (Sig.) เท่ากับ .004 ซึ่งน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่าชีวปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ เพศที่ต่างกันของผู้ตอบแบบสอบถาม มีระดับความคาดหวังต่อความต้องการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรฯ ด้านภายหลังสำเร็จการศึกษา ที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.19 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างลักษณะชีวปัจจัยของตอบแบบสอบถามกับความต้องการในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรฯ โดยภาพรวม จำแนกตามเพศ

เพศ	โดยภาพรวม		ค่า <i>t</i>	ค่า Sig.
	\bar{X}	<i>SD</i>		
ชาย	4.19	0.38	3.612	.000*
หญิง	4.09	0.46		

* นัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตารางที่ 4.19 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของเพศ ของผู้ตอบแบบสอบถามกับความต้องการในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรฯ โดยภาพรวมพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเพศชายมีความคาดหวังอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.19$) และเพศหญิงมีความคาดหวังในระดับมากเช่นกัน ($\bar{X} = 4.09$) ตามลำดับ

จากการทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ *t*-test เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยโดยตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ที่มีคำตอบ 2 กลุ่มคือเพศชายและเพศหญิง พบว่าได้ค่า (*t*) เท่ากับ 3.612 และค่า (Sig.) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่าชีวปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ เพศที่ต่างกันของผู้ตอบแบบสอบถาม มีระดับความคาดหวังต่อความต้องการในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรฯ โดยภาพรวม ที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.20 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างลักษณะชีวปัจจัยของตอบแบบสอบถามกับความต้องการในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรฯ ด้านผู้สอน จำแนกตามสถานศึกษา

สถานศึกษา	ด้านผู้สอน		ค่า <i>t</i>	ค่า Sig.
	\bar{X}	<i>SD</i>		
รัฐบาล	4.05	0.54	-1.515	0.013*
เอกชน	4.09	0.50		

* นัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตารางที่ 4.20 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของสถานศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามกับความต้องการในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรฯ ด้านผู้สอน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมาจากสถานศึกษาของเอกชนมีความคาดหวังอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.09$) และสถานศึกษารัฐบาลมีความคาดหวังในระดับมากเช่นกัน ($\bar{X} = 4.05$) ตามลำดับ

จากการทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ t-test เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยโดยตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ที่มีคำตอบ 2 กลุ่มคือสถานศึกษารัฐบาลและเอกชน พบว่าได้ค่า (t) เท่ากับ -1.515 และค่า (Sig.) เท่ากับ .013 ซึ่งน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่าชีวปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ สถานศึกษาที่ต่างกันของผู้ตอบแบบสอบถาม มีระดับความคาดหวังต่อความต้องการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรฯ ด้านผู้สอน ที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.21 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างลักษณะชีวปัจจัยของผู้ตอบแบบสอบถามกับความต้องการในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรฯ ด้านหลักสูตรฯ จำแนกตามสถานศึกษา

สถานศึกษา	ด้านหลักสูตร		ค่า t	ค่า Sig.
	\bar{X}	SD		
รัฐบาล	4.07	0.85	-1.935	0.053
เอกชน	4.16	0.58		

* นัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตารางที่ 4.21 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของสถานศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามกับความต้องการในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรฯ ด้านหลักสูตรฯ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมาจากสถานศึกษาของเอกชนมีความคาดหวังอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.16$) และสถานศึกษารัฐบาลมีความคาดหวังในระดับมากเช่นกัน ($\bar{X} = 4.07$) ตามลำดับ

จากการทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ t-test เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยโดยตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ที่มีคำตอบ 2 กลุ่มคือสถานศึกษารัฐบาลและเอกชน พบว่าได้ค่า (t) เท่ากับ -1.935 และค่า (Sig.) เท่ากับ .053 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่าชีวปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ สถานศึกษาที่ต่างกันของผู้ตอบแบบสอบถาม มีระดับความคาดหวังต่อความต้องการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรฯ ด้านหลักสูตรฯ ที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.22 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างลักษณะชีวปัจจัยของผู้ตอบแบบสอบถามกับความต้องการในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรฯ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน จำแนกตามสถานศึกษา

สถานศึกษา	ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน		ค่า t	ค่า Sig.
	\bar{X}	SD		
รัฐบาล	4.03	0.53	-2.026	0.043*
เอกชน	4.09	0.50		

* นัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตารางที่ 4.22 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของสถานศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามกับความต้องการในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรฯ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมาจากสถานศึกษาของเอกชนมีความคาดหวังอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.09$) และสถานศึกษารัฐบาลมีความคาดหวังในระดับมากเช่นกัน ($\bar{X} = 4.03$) ตามลำดับ

จากการทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ t-test เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยโดยตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ที่มีคำตอบ 2 กลุ่มคือสถานศึกษารัฐบาลและเอกชน พบว่าได้ค่า (t) เท่ากับ -2.026 และค่า (Sig.) เท่ากับ .043 ซึ่งน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่าชีวปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ สถานศึกษาที่ต่างกันของผู้ตอบแบบสอบถาม มีระดับความคาดหวังต่อความต้องการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรฯ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.23 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างลักษณะชีวปัจจัยของตอบแบบสอบถามกับความต้องการในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรฯ ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน จำแนกตามสถานศึกษา

สถานศึกษา	ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน		ค่า	ค่า
	\bar{X}	SD	t	Sig.
รัฐบาล	4.09	0.56	-1.397	0.163
เอกชน	4.14	0.56		

* นัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตารางที่ 4.23 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของสถานศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามกับความต้องการในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรฯ ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมาจากสถานศึกษาของเอกชนมีความคาดหวังอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.14$) และสถานศึกษารัฐบาลมีความคาดหวังในระดับมากเช่นกัน ($\bar{X} = 4.09$) ตามลำดับ

จากการทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ t-test เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยโดยตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ที่มีคำตอบ 2 กลุ่มคือสถานศึกษารัฐบาลและเอกชน พบว่าได้ค่า (t) เท่ากับ -1.397 และค่า (Sig.) เท่ากับ .163 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่าชีวปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ สถานศึกษาที่ต่างกันของผู้ตอบแบบสอบถาม มีระดับความคาดหวังต่อความต้องการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรฯ ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน ที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.24 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างลักษณะชีวปัจจัยของตอบแบบสอบถามกับความต้องการในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรฯ ด้านภายหลังสำเร็จการศึกษา จำแนกตามสถานศึกษา

สถานศึกษา	ด้านภายหลังสำเร็จการศึกษา		ค่า <i>t</i>	ค่า Sig.
	\bar{X}	<i>SD</i>		
รัฐบาล	4.16	0.53	-2.611	0.090
เอกชน	4.24	0.49		

* นัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตารางที่ 4.24 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของสถานศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามกับความต้องการในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรฯ ด้านภายหลังสำเร็จการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมาจากสถานศึกษาของเอกชนมีความคาดหวังอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.24$) และสถานศึกษารัฐบาลมีความคาดหวังในระดับมากเช่นกัน ($\bar{X} = 4.16$) ตามลำดับ

จากการทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ *t*-test เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยโดยตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ที่มีคำตอบ 2 กลุ่มคือสถานศึกษารัฐบาลและเอกชน พบว่าได้ค่า (*t*) เท่ากับ -2.611 และค่า (Sig.) เท่ากับ .090 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่าชีวปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ สถานศึกษาที่ต่างกันของผู้ตอบแบบสอบถาม มีระดับความคาดหวังต่อความต้องการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรฯ ด้านภายหลังสำเร็จการศึกษา ที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.25 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างลักษณะชีวปัจจัยของตอบแบบสอบถามกับความต้องการในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรฯ โดยภาพรวม จำแนกตามสถานศึกษา

สถานศึกษา	โดยภาพรวม		ค่า <i>t</i>	ค่า Sig.
	\bar{X}	<i>SD</i>		
รัฐบาล	4.08	0.45	-2.429	0.015*
เอกชน	4.15	0.43		

* นัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตารางที่ 4.25 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของสถานศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามกับความต้องการในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรฯ โดยภาพรวม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมาจากสถานศึกษาของเอกชนมีความคาดหวังอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.15$) และสถานศึกษารัฐบาลมีความคาดหวังในระดับมากเช่นกัน ($\bar{X} = 4.08$) ตามลำดับ

จากการทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ t-test เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยโดยตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ที่มีคำตอบ 2 กลุ่มคือสถานศึกษารัฐบาลและเอกชน พบว่าได้ค่า (t) เท่ากับ -2.429 และค่า (Sig.) เท่ากับ .015 ซึ่งน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่าชีวปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ สถานศึกษาที่ต่างกันของผู้ตอบแบบสอบถาม มีระดับความคาดหวังต่อความต้องการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรฯ โดยภาพรวม ที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.26 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างลักษณะชีวปัจจัยของผู้ตอบแบบสอบถามกับความต้องการในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรฯ ด้านผู้สอน จำแนกตามสาขา

สถานศึกษา	ด้านผู้สอน		ค่า <i>f</i>	ค่า Sig.
	\bar{X}	<i>SD</i>		
การชาย/ตลาด	4.06	0.55	0.620	0.685
ธุรกิจค้าปลีก	4.18	0.54		
การบัญชี	4.07	0.53		
การจัดการทรัพยากรมนุษย์	4.04	0.52		
คอมพิวเตอร์ธุรกิจ/เทคโนโลยีสารสนเทศ	4.07	0.49		
ภาษาต่างประเทศธุรกิจ	4.00	0.63		
รวม	4.07	0.52		

* นัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตารางที่ 4.26 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของสถานศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามกับความต้องการในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรฯ ด้านผู้สอน ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคาดหวังโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.07$) โดยสาขาธุรกิจค้าปลีกมีความคาดหวังในระดับมาก ($\bar{X} = 4.18$) สาขาการบัญชีมีความคาดหวังในระดับมาก ($\bar{X} = 4.07$) สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ/เทคโนโลยีสารสนเทศมีความคาดหวังในระดับมาก ($\bar{X} = 4.07$) สาขาการชาย/ตลาดมีความคาดหวังในระดับมาก ($\bar{X} = 4.06$) สาขาการจัดการทรัพยากรมนุษย์ มีความคาดหวังในระดับมาก ($\bar{X} = 4.04$) สาขาภาษาต่างประเทศธุรกิจมีความคาดหวังในระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$) ตามลำดับ

จากการทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ f-test (One Way Analysis of Variance) เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยโดยตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ที่มีคำตอบมากกว่า 2 กลุ่มคือ สาขา พบว่าได้ค่า (f) เท่ากับ 0.620 และค่า (Sig.) เท่ากับ .685 ซึ่งมากกว่าค่า

ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่าชีวปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ สาขาที่ต่างกันของผู้ตอบแบบสอบถาม มีระดับความคาดหวังต่อความต้องการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรฯ ด้านผู้สอน ที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.27 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างลักษณะชีวปัจจัยของผู้ตอบแบบสอบถามกับความต้องการในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรฯ ด้านหลักสูตรฯ จำแนกตามสาขา

สถานศึกษา	ด้านหลักสูตร		ค่า <i>f</i>	ค่า Sig.
	\bar{X}	<i>SD</i>		
การขาย/ตลาด	4.10	0.58	2.365	0.038*
ธุรกิจค้าปลีก	4.18	0.53		
การบัญชี	4.06	0.56		
การจัดการทรัพยากรมนุษย์	4.06	0.49		
คอมพิวเตอร์ธุรกิจ/เทคโนโลยีสารสนเทศ	4.23	1.11		
ภาษาต่างประเทศธุรกิจ	3.94	0.69		
รวม	4.10	0.58		

* นัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตารางที่ 4.27 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของสถานศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามกับความต้องการในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรฯ ด้านหลักสูตรฯ ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคาดหวังโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.10$) โดย สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ/เทคโนโลยีสารสนเทศมีความคาดหวังในระดับมาก ($\bar{X} = 4.23$) สาขาธุรกิจค้าปลีกมีความคาดหวังในระดับมาก ($\bar{X} = 4.18$) สาขาการขาย/ตลาดมีความคาดหวังในระดับมาก ($\bar{X} = 4.10$) สาขาการบัญชีมีความคาดหวังในระดับมาก ($\bar{X} = 4.06$) สาขาการจัดการทรัพยากรมนุษย์มีความคาดหวังในระดับมาก ($\bar{X} = 4.06$) สาขาภาษาต่างประเทศธุรกิจมีความคาดหวังในระดับมาก ($\bar{X} = 3.94$) ตามลำดับ

จากการทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ *f*-test (One Way Analysis of Variance) เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยโดยตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ที่มีค่าตอบมากกว่า 2 กลุ่มคือ สาขา พบว่าได้ค่า (*f*) เท่ากับ 2.365 และค่า (Sig.) เท่ากับ .038 ซึ่งน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่าชีวปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ สาขาที่ต่างกันของผู้ตอบแบบสอบถาม มีระดับความคาดหวังต่อความต้องการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรฯ ด้านหลักสูตรฯ ที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.28 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างลักษณะชีวปัจจัยของตอบแบบสอบถามกับความต้องการในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรฯ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน จำแนกตามสาขา

สถานศึกษา	ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน		ค่า f	ค่า Sig.
	\bar{X}	SD		
การขาย/ตลาด	4.03	0.59	1.764	0.118
ธุรกิจค้าปลีก	4.25	0.50		
การบัญชี	4.07	0.51		
การจัดการทรัพยากรมนุษย์	4.05	0.48		
คอมพิวเตอร์ธุรกิจ/เทคโนโลยีสารสนเทศ	4.05	0.46		
ภาษาต่างประเทศธุรกิจ	3.95	0.49		
รวม	4.06	0.52		

* นัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตารางที่ 4.28 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของสถานศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามกับความต้องการในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรฯ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคาดหวังโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.06$) โดยสาขาธุรกิจค้าปลีกมีความคาดหวังในระดับมาก ($\bar{X} = 4.25$) สาขาการบัญชีมีความคาดหวังในระดับมาก ($\bar{X} = 4.07$) สาขาการจัดการทรัพยากรมนุษย์มีความคาดหวังในระดับมาก ($\bar{X} = 4.05$) สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ/เทคโนโลยีสารสนเทศมีความคาดหวังในระดับมาก ($\bar{X} = 4.05$) สาขาการขาย/ตลาดมีความคาดหวังในระดับมาก ($\bar{X} = 4.03$) สาขาภาษาต่างประเทศธุรกิจ มีความคาดหวังในระดับมาก ($\bar{X} = 3.95$) ตามลำดับ

จากการทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ f-test (One Way Analysis of Variance) เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยโดยตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ที่มีค่าตอบมากกว่า 2 กลุ่มคือ สาขา พบว่าได้ค่า (f) เท่ากับ 1.764 และค่า (Sig.) เท่ากับ .118 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่าชีวปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ สาขาที่ต่างกันของผู้ตอบแบบสอบถาม มีระดับความคาดหวังต่อความต้องการในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรฯ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.29 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างลักษณะชีวปัจจัยของตอบแบบสอบถามกับความต้องการในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรฯ ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน จำแนกตามสาขา

สถานศึกษา	ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน		ค่า <i>f</i>	ค่า Sig.
	\bar{X}	<i>SD</i>		
การขาย/ตลาด	4.07	0.62	1.124	0.346
ธุรกิจค้าปลีก	4.17	0.65		
การบัญชี	4.15	0.58		
การจัดการทรัพยากรมนุษย์	4.11	0.52		
คอมพิวเตอร์ธุรกิจ/เทคโนโลยีสารสนเทศ	4.08	0.46		
ภาษาต่างประเทศธุรกิจ	4.22	0.49		
รวม	4.12	0.56		

* นัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตารางที่ 4.29 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของสถานศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามกับความต้องการในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรฯ ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคาดหวังโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.12$) โดยสาขาภาษาต่างประเทศธุรกิจ มีความคาดหวังในระดับมาก ($\bar{X} = 4.22$) สาขาธุรกิจค้าปลีกมีความคาดหวังในระดับมาก ($\bar{X} = 4.17$) สาขาการบัญชีมีความคาดหวังในระดับมาก ($\bar{X} = 4.15$) สาขาการจัดการทรัพยากรมนุษย์มีความคาดหวังในระดับมาก ($\bar{X} = 4.11$) สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ/เทคโนโลยีสารสนเทศมีความคาดหวังในระดับมาก ($\bar{X} = 4.08$) สาขาการขาย/ตลาดมีความคาดหวังในระดับมาก ($\bar{X} = 4.07$) ตามลำดับ

จากการทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ f-test (One Way Analysis of Variance) เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยโดยตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ที่มีค่าตอบมากกว่า 2 กลุ่มคือ สาขา พบว่าได้ค่า (*f*) เท่ากับ 1.124 และค่า (Sig.) เท่ากับ .346 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่าชีวปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ สาขาที่ต่างกันของผู้ตอบแบบสอบถาม มีระดับความคาดหวังต่อความต้องการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรฯ ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน ที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.30 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างลักษณะชีวปัจจัยของตอบแบบสอบถามกับความต้องการในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรฯ ด้านภายหลังสำเร็จการศึกษา จำแนกตามสาขา

สถานศึกษา	ด้านภายหลังสำเร็จการศึกษา		ค่า	ค่า
	\bar{X}	SD	f	Sig.
การขาย/ตลาด	4.14	0.57	4.016	0.001*
ธุรกิจค้าปลีก	4.33	0.48		
การบัญชี	4.27	0.51		
การจัดการทรัพยากรมนุษย์	4.15	0.47		
คอมพิวเตอร์ธุรกิจ/เทคโนโลยีสารสนเทศ	4.16	0.45		
ภาษาต่างประเทศธุรกิจ	3.97	0.81		
รวม	4.20	0.51		

* นัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตารางที่ 4.30 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของสถานศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามกับความต้องการในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรฯ ด้านภายหลังสำเร็จการศึกษา ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคาดหวังโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.20$) โดย สาขาธุรกิจค้าปลีกมีความคาดหวังในระดับมาก ($\bar{X} = 4.33$) สาขาการบัญชีมีความคาดหวังในระดับมาก ($\bar{X} = 4.27$) สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ/เทคโนโลยีสารสนเทศมีความคาดหวังในระดับมาก ($\bar{X} = 4.16$) สาขาการจัดการทรัพยากรมนุษย์มีความคาดหวังในระดับมาก ($\bar{X} = 4.15$) สาขาการขาย/ตลาดมีความคาดหวังในระดับมาก ($\bar{X} = 4.14$) สาขาภาษาต่างประเทศธุรกิจมีความคาดหวังในระดับมาก ($\bar{X} = 3.97$) ตามลำดับ

จากการทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ f-test (One Way Analysis of Variance) เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยโดยตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ที่มีค่าตอบมากกว่า 2 กลุ่มคือ สาขา พบว่าได้ค่า (f) เท่ากับ 2.365 และค่า (Sig.) เท่ากับ .038 ซึ่งน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่าชีวปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ สาขาที่ต่างกันของผู้ตอบแบบสอบถาม มีระดับความคาดหวังต่อความต้องการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรฯ ด้านภายหลังสำเร็จการศึกษา ที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.31 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างลักษณะชีวปัจจัยของตอบแบบสอบถามกับความต้องการในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรฯ โดยภาพรวม จำแนกตามสาขา

สถานศึกษา	โดยภาพรวม		ค่า f	ค่า Sig.
	\bar{X}	SD		
การขาย/ตลาด	4.08	0.51	1.178	0.318
ธุรกิจค้าปลีก	4.22	0.46		
การบัญชี	4.12	0.42		
การจัดการทรัพยากรมนุษย์	4.08	0.42		
คอมพิวเตอร์ธุรกิจ/เทคโนโลยีสารสนเทศ	4.12	0.42		
ภาษาต่างประเทศธุรกิจ	4.02	0.51		
รวม	4.11	0.44		

* นัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตารางที่ 4.31 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของสถานศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามกับความต้องการในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรฯ โดยภาพรวม ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคาดหวังโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.11$) โดย สาขาธุรกิจค้าปลีก มีความคาดหวังในระดับมาก ($\bar{X} = 4.22$) สาขาการบัญชีมีความคาดหวังในระดับมาก ($\bar{X} = 4.12$) สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ/เทคโนโลยีสารสนเทศมีความคาดหวังในระดับมาก ($\bar{X} = 4.12$) สาขาการขาย/ตลาดมีความคาดหวังในระดับมาก ($\bar{X} = 4.08$) สาขาการจัดการทรัพยากรมนุษย์ มีความคาดหวังในระดับมาก ($\bar{X} = 4.08$) สาขาภาษาต่างประเทศธุรกิจ มีความคาดหวังในระดับมาก ($\bar{X} = 4.02$) ตามลำดับ

จากการทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ f-test (One Way Analysis of Variance) เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยโดยตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ที่มีค่าตอบมากกว่า 2 กลุ่มคือ สาขา พบว่าได้ค่า (f) เท่ากับ 1.178 และค่า (Sig.) เท่ากับ .318 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่าชีวปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ สาขาที่ต่างกันของผู้ตอบแบบสอบถาม มีระดับความคาดหวังต่อความต้องการในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรฯ โดยภาพรวม ที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.32 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างลักษณะชีวปัจจัยของตอบแบบสอบถามกับความต้องการในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรฯ ด้านผู้สอน จำแนกตามภูมิลำเนา

สถานศึกษา	ด้านผู้สอน		ค่า <i>f</i>	ค่า Sig.
	\bar{X}	<i>SD</i>		
สงขลา	4.07	0.50	4.932	0.000*
พัทลุง	4.02	0.50		
นครศรีธรรมราช	3.98	0.63		
สตูล	4.40	0.40		
ตรัง	4.07	0.53		
สุราษฎร์ธานี	4.24	0.51		
ยะลา	4.00	0.29		
ปัตตานี	4.14	0.45		
นราธิวาส	3.78	0.66		
รวม	4.07	0.52		

* นัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตารางที่ 4.32 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของภูมิลำเนาของผู้ตอบแบบสอบถามกับความต้องการในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรฯ ด้านผู้สอน ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคาดหวังโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.07$) โดย ภูมิลำเนาจากสตูลมีความคาดหวังในระดับมาก ($\bar{X} = 4.40$) สุราษฎร์ธานี มีความคาดหวังในระดับมาก ($\bar{X} = 4.24$) ปัตตานีมีความคาดหวังในระดับมาก ($\bar{X} = 4.14$) สงขลามีความคาดหวังในระดับมาก ($\bar{X} = 4.07$) ตรังมีความคาดหวังในระดับมาก ($\bar{X} = 4.07$) พัทลุงมีความคาดหวังในระดับมาก ($\bar{X} = 4.02$) ยะลามีความคาดหวังในระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$) นครศรีธรรมราชมีความคาดหวังในระดับมาก ($\bar{X} = 3.98$) และนราธิวาสมีความคาดหวังในระดับมาก ($\bar{X} = 3.78$) ตามลำดับ

จากการทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ f-test (One Way Analysis of Variance) เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยโดยตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ที่มีค่าตอบมากกว่า 2 กลุ่มคือ ภูมิลำเนา พบว่าได้ค่า (f) เท่ากับ 4.932 และค่า (Sig.) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่าชีวปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ ภูมิลำเนาที่ต่างกันของผู้ตอบแบบสอบถาม มีระดับความคาดหวังต่อความต้องการในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรฯ ด้านผู้สอน ที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.33 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างลักษณะชีวปัจจัยของตอบแบบสอบถามกับความต้องการในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรฯ ด้านหลักสูตร จำแนกตามภูมิลำเนา

สถานศึกษา	ด้านหลักสูตร		ค่า <i>f</i>	ค่า Sig.
	\bar{X}	<i>SD</i>		
สงขลา	4.13	0.62	6.291	0.000*
พัทลุง	3.93	0.60		
นครศรีธรรมราช	4.00	0.51		
สตูล	4.22	0.33		
ตรัง	4.12	0.83		
สุราษฎร์ธานี	4.22	0.57		
ยะลา	4.89	2.60		
ปัตตานี	4.18	0.42		
นราธิวาส	3.93	0.36		
รวม	4.11	0.73		

* นัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตารางที่ 4.33 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของภูมิลำเนาของผู้ตอบแบบสอบถามกับความต้องการในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรฯ ด้านหลักสูตร ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคาดหวังโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.11$) โดย ภูมิลำเนาจากยะลา มีความคาดหวังในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.89$) สตูล มีความคาดหวังในระดับมาก ($\bar{X} = 4.22$) สุราษฎร์ธานี มีความคาดหวังในระดับมาก ($\bar{X} = 4.22$) ปัตตานี มีความคาดหวังในระดับมาก ($\bar{X} = 4.18$) สงขลา มีความคาดหวังในระดับมาก ($\bar{X} = 4.13$) ตรัง มีความคาดหวังในระดับมาก ($\bar{X} = 4.12$) นครศรีธรรมราช มีความคาดหวังในระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$) พัทลุง มีความคาดหวังในระดับมาก ($\bar{X} = 3.93$) และนราธิวาส มีความคาดหวังในระดับมาก ($\bar{X} = 3.93$) ตามลำดับ

จากการทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ f-test (One Way Analysis of Variance) เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยโดยตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ที่มีค่าตอบมากกว่า 2 กลุ่มคือ ภูมิลำเนา พบว่าได้ค่า (*f*) เท่ากับ 6.291 และค่า (Sig.) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่าชีวปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ ภูมิลำเนาที่ต่างกันของผู้ตอบแบบสอบถาม มีระดับความคาดหวังต่อความต้องการในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรฯ ด้านหลักสูตร ที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.34 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างลักษณะชีวปัจจัยของตอบแบบสอบถามกับความต้องการในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรฯ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน จำแนกตามภูมิลำเนา

สถานศึกษา	ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน		ค่า <i>f</i>	ค่า Sig.
	\bar{X}	<i>SD</i>		
สงขลา	4.06	0.54	5.332	0.000*
พัทลุง	3.96	0.49		
นครศรีธรรมราช	3.96	0.49		
สตูล	4.44	0.36		
ตรัง	4.11	0.50		
สุราษฎร์ธานี	4.22	0.50		
ยะลา	3.89	0.45		
ปัตตานี	4.00	0.47		
นราธิวาส	4.15	0.45		
รวม	4.06	0.52		

* นัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตารางที่ 4.34 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของภูมิลำเนาของผู้ตอบแบบสอบถามกับความต้องการในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรฯ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคาดหวังโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.06$) โดย ภูมิลำเนาจากสตูลมีความคาดหวังในระดับมาก ($\bar{X} = 4.44$) สุราษฎร์ธานีมีความคาดหวังในระดับมาก ($\bar{X} = 4.22$) นราธิวาสมีความคาดหวังในระดับมาก ($\bar{X} = 4.15$) ตรังมีความคาดหวังในระดับมาก ($\bar{X} = 4.11$) สงขลามีความคาดหวังในระดับมาก ($\bar{X} = 4.06$) ปัตตานีมีความคาดหวังในระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$) นครศรีธรรมราชมีความคาดหวังในระดับมาก ($\bar{X} = 3.96$) พัทลุงมีความคาดหวังในระดับมาก ($\bar{X} = 3.96$) และยะลามีความคาดหวังในระดับมาก ($\bar{X} = 3.89$) ตามลำดับ

จากการทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ f-test (One Way Analysis of Variance) เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยโดยตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ที่มีค่าตอบมากกว่า 2 กลุ่มคือ ภูมิลำเนา พบว่าได้ค่า (*f*) เท่ากับ 5.332 และค่า (Sig.) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่าชีวปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ ภูมิลำเนาที่ต่างกันของผู้ตอบแบบสอบถาม มีระดับความคาดหวังต่อความต้องการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรฯ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.35 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างลักษณะชีวปัจจัยของตอบแบบสอบถามกับความต้องการในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรฯ ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน จำแนกตามภูมิภาค

สถานศึกษา	ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน		ค่า	ค่า
	\bar{X}	SD	f	Sig.
สงขลา	4.13	0.59	3.116	0.002*
พัทลุง	3.99	0.50		
นครศรีฯ	4.03	0.56		
สตูล	4.27	0.43		
ตรัง	4.23	0.48		
สุราษฎร์ธานี	4.21	0.54		
ยะลา	3.98	0.77		
ปัตตานี	4.04	0.50		
นราธิวาส	4.27	0.36		
รวม	4.12	0.56		

* นัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตารางที่ 4.35 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของภูมิภาคของผู้ตอบแบบสอบถามกับความต้องการในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรฯ ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคาดหวังโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.12$) โดยภูมิภาคจากสตูลมีความคาดหวังในระดับมาก ($\bar{X} = 4.27$) นราธิวาสมีความคาดหวังในระดับมาก ($\bar{X} = 4.27$) ตรังมีความคาดหวังในระดับมาก ($\bar{X} = 4.23$) สุราษฎร์ธานีมีความคาดหวังในระดับมาก ($\bar{X} = 4.21$) สงขลามีความคาดหวังในระดับมาก ($\bar{X} = 4.13$) ปัตตานีมีความคาดหวังในระดับมาก ($\bar{X} = 4.04$) นครศรีธรรมราชมีความคาดหวังในระดับมาก ($\bar{X} = 4.03$) พัทลุงมีความคาดหวังในระดับมาก ($\bar{X} = 3.99$) และยะลาที่มีความคาดหวังในระดับมาก ($\bar{X} = 3.98$) ตามลำดับ

จากการทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ f-test (One Way Analysis of Variance) เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยโดยตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ที่มีค่าตอบมากกว่า 2 กลุ่มคือ ภูมิภาค พบว่าได้ค่า (f) เท่ากับ 3.116 และค่า (Sig.) เท่ากับ .002 ซึ่งน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่าชีวปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ภูมิภาคที่ต่างกันของผู้ตอบแบบสอบถาม มีระดับความคาดหวังต่อความต้องการในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรฯ ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน ที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.36 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างลักษณะชีวปัจจัยของตอบแบบสอบถามกับความ ต้องการในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรฯ ด้านภายหลังสำเร็จการศึกษา จำแนกตามภูมิภาค

สถานศึกษา	ด้านภายหลังสำเร็จการศึกษา		ค่า <i>f</i>	ค่า Sig.
	\bar{X}	<i>SD</i>		
สงขลา	4.23	0.52	3.116	0.002*
พัทลุง	4.01	0.52		
นครศรีธรรมราช	4.14	0.51		
สตูล	4.64	0.44		
ตรัง	4.19	0.44		
สุราษฎร์ธานี	4.29	0.47		
ยะลา	4.38	0.41		
ปัตตานี	3.91	0.46		
นราธิวาส	4.26	0.44		
รวม	4.20	0.51		

* นัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตารางที่ 4.36 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของภูมิภาคของผู้ตอบแบบสอบถามกับความ ต้องการในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรฯ ด้านภายหลังสำเร็จการศึกษา ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคาดหวังโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.20$) โดย ภูมิภาคจากสตูลมีความคาดหวังในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.64$) ยะลาที่มีความคาดหวังในระดับมาก ($\bar{X} = 4.38$) สุราษฎร์ธานีมีความคาดหวังในระดับมาก ($\bar{X} = 4.29$) นราธิวาสมีความคาดหวังในระดับมาก ($\bar{X} = 4.26$) สงขลามีความคาดหวังในระดับมาก ($\bar{X} = 4.23$) ตรังมีความคาดหวังในระดับมาก ($\bar{X} = 4.19$) นครศรีธรรมราชมีความคาดหวังในระดับมาก ($\bar{X} = 4.14$) พัทลุงมีความคาดหวังในระดับมาก ($\bar{X} = 4.01$) และปัตตานีมีความคาดหวังในระดับมาก ($\bar{X} = 3.91$) ตามลำดับ

จากการทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ f-test (One Way Analysis of Variance) เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยโดยตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ที่มีค่าตอบมากกว่า 2 กลุ่มคือ ภูมิภาค พบว่าได้ค่า (f) เท่ากับ 3.116 และค่า (Sig.) เท่ากับ .002 ซึ่งน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่าชีวปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ ภูมิภาคที่ต่างกันของผู้ตอบแบบสอบถาม มีระดับความคาดหวังต่อความต้องการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรฯ ด้านภายหลังสำเร็จการศึกษา ที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.37 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างลักษณะชีวปัจจัยของตอบแบบสอบถามกับความ ต้องการในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรฯ โดยภาพรวม จำแนกตามภูมิลำเนา

สถานศึกษา	โดยภาพรวม		ค่า • f	ค่า Sig.
	\bar{X}	SD		
สงขลา	4.13	0.45	5.462	0.000*
พัทลุง	3.98	0.44		
นครศรีฯ	4.02	0.44		
สตูล	4.40	0.34		
ตรัง	4.14	0.41		
สุราษฎร์ธานี	4.24	0.44		
ยะลา	4.23	0.51		
ปัตตานี	4.05	0.40		
นราธิวาส	4.08	0.28		
รวม	4.11	0.44		

* นัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตารางที่ 4.37 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของภูมิลำเนาของผู้ตอบแบบสอบถามกับความ ต้องการในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรฯ โดยภาพรวม ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคาดหวังโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.11$) โดย ภูมิลำเนาจากสตูลมีความคาดหวังในระดับมาก ($\bar{X} = 4.40$) สุราษฎร์ธานีมีความคาดหวังในระดับมาก ($\bar{X} = 4.24$) ยะลา มีความคาดหวังในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.23$) ตรังมีความคาดหวังในระดับมาก ($\bar{X} = 4.14$) สงขลา มีความคาดหวังในระดับมาก ($\bar{X} = 4.13$) นราธิวาสมีความคาดหวังในระดับมาก ($\bar{X} = 4.08$) ปัตตานีมีความคาดหวังในระดับมาก ($\bar{X} = 4.05$) นครศรีธรรมราชมีความคาดหวังในระดับมาก ($\bar{X} = 4.02$) และพัทลุงมีความคาดหวังในระดับมาก ($\bar{X} = 3.99$) ตามลำดับ

จากการทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ f-test (One Way Analysis of Variance) เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยโดยตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ที่มีค่าตอบมากกว่า 2 กลุ่มคือ ภูมิลำเนา พบว่าได้ค่า (f) เท่ากับ 5.462 และค่า (Sig.) เท่ากับ .002 ซึ่งน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่าชีวปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ ภูมิลำเนาที่ต่างกันของผู้ตอบแบบสอบถาม มีระดับความคาดหวังต่อความต้องการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรฯ โดยภาพรวม ที่แตกต่างกัน

4.3 ผลการประเมินระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะ

4.3.1 องค์ประกอบที่ 1 การผลิตบัณฑิต

4.3.1.1 ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 : ผลการบริหารจัดการหลักสูตรโดยรวม

ผลการดำเนินงานและการประเมินตนเอง คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยจัดการเรียนการสอน 2 ระดับ คือ ปริญญาตรี จำนวน 5 หลักสูตร และปริญญาโท จำนวน 1 หลักสูตร รวมทั้งสิ้น 6 หลักสูตร โดยในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา มีการดำเนินการในระดับการศึกษา 2 ระดับ คือระดับปริญญาตรีและระดับปริญญาโท ตามเกณฑ์การบริหารจัดการหลักสูตรมาตรฐานหลักสูตรที่กำหนดโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

ปีการศึกษา 2558 มีการประเมินในระดับหลักสูตรทั้งสิ้น 6 หลักสูตร เป็นหลักสูตรทั้งหมดที่คณะรับผิดชอบ และมีผลรวมค่าคะแนนประเมินของทุกหลักสูตร จำนวน 17.42 คิดคะแนนที่ได้ 2.90 จากผลการประเมินมีหลักสูตรที่เป็นไปตามมาตรฐาน จำนวน 6 หลักสูตร (แยกเป็นระดับปริญญาตรี จำนวน 5 หลักสูตรและระดับปริญญาโท จำนวน 1 หลักสูตร) และหลักสูตรไม่ได้มาตรฐาน จำนวน 0 หลักสูตร (แยกเป็นระดับปริญญาตรี จำนวน 0 หลักสูตรและระดับปริญญาโท จำนวน 0 หลักสูตร)

ซึ่งผลการประเมินตนเองปรากฏว่า เป้าหมายผลดำเนินงาน 3.51 คะแนน คะแนนการประเมินตนเอง 2.90 คะแนน ไม่บรรลุเป้าหมาย

4.3.1.2 ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 : ร้อยละของอาจารย์ประจำคณะที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก ชนิดตัวบ่งชี้ : ปัจจัยนำเข้า และคำอธิบาย : การศึกษาระดับอุดมศึกษาถือเป็นการศึกษาระดับสูงสุดที่ต้องการบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถและความลุ่มลึกทางวิชาการ เพื่อปฏิบัติพันธกิจสำคัญของสถาบันในการผลิตบัณฑิต ศึกษาวิจัยเพื่อการติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้ ดังนั้น คณะจึงควรมีอาจารย์ที่มีระดับคุณวุฒิทางการศึกษาที่ตรงหรือสัมพันธ์กับหลักสูตรที่เปิดสอนในสัดส่วนที่เหมาะสมกับพันธกิจหรือจุดเน้นของหลักสูตร

ซึ่งผลการประเมินตนเองปรากฏว่า เป้าหมายผลดำเนินงาน ร้อยละ 14 คะแนนการประเมินตนเอง ร้อยละ 10.53 เทียบกับคะแนนเต็ม 5 ได้ 1.31 คะแนน ไม่บรรลุเป้าหมาย

4.3.1.3 ตัวบ่งชี้ที่ 1.3 : ร้อยละของอาจารย์ประจำคณะที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ ชนิดตัวบ่งชี้ : ปัจจัยนำเข้า และคำอธิบาย : สถาบันอุดมศึกษาถือเป็นขุมปัญญาของประเทศ และมีความรับผิดชอบที่จะต้องส่งเสริมให้อาจารย์ในสถาบันทำการศึกษาวิจัยเพื่อแสวงหาและพัฒนาองค์ความรู้ในศาสตร์สาขาวิชาต่างๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อนำไปใช้ในการเรียนการสอน รวมทั้งการแก้ไข

ปัญหาและพัฒนาประเทศ การดำรงตำแหน่งทางวิชาการเป็นสิ่งสะท้อนการปฏิบัติงานดังกล่าวของ อาจารย์ตามพันธกิจ

ซึ่งผลการประเมินตนเองปรากฏว่า เป้าหมายผลดำเนินงาน ร้อยละ 30 คะแนนการประเมินตนเอง ร้อยละ 35.08 เทียบกับคะแนนเต็ม 5 ได้ 2.92 คะแนน บรรลุเป้าหมาย

4.3.1.4 ตัวบ่งชี้ที่ 1.4 : จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าต่อจำนวนอาจารย์ประจำ ชนิดตัวบ่งชี้ : ปัจจัยนำเข้า และคำอธิบาย : ปัจจัยสำคัญประการหนึ่งสำหรับการจัดการการศึกษา ระดับอุดมศึกษา คือ สัดส่วนของนักศึกษาต่ออาจารย์ที่จะต้องสอดคล้องกับศาสตร์ในแต่ละสาขาวิชา และลักษณะการเรียนการสอน รวมทั้งมีความเชื่อมโยงไปสู่การวางแผนต่างๆ เช่น การวางอัตรากำลัง ภาระงานอาจารย์ เป้าหมายการผลิตบัณฑิต ดังนั้น คณะจึงควรมีจำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า ต่อจำนวนอาจารย์ประจำที่ปฏิบัติงานจริงในสัดส่วนที่เหมาะสม

ซึ่งผลการประเมินตนเองปรากฏว่า เป้าหมายผลดำเนินงาน ร้อยละ 10 คะแนนการประเมินตนเอง ร้อยละ 81.77 คณะบริหารธุรกิจ อยู่ในกลุ่มสาขาบริหารธุรกิจ พาณิชยศาสตร์ บัญชี การจัดการ การท่องเที่ยว เศรษฐศาสตร์สัดส่วนจำนวนนักศึกษาเต็มเวลาต่ออาจารย์ ประจำ 25. : 1 ได้ 2.92 คะแนน ไม่บรรลุเป้าหมาย

4.3.1.5 ตัวบ่งชี้ที่ 1.5 : การบริการนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชนิดตัวบ่งชี้ : กระบวนการ และคำอธิบาย : คณะควรจัดบริการด้านต่างๆ ให้นักศึกษาและศิษย์เก่าในกิจกรรมที่เป็น ประโยชน์กับนักศึกษาเพื่อการดำรงชีวิตอย่างมีความสุขและคุ้มค่าในระหว่างการใช้ชีวิตในคณะ ตั้งแต่ การให้คำปรึกษา ทั้งด้านวิชาการและการใช้ชีวิต จัดบริการข้อมูลหน่วยงานที่ให้บริการ เช่น ศูนย์บริการ การศึกษา แหล่งทุนการศึกษาต่อ

การบริการจัดหางาน แหล่งข้อมูลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ การเตรียมความพร้อมเพื่อการทำงาน เมื่อสำเร็จการศึกษา ข้อมูลข่าวสารความเคลื่อนไหวในและนอกสถาบันที่จำเป็นแก่นักศึกษาและศิษย์ เก่า โดยการให้บริการทั้งหมดต้องให้ความสำคัญกับการบริการที่มีคุณภาพและเกิดประโยชน์แก่ผู้รับ บริการอย่างแท้จริง

ซึ่งผลการประเมินตนเองปรากฏว่า เป้าหมายผลดำเนินงานจำนวน 6 ข้อ คะแนนการประเมินตนเอง 5 ข้อ ได้ 4 คะแนน ไม่บรรลุเป้าหมาย

4.3.1.6 ตัวบ่งชี้ที่ 1.6 : กิจกรรมนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชนิดตัวบ่งชี้ : กระบวนการ และคำอธิบาย : คณะต้องส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมนักศึกษาต่างๆ อย่างเหมาะสม และครบถ้วน กิจกรรมนักศึกษาหมายถึงกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ดำเนินการทั้งโดยคณะและโดย องค์การนักศึกษา เป็นกิจกรรมที่ผู้เข้าร่วมจะมีโอกาสได้รับการพัฒนาสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกาย และคุณธรรมจริยธรรม สอดคล้องกับคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ ที่ประกอบด้วยมาตรฐานผล

การเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติ 5 ประการ ได้แก่ (1) คุณธรรม จริยธรรม (2) ความรู้ (3) ทักษะทางปัญญา (4) ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ (5) ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ที่ คณะ สถาบัน และสภา/องค์กรวิชาชีพได้กำหนดเพิ่มเติม ตลอดจนสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต และนำหลัก PDSA (Plan, Do, Study, Act) ไปใช้ในชีวิตประจำวันเป็นการพัฒนาคุณภาพนักศึกษาอย่างยั่งยืน

ซึ่งผลการประเมินตนเองปรากฏว่า เป้าหมายผลดำเนินงานจำนวน 6 ข้อ คะแนนการประเมินตนเอง 4 ข้อ ได้ 3 คะแนน ไม่บรรลุเป้าหมาย

4.3.2 องค์ประกอบที่ 2 การวิจัย

4.3.2.1 ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 : ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ ชนิดตัวบ่งชี้ : กระบวนการ และคำอธิบาย : สถาบันอุดมศึกษาต้องมีการบริหารจัดการงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพโดยมีแนวทางการดำเนินงานที่เป็นระบบและมีกลไกส่งเสริมสนับสนุนครบถ้วน เพื่อให้สามารถดำเนินการได้ตามแผนที่กำหนดไว้ทั้งการสนับสนุนด้านการจัดหาแหล่งทุนวิจัยและการจัดสรรทุนวิจัยจากงบประมาณของสถาบันให้กับบุคลากรส่งเสริมพัฒนาสมรรถนะแก่อาจารย์และนักวิจัยการสนับสนุนทรัพยากรที่จำเป็นซึ่งรวมถึงทรัพยากรบุคคลทรัพยากรการเงินเครื่องมืออุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องต่างๆ ตลอดจนจัดระบบสร้างขวัญและกำลังใจแก่นักวิจัยอย่างเหมาะสมตลอดจนมีระบบและกลไกเพื่อช่วยในการคุ้มครองสิทธิของงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์

ซึ่งผลการประเมินตนเองปรากฏว่า เป้าหมายผลดำเนินงานจำนวน 5 ข้อ คะแนนการประเมินตนเอง 6 ข้อ ได้ 5 คะแนน บรรลุเป้าหมาย

4.3.2.2 ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 : เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ ชนิดตัวบ่งชี้ : ปัจจัยนำเข้า (ปีงบประมาณ) และคำอธิบาย : ปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดการผลิตงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในสถาบันอุดมศึกษาคือเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ตั้งนั้นสถาบันอุดมศึกษาจึงต้องจัดสรรเงินจากภายในสถาบันและที่ได้รับจากภายนอกสถาบันเพื่อสนับสนุนการทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์อย่างมีประสิทธิภาพตามสภาพแวดล้อมและจุดเน้นของสถาบัน นอกจากนี้เงินทุนวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่สถาบันได้รับจากแหล่งทุนภายนอกยังเป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญที่แสดงถึงศักยภาพด้านการวิจัยของคณะโดยเฉพาะคณะที่อยู่ในกลุ่มที่เน้นการวิจัย

ซึ่งผลการประเมินตนเองปรากฏว่า เป้าหมายผลดำเนินงาน 3.51 คะแนน กลุ่มวิทยาศาสตร์ได้รับงบประมาณ 27,866.67 บาท กลุ่มมนุษยศาสตร์ได้รับงบประมาณ 33,982.05 บาท คะแนนการประเมินตนเองได้ 3.66 คะแนน บรรลุเป้าหมาย

4.3.2.3 ตัวบ่งชี้ที่ 2.3 : ผลงานวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ ชนิด

ตัวบ่งชี้ : ผลลัพธ์ และคำอธิบาย : ผลงานวิชาการเป็นข้อมูลที่สำคัญในการแสดงให้เห็นว่าอาจารย์ประจำและนักวิจัยได้สร้างสรรค์ขึ้นเพื่อแสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้อย่างต่อเนื่องเป็นผลงานที่มีคุณค่าสมควรส่งเสริมให้มีการเผยแพร่และนำไปใช้ประโยชน์ทั้งเชิงวิชาการและการแข่งขันของประเทศผลงานวิชาการอยู่ในรูปของบทความวิจัยหรือบทความวิชาการที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติหรือระดับนานาชาติตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI หรือ Scopus หรือตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาแห่งชาติว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. 2556 ผลงานได้รับการจดอนุสิทธิบัตรหรือสิทธิบัตร หรือเป็นผลงานทางวิชาการรับใช้สังคมที่ผ่านการประเมินตำแหน่งทางวิชาการแล้วผลงานวิจัยที่หน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติว่าจ้างให้ดำเนินการ ตำราหรือหนังสือที่ใช้ในการขอผลงานทางวิชาการและผ่านการพิจารณาตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว

ซึ่งผลการประเมินตนเองปรากฏว่า เป้าหมายผลดำเนินงาน 3.23 คะแนน กลุ่มวิทยาศาสตร์คิดเป็นร้อยละ 16.25 กลุ่มมนุษยศาสตร์คิดเป็นร้อยละ 23.41 คะแนนการประเมินตนเองได้ 3.85 คะแนน บรรลุเป้าหมาย

4.3.3 องค์ประกอบที่ 3 การบริการวิชาการ

4.3.3.1 ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 : การบริการวิชาการแก่สังคม ชนิดตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

และคำอธิบาย : การบริการวิชาการเป็นภารกิจหลักอีกอย่างหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษาควรคำนึงถึงกระบวนการในการให้บริการวิชาการแก่สังคมโดยการศึกษาความต้องการของกลุ่มเป้าหมายนำมาจัดทำแผนบริการวิชาการประจำปีทั้งการบริการวิชาการที่ทำให้เกิดรายได้และการบริการวิชาการที่คณะจัดทำเพื่อสร้างประโยชน์แก่ชุมชนโดยมีการประเมินความสำเร็จของการบริการวิชาการและนำมาจัดทำเป็นแผนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนแก่นักศึกษาให้มีประสบการณ์จากสภาพจริงและนำมาใช้ประโยชน์จนเกิดผลลัพธ์ที่สร้างความพึงพอใจต่อชุมชนและสังคมอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

ซึ่งผลการประเมินตนเองปรากฏว่า เป้าหมายผลดำเนินงานจำนวน 6 ข้อ คะแนนการประเมินตนเอง 3 ข้อ ได้ 3 คะแนน ไม่บรรลุเป้าหมาย

4.3.4 องค์ประกอบที่ 4 การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

4.3.4.1 ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 : การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมไทย ชนิดตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

และคำอธิบาย : สถาบันอุดมศึกษาต้องมีนโยบายแผนงานโครงสร้างและการบริหารจัดการงานทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมทั้งการอนุรักษ์ฟื้นฟูสืบสานเผยแพร่วัฒนธรรมไทย ภูมิปัญญาท้องถิ่นตามจุดเน้นของสถาบันอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

ซึ่งผลการประเมินตนเองปรากฏว่า เป้าหมายผลดำเนินงานจำนวน 6 ข้อ
คะแนนการประเมินตนเอง 2 ข้อ ได้ 2 คะแนน ไม่บรรลุเป้าหมาย

4.3.5 องค์ประกอบที่ 5 การบริหารจัดการ

4.3.5.1 ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 : การบริหารของคณะเพื่อการกำกับติดตามผลลัพธ์ตามพันธกิจและกลุ่มสถาบัน ชนิดตัวบ่งชี้ : กระบวนการ และคำอธิบาย : สถาบันอุดมศึกษามีพันธกิจหลักคือการเรียนการสอนการวิจัยการบริการทางวิชาการแก่สังคมและการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมในการดำเนินพันธกิจหลักสถาบันอุดมศึกษาจำเป็นต้องดำเนินงานผ่านคณะ ดังนั้น คณะต้องมีการพัฒนาแผนเพื่อกำหนดทิศทางการพัฒนาและการดำเนินงานของคณะให้สอดคล้องกับเป้าหมายและกลุ่มสถาบันตลอดจนมีการบริหารทั้งด้านบุคลากรการเงินความเสี่ยงและการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานตามพันธกิจหลักให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

ซึ่งผลการประเมินตนเองปรากฏว่า เป้าหมายผลดำเนินงานจำนวน 7 ข้อ
คะแนนการประเมินตนเอง 4 ข้อ ได้ 3 คะแนน ไม่บรรลุเป้าหมาย

4.3.5.2 ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 : ระบบการประกันคุณภาพหลักสูตร ชนิดตัวบ่งชี้ : กระบวนการ และคำอธิบาย : บทบาทหน้าที่ของคณะในการกำกับการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร มีการดำเนินการตั้งแต่การควบคุมคุณภาพ การติดตามตรวจสอบคุณภาพ และการพัฒนาคุณภาพ การพัฒนาตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมิน จะมุ่งไปที่ระบบการประกันคุณภาพการศึกษามากกว่าการประเมินคุณภาพ เพื่อให้สามารถส่งเสริม สนับสนุน กำกับติดตาม การดำเนินงานให้เป็นไปตามที่กำหนด สะท้อนการจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพ

ซึ่งผลการประเมินตนเองปรากฏว่า เป้าหมายผลดำเนินงานจำนวน 6 ข้อ
คะแนนการประเมินตนเอง 4 ข้อ ได้ 3 คะแนน ไม่บรรลุเป้าหมาย

4.3.6 องค์ประกอบที่ Srivijaya 1กิจกรรม 5ส

4.3.6.1 ตัวบ่งชี้ที่ Srivijaya 1.1 : การมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม 5ส ตามนโยบายของมหาวิทยาลัย ชนิดตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

ซึ่งผลการประเมินตนเองปรากฏว่า เป้าหมายผลดำเนินงานจำนวน 5 ข้อ
คะแนนการประเมินตนเอง 5 ข้อ ได้ 5 คะแนน บรรลุเป้าหมาย

4.3.7 องค์ประกอบที่ Srivijaya 2 อัตลักษณ์ของ มทร.ศรีวิชัย

4.3.7.1 ตัวบ่งชี้ที่ Srivijaya 2.1 : ระบบกลไกพัฒนานักศึกษาของมหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลให้เป็นบัณฑิตนักปฏิบัติ (Hands-on) ชนิดตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

ซึ่งผลการประเมินตนเองปรากฏว่า เป้าหมายผลดำเนินงานจำนวน 5 ข้อ
คะแนนการประเมินตนเอง 2 ข้อ ได้ 2 คะแนน บรรลุเป้าหมาย

4.3.7.2 ตัวบ่งชี้ที่ Srivijaya 2.2 : กระบวนการจัดการเรียนการสอน ใช้ทักษะที่มีเทคโนโลยีเป็นฐาน (Technology Based Education-Training) ชนิดตัวบ่งชี้ : กระบวนการ ซึ่งผลการประเมินตนเองปรากฏว่า เป้าหมายผลดำเนินงานจำนวน 5 ข้อ คะแนนการประเมินตนเอง 2 ข้อ ได้ 2 คะแนน บรรลุเป้าหมาย

4.3.7.3 ตัวบ่งชี้ที่ Srivijaya 2.3 : มีระบบและกลไกการสร้างความรู้เชี่ยวชาญวิชาชีพ (Professional Oriented) ให้กับนักศึกษา ชนิดตัวบ่งชี้ : กระบวนการ ซึ่งผลการประเมินตนเองปรากฏว่า เป้าหมายผลดำเนินงานจำนวน 5 ข้อ คะแนนการประเมินตนเอง 2 ข้อ ได้ 2 คะแนน ไม่บรรลุเป้าหมาย

4.3.7.4 ตัวบ่งชี้ที่ Srivijaya 2.4 : งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์บนพื้นฐานภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือเพื่อท้องถิ่น ชนิดตัวบ่งชี้ : ผลลัพธ์

ซึ่งผลการประเมินตนเองปรากฏว่า เป้าหมายผลดำเนินงาน 1.67 คะแนน คะแนนการประเมินตนเองร้อยละ 25.81 คิดเป็นร้อยละ 4.30 คะแนน บรรลุเป้าหมาย

4.3.7.5 ตัวบ่งชี้ที่ Srivijaya 2.5 : การสืบสานโครงการพระราชดำริ ชนิดตัวบ่งชี้ : ผลลัพธ์

ซึ่งผลการประเมินตนเองปรากฏว่า เป้าหมายผลดำเนินงานจำนวน 5 ข้อ คะแนนการประเมินตนเอง 0 ข้อ ได้ 0 คะแนน ไม่บรรลุเป้าหมาย

4.3.8 องค์ประกอบที่ Srivijaya 3 คุณภาพของหน่วยงานสนับสนุน

4.3.8.1 ตัวบ่งชี้ที่ Srivijaya 3.1 : มีระบบและกลไกในการพัฒนาการปฏิบัติงาน ชนิดตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

ซึ่งผลการประเมินตนเองปรากฏว่า เป้าหมายผลดำเนินงานจำนวน 4 ข้อ คะแนนการประเมินตนเอง 3 ข้อ ได้ 3 คะแนน ไม่บรรลุเป้าหมาย

4.3.8.2 ตัวบ่งชี้ที่ Srivijaya 3.2 : ระดับความสำเร็จในการลดขั้นตอนและระยะเวลาการปฏิบัติงานบริการ ชนิดตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

ซึ่งผลการประเมินตนเองปรากฏว่า เป้าหมายผลดำเนินงานจำนวน 4 ข้อ คะแนนการประเมินตนเอง 4 ข้อ ได้ 4 คะแนน บรรลุเป้าหมาย

4.3.8.3 ตัวบ่งชี้ที่ Srivijaya 3.3 : ร้อยละของระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ ชนิดตัวบ่งชี้ : ผลลัพธ์

ซึ่งผลการประเมินตนเองปรากฏว่า เป้าหมายผลดำเนินงานร้อยละ 80 คะแนนการประเมินตนเองร้อยละ 100 ได้ 5 คะแนน บรรลุเป้าหมาย

4.3.9 องค์ประกอบที่ Srivijaya 4 สถานศึกษา 3 ดี (3D)

4.3.9.1 ตัวบ่งชี้ที่ Srivijaya 4.1 : การบริหารจัดการสถานศึกษา 3 ดี ชนิดตัวบ่งชี้ :
กระบวนการ

ซึ่งผลการประเมินตนเองปรากฏว่า เป้าหมายผลดำเนินงานจำนวน 5 ข้อ
คะแนนการประเมินตนเอง 3 ข้อ ได้ 3 คะแนน ไม่บรรลุเป้าหมาย

4.3.9.2 ตัวบ่งชี้ที่ Srivijaya 4.2 : ผลที่เกิดกับผู้เรียนตามนโยบาย 3 ดี (3D) มีความ
รู้ เจตคติที่ดี ตลอดจนเกิดพฤติกรรมตามคุณลักษณะที่พึงประสงค์ทั้ง 3 ด้าน ชนิดตัวบ่งชี้ :
กระบวนการ

ซึ่งผลการประเมินตนเองปรากฏว่า เป้าหมายผลดำเนินงานจำนวน 3 ด้าน
คะแนนการประเมินตนเอง 3 ด้าน ได้ 5 คะแนน บรรลุเป้าหมาย

4.4 วิเคราะห์ผลการประเมินตนเอง ระดับคณะ

ตารางที่ 4.38 ผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน จำแนกรายตัวบ่งชี้ ระดับคณะ

ตัวบ่งชี้	ชนิด ตัวบ่งชี้	เป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน		คะแนนการ ประเมินตนเอง
			ตัวตั้ง	ผลลัพธ์ (%หรือ สัดส่วน)	
			ตัวหาร		
ตัวบ่งชี้ที่ 1.1	จำนวน	3.51	17.42	2.90	2.90
			6		
ตัวบ่งชี้ที่ 1.2	จำนวน	ร้อยละ 14	6	ร้อยละ 10.53	1.31
			57		
ตัวบ่งชี้ที่ 1.3	จำนวน	ร้อยละ 30	20	ร้อยละ 35.08	2.92
			57		
ตัวบ่งชี้ที่ 1.4	จำนวน	ร้อยละ 10	2453.87 X 100	ร้อยละ 81.77	0.00
			54		
ตัวบ่งชี้ที่ 1.5	6 ข้อ	6 ข้อ		5 ข้อ	5.00
ตัวบ่งชี้ที่ 1.6	6 ข้อ	6 ข้อ		3 ข้อ	3.00

ตารางที่ 4.38 (ต่อ) แสดงผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน จำแนกรายตัวบ่งชี้ ระดับคณะ

ตัวบ่งชี้	ชนิดตัวบ่งชี้	เป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน		คะแนนการประเมินตนเอง
			ตัวตั้ง	ผลลัพธ์ (%หรือ สัดส่วน)	
			ตัวหาร		
ตัวบ่งชี้ที่ 2.1	6 ข้อ	5 ข้อ		6 ข้อ	5.00
ตัวบ่งชี้ที่ 2.2	คำนวณ	3.51		3.66	3.66
ตัวบ่งชี้ที่ 2.3	คำนวณ	3.23		3.85	3.85
ตัวบ่งชี้ที่ 3.1	6 ข้อ	6 ข้อ		3 ข้อ	3.00
ตัวบ่งชี้ที่ 4.1	7 ข้อ	6 ข้อ		2 ข้อ	2.00
ตัวบ่งชี้ที่ 5.1	7 ข้อ	6 ข้อ		3 ข้อ	3.00
ตัวบ่งชี้ที่ 5.2	6 ข้อ	6 ข้อ		4 ข้อ	3.00
เฉลี่ยรวม	13 ตัวบ่งชี้				2.90
Srivijaya 1.1	5 ข้อ	5 ข้อ		5 ข้อ	5.00
Srivijaya 2.1	5 ข้อ	5 ข้อ		2 ข้อ	2.00
Srivijaya 2.2	5 ข้อ	5 ข้อ		2 ข้อ	2.00
Srivijaya 2.3	5 ข้อ	5 ข้อ		2 ข้อ	2.00
Srivijaya 2.4	คำนวณ	ร้อยละ 1.67	31	ร้อยละ 25.81	4.30
			8		
Srivijaya 2.5	5 ข้อ	1 ข้อ		0 ข้อ	0.00
Srivijaya 3.1	5 ข้อ	4 ข้อ		3 ข้อ	3.00
Srivijaya 3.2	5 ข้อ	4 ข้อ		4 ข้อ	4.00
Srivijaya 3.3	คำนวณ	ร้อยละ 80		ร้อยละ 100	5.00

ตารางที่ 4.38 (ต่อ) แสดงผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน จำแนกรายตัวบ่งชี้ ระดับคณะ

ตัวบ่งชี้	ชนิดตัวบ่งชี้	เป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน		คะแนนการประเมินตนเอง
			ตัวตั้ง	ผลลัพธ์ (%หรือ สัดส่วน)	
			ตัวหาร		
Srivijaya 4.1	5 ข้อ	5 ข้อ		3 ข้อ	3.00
Srivijaya 4.2	3 ด้าน	3 ด้าน		3 ด้าน	5.00
เฉลี่ยรวม	11 ตัวบ่งชี้				3.21
เฉลี่ยรวมทั้งหมด	13+11 ตัวบ่งชี้				3.04

จากตารางที่ 3.38 ผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน จำแนกรายตัวบ่งชี้ ระดับคณะ พบว่า คะแนนเฉลี่ยรวมตัวบ่งชี้ทั้งหมดของคะแนนการประเมินตนเอง ซึ่งอยู่ในระดับพอใช้ คิดเป็นคะแนนได้ 3.04 โดยพิจารณาจากตัวบ่งชี้ที่บรรลุเป้าหมายประกอบด้วย ตัวบ่งชี้ที่ 1.3 คะแนนการประเมินตนเองได้ 2.92 คะแนน ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 คะแนนการประเมินตนเองได้ 5 คะแนน ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 คะแนนการประเมินตนเองได้ 3.66 คะแนน ตัวบ่งชี้ที่ 2.3 คะแนนการประเมินตนเองได้ 3.85 คะแนน ตัวบ่งชี้ที่ Srivijaya 1.1 คะแนนการประเมินตนเองได้ 5 คะแนน ตัวบ่งชี้ที่ Srivijaya 2.1 คะแนนการประเมินตนเองได้ 2 คะแนน ตัวบ่งชี้ที่ Srivijaya 2.2 คะแนนการประเมินตนเองได้ 2 คะแนน ตัวบ่งชี้ที่ Srivijaya 2.4 คะแนนการประเมินตนเองได้ 4.3 คะแนน ตัวบ่งชี้ที่ Srivijaya 3.2 คะแนนการประเมินตนเองได้ 4 คะแนน ตัวบ่งชี้ที่ Srivijaya 3.3 คะแนนการประเมินตนเองได้ 5 คะแนน ตัวบ่งชี้ที่ Srivijaya 4.2 คะแนนการประเมินตนเองได้ 5 คะแนน ตามลำดับ และตัวบ่งชี้ที่ไม่บรรลุเป้าหมายประกอบด้วย ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 คะแนนการประเมินตนเองได้ 2.90 คะแนน ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 คะแนนการประเมินตนเองได้ 1.31 คะแนน ตัวบ่งชี้ที่ 1.4 คะแนนการประเมินตนเองได้ 2.92 คะแนน ตัวบ่งชี้ที่ 1.5 คะแนนการประเมินตนเองได้ 4 คะแนน ตัวบ่งชี้ที่ 1.6 คะแนนการประเมินตนเองได้ 3 คะแนน ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 คะแนนการประเมินตนเองได้ 3 คะแนน ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 คะแนนการประเมินตนเองได้ 2 คะแนน ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 คะแนนการประเมินตนเองได้ 3 คะแนน ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 คะแนนการประเมินตนเองได้ 3 คะแนน ตัวบ่งชี้ที่ Srivijaya 2.3 คะแนนการประเมินตนเองได้ 2 คะแนน ตัวบ่งชี้ที่ Srivijaya 2.5 คะแนนการประเมินตนเองได้ 0 คะแนน ตัวบ่งชี้ที่ Srivijaya 3.1

คะแนนการประเมินตนเองได้ 3 คะแนน หัวข้อที่ Srivijaya 4.1 คะแนนการประเมินตนเองได้ 3
คะแนน ตามลำดับ

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การศึกษาถึงความต้องการและศักยภาพในการเปิดหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต(ต่อเนื่อง) คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและสำรวจถึงความต้องการและศักยภาพในการเปิดหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต(ต่อเนื่อง) คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ประเด็นต่าง ๆ ที่ได้นำเสนอซึ่งสามารถอธิบายได้ดังนี้

- 5.1 สรุปผลการดำเนินงาน
- 5.2 อภิปรายผล
- 5.3 ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการดำเนินงาน

กลุ่มตัวอย่างที่นำมาศึกษาในครั้งนี้ เป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ทางด้านบริหารธุรกิจและสาขาอื่นที่เกี่ยวข้อง ในกลุ่มภาคใต้จำนวน 1,134 ราย โดยการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการจัดทำวิจัยในครั้งนี้ ทางคณะผู้วิจัยได้ทำการสร้างและพัฒนาแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการศึกษาค้นคว้าเอกสารที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งเป็น 4 ส่วน คือส่วนที่ 1 คือข้อมูลชีวประวัติของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนที่ 2 คือข้อมูลหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตที่เปิดสอนในระดับปริญญาตรี ส่วนที่ 3 คือความคาดหวังของผู้ตอบแบบสอบถามต่อการจัดการศึกษาในหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต 2 ปี ต่อเนื่อง และส่วนที่ 4 คือข้อเสนอแนะ และรายงานประจำปีงานประกันคุณภาพตนเองของคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

ความต้องการและศักยภาพในการเปิดหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต(ต่อเนื่อง) คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สามารถสรุปผลได้ดังนี้

5.1.1 ผลการประเมินแบบสอบถามเพื่อสำรวจความต้องการของผู้ที่ประสงค์จะเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต(ต่อเนื่อง) คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

- ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 843 คน คิดเป็นร้อยละ 74.30 และเพศชายจำนวน 291 คน คิดเป็นร้อยละ 25.70 โดยมาจากสถานศึกษาเดิมที่เป็นรัฐบาลจำนวน 575 คน คิดเป็นร้อยละ 50.70 และเอกชนจำนวน 559 คน คิดเป็นร้อยละ 49.30 ที่กำลังศึกษาอยู่ในปัจจุบันที่เป็นสาขาการบัญชีจำนวน 468 คน คิดเป็นร้อยละ 41.30 สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ/เทคโนโลยีสารสนเทศจำนวน 273 คน คิดเป็นร้อยละ 24.10 สาขาการขาย/ตลาดจำนวน 245 คน คิดเป็นร้อยละ 21.60 สาขาการจัดการทรัพยากรมนุษย์จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 7.40 สาขาธุรกิจค้าปลีกจำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 4.50 และสาขาภาษาต่างประเทศธุรกิจจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 1.10 ตามลำดับ ภูมิถิ่นส่วนใหญ่มาจากสงขลาจำนวน 535 คน คิดเป็นร้อยละ 47.20 พัทลุงจำนวน 153 คน คิดเป็นร้อยละ 13.50 นครศรีธรรมราชจำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 11.50 สุราษฎร์ธานีจำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 10.50 สตูล ยะลา นราธิวาส แต่ละจังหวัดจำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 2.40 และปัตตานีจำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 2.30 ตามลำดับ ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามมีความประสงค์จะศึกษาต่อในสาขาการบัญชีจำนวน 270 คน คิดเป็นร้อยละ 23.80 สาขาระบบสารสนเทศจำนวน 228 คน คิดเป็นร้อยละ 20.10 สาขาการจัดการทั่วไปจำนวน 214 คน คิดเป็นร้อยละ 18.90 สาขาการตลาดจำนวน 209 คน คิดเป็นร้อยละ 18.40 สาขาการจัดการสำนักงานอิเล็กทรอนิกส์จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 7.50 สาขาการจัดการทรัพยากรมนุษย์จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 7.40 สาขาการจัดการอุตสาหกรรมจำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 2.90 และสาขาการเงินจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 1.00 ตามลำดับ โดยส่วนใหญ่มีความประสงค์จะศึกษาต่อในภาคปกติจำนวน 883 คน คิดเป็นร้อยละ 77.90 ภาคสมทบจำนวน 251 คน คิดเป็นร้อยละ 22.10 และให้ลำดับความสำคัญของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้เรียนที่มีความประสงค์จะศึกษาต่อในหลักสูตรฯ ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตรเป็นลำดับที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 44.20 ด้านสถาบันฯ เป็นที่ยอมรับของสังคม คิดเป็นร้อยละ 37.80 ด้านมีหลักสูตรที่ต้องการจะศึกษาต่อที่หลากหลาย ตรงกับความต้องการของผู้เรียน คิดเป็นร้อยละ 30.20 ด้านมีคณาจารย์ที่มีคุณวุฒิ จรรยาบรรณ ที่เหมาะสมสำหรับการเป็นผู้สอน คิดเป็นร้อยละ 29.10 ด้านมีทุนการศึกษาทั้งที่ให้เปล่าและทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 28.80 และสถานที่ตั้งของคณะบริหารธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 22.0 ตามลำดับ ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามให้ระดับความคาดหวังในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.11$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่ามีความคาดหวังอยู่ที่ระดับมากทุกด้านเรียงตามลำดับ คือ ด้านภายหลังสำเร็จการศึกษา ($\bar{X} = 4.20$) ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.12$) ด้านหลักสูตร ($\bar{X} = 4.11$) ด้านผู้สอน ($\bar{X} = 4.07$) และด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.06$) ตามลำดับ

- การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของเพศ ของผู้ตอบแบบสอบถาม กับความต้องการในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรฯ โดยภาพรวมพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเพศชายมี

ความคาดหวังอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.19$) และเพศหญิงมีความคาดหวังในระดับมากเช่นกัน ($\bar{X} = 4.09$) ตามลำดับ จากการทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ t-test เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยโดยตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ที่มีคำตอบ 2 กลุ่มคือเพศชายและเพศหญิง พบว่าได้ค่า (t) เท่ากับ 3.612 และค่า (Sig.) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่าชีวปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ เพศที่ต่างกันของผู้ตอบแบบสอบถาม มีระดับความคาดหวังต่อความต้องการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรฯ โดยภาพรวม ที่แตกต่างกัน

- การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของสถานศึกษา ของผู้ตอบแบบสอบถามกับความต้องการในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรฯ โดยภาพรวม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมาจากสถานศึกษาของเอกชนมีความคาดหวังอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.15$) และสถานศึกษารัฐบาลมีความคาดหวังในระดับมากเช่นกัน ($\bar{X} = 4.08$) ตามลำดับ จากการทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ t-test เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยโดยตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ที่มีคำตอบ 2 กลุ่มคือสถานศึกษารัฐบาลและเอกชน พบว่าได้ค่า (t) เท่ากับ -2.429 และค่า (Sig.) เท่ากับ .015 ซึ่งน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่าชีวปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ สถานศึกษาที่ต่างกันของผู้ตอบแบบสอบถาม มีระดับความคาดหวังต่อความต้องการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรฯ โดยภาพรวม ที่แตกต่างกัน

- การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของสถานศึกษา ของผู้ตอบแบบสอบถามกับความต้องการในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรฯ โดยภาพรวม ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคาดหวังโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.11$) โดย สาขาธุรกิจค้าปลีกมีความคาดหวังในระดับมาก ($\bar{X} = 4.22$) สาขาการบัญชีมีความคาดหวังในระดับมาก ($\bar{X} = 4.12$) สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ/เทคโนโลยีสารสนเทศมีความคาดหวังในระดับมาก ($\bar{X} = 4.12$) สาขาการขาย/ตลาดมีความคาดหวังในระดับมาก ($\bar{X} = 4.08$) สาขาการจัดการทรัพยากรมนุษย์มีความคาดหวังในระดับมาก ($\bar{X} = 4.08$) สาขาภาษาต่างประเทศธุรกิจ มีความคาดหวังในระดับมาก ($\bar{X} = 4.02$) ตามลำดับ จากการทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ f-test (One Way Analysis of Variance) เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยโดยตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ที่มีคำตอบมากกว่า 2 กลุ่มคือ สาขา พบว่าได้ค่า (f) เท่ากับ 1.178 และค่า (Sig.) เท่ากับ .318 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่าชีวปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ สาขาที่ต่างกันของผู้ตอบแบบสอบถาม มีระดับความคาดหวังต่อความต้องการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรฯ โดยภาพรวม ที่ไม่แตกต่างกัน

- การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของภูมิสำเนาของผู้ตอบแบบสอบถามกับความต้องการในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรฯ โดยภาพรวม ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนใหญ่มีความคาดหวังโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.11$) โดย ภูมิลำเนาจากสตูลมีความคาดหวังในระดับมาก ($\bar{X} = 4.40$) สุราษฎร์ธานีมีความคาดหวังในระดับมาก ($\bar{X} = 4.24$) ยะลาที่มีความคาดหวังในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.23$) ตรังมีความคาดหวังในระดับมาก ($\bar{X} = 4.14$) สงขลามีความคาดหวังในระดับมาก ($\bar{X} = 4.13$) นราธิวาสมีความคาดหวังในระดับมาก ($\bar{X} = 4.08$) ปัตตานีมีความคาดหวังในระดับมาก ($\bar{X} = 4.05$) นครศรีธรรมราชมีความคาดหวังในระดับมาก ($\bar{X} = 4.02$) และพัทลุงมีความคาดหวังในระดับมาก ($\bar{X} = 3.99$) ตามลำดับ จากการทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ f-test (One Way Analysis of Variance) เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยโดยตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ที่มีค่าตอบมากกว่า 2 กลุ่มคือ ภูมิลำเนา พบว่าค่า (f) เท่ากับ 5.462 และค่า (Sig.) เท่ากับ .002 ซึ่งน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่าภูมิลำเนาที่ต่างกันของผู้ตอบแบบสอบถาม มีระดับความคาดหวังต่อความต้องการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรฯ โดยภาพรวม ที่แตกต่างกัน

5.1.2 สรุปผลการประเมินตามองค์ประกอบคุณภาพ

คณะบริหารธุรกิจ มีการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาตามระบบการประกันคุณภาพการศึกษา โดยได้มีการดำเนินงานระหว่างวันที่ 1 สิงหาคม 2558 ถึงวันที่ 31 กรกฎาคม 2559 การประเมินระดับคณะ มีการประเมินองค์ประกอบจำนวน 5 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบที่ 1 การผลิตบัณฑิต องค์ประกอบที่ 2 การวิจัย องค์ประกอบที่ 3 การบริการวิชาการ องค์ประกอบที่ 4 การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม องค์ประกอบที่ 5 การบริหารจัดการ และเพิ่มองค์ประกอบ Srivijaya

ผลการประเมินในภาพรวมทั้ง 5 องค์ประกอบ พบว่า คณะบริหารธุรกิจ ได้คะแนนเฉลี่ยที่ 2.90 อยู่ในระดับพอใช้ โดยด้านปัจจัยนำเข้า (Input) มีค่าคะแนนเฉลี่ยที่ 1.98 อยู่ในระดับต้องปรับปรุง ด้านกระบวนการ (Process) มีค่าคะแนนเฉลี่ยที่ 3.29 อยู่ในระดับคุณภาพพอใช้ ด้านผลผลิต (Output) มีค่าคะแนนเฉลี่ยที่ 3.38 อยู่ในระดับพอใช้ และ องค์ประกอบ Srivijaya ด้านกระบวนการ (Process) มีค่าคะแนนเฉลี่ยที่ 3.25 อยู่ในระดับคุณภาพพอใช้ ด้านผลผลิต (Output) มีค่าคะแนนเฉลี่ยที่ 3.10 อยู่ในระดับพอใช้ โดยมีค่าคะแนนในแต่ละองค์ประกอบ ดังนี้

5.1.2.1 องค์ประกอบที่ 1 : การผลิตบัณฑิตผลการประเมิน ระดับพอใช้

ผลการประเมินองค์ประกอบที่ 1 มีจำนวนตัวบ่งชี้จำนวน 6 ตัว ได้คะแนนเฉลี่ยที่ 2.36 อยู่ในระดับต้องปรับปรุง พิจารณาแยกรายตัวบ่งชี้ พบว่า ตัวบ่งชี้ 1.1 ผลการบริหารจัดการหลักสูตรโดยรวม ผลการประเมินได้คะแนนเฉลี่ย 2.90 อยู่ในระดับพอใช้ ตัวบ่งชี้ 1.2 อาจารย์ประจำคณะที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก ได้คะแนนที่ 1.32 อยู่ในระดับต้องปรับปรุงเร่งด่วน ตัวบ่งชี้ 1.3 อาจารย์ประจำคณะที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ ได้คะแนนที่ 2.92 อยู่ในระดับพอใช้ ตัวบ่งชี้ 1.4

จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าต่อจำนวนอาจารย์ประจำ ได้คะแนนที่ 0.00 อยู่ในระดับต้องปรับปรุงเร่งด่วน ตัวบ่งชี้ 1.5 การบริการนักศึกษาระดับปริญญาตรี ได้คะแนนที่ 4:00 อยู่ในระดับดี ตัวบ่งชี้ 1.6 กิจกรรมนักศึกษาระดับปริญญาตรี ได้คะแนนที่ 3.00 อยู่ในระดับพอใช้

5.1.2.2 องค์ประกอบที่ 2 : การวิจัย ผลการประเมิน ระดับดี

ผลการประเมินองค์ประกอบที่ 2 มีจำนวนตัวบ่งชี้จำนวน 3 ตัว ได้คะแนนเฉลี่ยที่ 4.17 อยู่ในระดับดี พิจารณาแยกรายตัวบ่งชี้ พบว่า ตัวบ่งชี้ 2.1 ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ ผลการประเมินได้คะแนน 5.00 อยู่ในระดับดีมาก ตัวบ่งชี้ 2.2 เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ ได้คะแนนที่ 3.66 อยู่ในระดับดี ตัวบ่งชี้ 2.3 ผลงานวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย ได้คะแนนที่ 3.85 อยู่ในระดับดี

5.1.2.3 องค์ประกอบที่ 3 : การบริการวิชาการผลการประเมิน ระดับดีมาก

ผลการประเมินองค์ประกอบที่ 3 มีจำนวนตัวบ่งชี้จำนวน 1 ตัว ได้คะแนนเฉลี่ยที่ 3.00 อยู่ในระดับดีมาก พิจารณาแยกรายตัวบ่งชี้ พบว่า ตัวบ่งชี้ 3.1 การบริการวิชาการแก่สังคม ผลการประเมินได้คะแนน 3.00 อยู่ในระดับพอใช้

5.1.2.4 องค์ประกอบที่ 4 : การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ผลการประเมิน ระดับดีมาก

ผลการประเมินองค์ประกอบที่ 4 มีจำนวนตัวบ่งชี้จำนวน 1 ตัว ได้คะแนนเฉลี่ยที่ 2.00 อยู่ในระดับดีมาก พิจารณาแยกรายตัวบ่งชี้ พบว่า ตัวบ่งชี้ 4.1 ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ผลการประเมินได้คะแนน 2.00 อยู่ในระดับต้องปรับปรุง

5.1.2.5 องค์ประกอบที่ 5 : การบริหารจัดการผลการประเมิน ระดับดี

ผลการประเมินองค์ประกอบที่ 5 มีจำนวนตัวบ่งชี้จำนวน 2 ตัว ได้คะแนนเฉลี่ยที่ 3.00 อยู่ในระดับพอใช้ พิจารณาแยกรายตัวบ่งชี้ พบว่า ตัวบ่งชี้ 5.1 การบริหารของคณะเพื่อการกำกับ ติดตามผลลัพธ์ตามพันธกิจ กลุ่มสถาบันและเอกลักษณ์ของคณะ ผลการประเมินได้คะแนน 3.00 อยู่ในระดับพอใช้ ตัวบ่งชี้ 5.2 ระบบการประกันคุณภาพหลักสูตร ได้คะแนนที่ 3.00 อยู่ในระดับพอใช้

5.1.2.6 องค์ประกอบ Srivijaya ผลการประเมิน ระดับดี

ผลการประเมินองค์ประกอบ Srivijaya มี 4 องค์ประกอบ จำนวนตัวบ่งชี้จำนวน 11 ตัว ได้คะแนนเฉลี่ยที่ 3.21 อยู่ในระดับดี พิจารณาแยกรายตัวบ่งชี้ พบว่า องค์ประกอบ Srivijaya 1 กิจกรรม 5 ส จำนวนตัวบ่งชี้จำนวน 1 ตัว ผลการประเมินได้คะแนน 5.00 อยู่ในระดับดีมาก องค์ประกอบ Srivijaya 2 อัตลักษณ์ มทร.ศรีวิชัย จำนวนตัวบ่งชี้จำนวน 5 ตัว ผลการประเมินได้คะแนน 2.06 อยู่ในระดับต้องปรับปรุง องค์ประกอบ Srivijaya 3 คุณภาพของหน่วยงานสนับสนุน จำนวนตัวบ่งชี้จำนวน 3 ตัว ผลการประเมินได้คะแนน 4.00 อยู่ในระดับดี องค์ประกอบ

Srivijaya 4 สถานศึกษา 3 ดี (3D) (นโยบายรัฐ) จำนวนตัวบ่งชี้จำนวน 2 ตัว ผลการประเมินได้คะแนน 4.00 อยู่ในระดับดี

5.2 อภิปรายผล

สมมติฐานของงานวิจัยครั้งนี้คือ ลักษณะชีวปัจจัยที่แตกต่างกันของผู้สนใจเข้าศึกษาต่อ มีผลต่อความต้องการในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต(ต่อเนื่อง) แตกต่างกันไป ซึ่งเมื่อทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ t-test เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยโดยตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ที่มีค่าตอบ 2 กลุ่มได้แก่ เพศมีระดับความคาดหวังต่อความต้องการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรฯ โดยภาพรวมที่แตกต่างกัน สถานศึกษาที่ต่างกันของผู้ตอบแบบสอบถาม มีระดับความคาดหวังต่อความต้องการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรฯ โดยภาพรวม ที่แตกต่างกัน

เมื่อทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ f-test (One Way Analysis of Variance) เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยโดยตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ที่มีค่าตอบมากกว่า 2 กลุ่มคือ พบว่าสาขาที่ต่างกันของผู้ตอบแบบสอบถาม มีระดับความคาดหวังต่อความต้องการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรฯ โดยภาพรวม ที่ไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อเปรียบเทียบกับภูมิภาคกลับพบว่า มีระดับความคาดหวังต่อความต้องการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรฯ โดยภาพรวม ที่แตกต่างกัน

สำหรับผลการประเมินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของคณะบริหารธุรกิจมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย แสดงให้เห็นถึงศักยภาพในการดำเนินงานเกี่ยวกับการหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (ต่อเนื่อง) พบว่าอยู่ในระดับพอใช้

5.3 ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

5.3.1 ควรมีการร่วมมือกับหน่วยงาน หรือบุคคลภายนอกที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของหลักสูตรเพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาหลักสูตรที่สอดคล้องกับสถานประกอบการ แนวโน้มของตลาดในอนาคต รวมถึงกลยุทธ์ทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และนานาชาติ

5.3.2 ควรมีการจัดทำรายงานวิจัยเกี่ยวกับงานประกันคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง เพื่อประเมินถึงการพัฒนาที่ยั่งยืน

บรรณานุกรม

- [1] กลไกขับเคลื่อนการศึกษา...ก้าวสู่ประชาคมอาเซียน 2 มีนาคม 2553. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: <http://social.obec.go.th/node/81> [สืบค้นเมื่อ 20 กุมภาพันธ์ 2556]
- [2] อาชีวศึกษาเปิดหลักสูตรปริญญาตรีต่อเนื่อง 4 ธันวาคม 2555. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: <http://www.dek-d.com/content/education/30517/อาชีวะได้เฮ-เตรียมเปิดป.ตรี-ต่อเนื่อง-2-ปีจบ.php> [สืบค้นเมื่อ 20 กุมภาพันธ์ 2556]
- [3] พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก http://lms.thaicyberu.go.th/officialtcu/main/advcourse/presentstu/course/ww521/joemsiit/joemsiit-web1/ChildCent/Child_Center2.htm สืบค้นเมื่อ 20 พฤศจิกายน 2557.
- [4] ทฤษฎีความต้องการลำดับขั้น (Connectivism) [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก <https://www.gotoknow.org/posts/629839> สืบค้นเมื่อ 6 ธันวาคม 2556.
- [5] การประกันคุณภาพภายใน [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก <http://www.mua.go.th/manual2557> สืบค้นเมื่อ 29 สิงหาคม 2559.
- [6] คณะบริหารธุรกิจ. “รายงานการประเมินตนเอง (Self - Assessment Report : SAR)”. งานประกันคุณภาพ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ปีการศึกษา 2558.
- [7] พงษ์จันทร์ คล้ายอุดม “การศึกษาความต้องการแรงงานระดับอุดมศึกษาในแหล่งงานของภาคใต้”. รายงานวิจัย สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี. 2549.
- [8] การศึกษาความต้องการศึกษาต่อของผู้สำเร็จการศึกษา [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก research.mol.go.th/rsdat/Data/doc/JBTJA50.doc สืบค้นเมื่อ 2 สิงหาคม 2559.

ประวัติผู้วิจัย (หัวหน้าโครงการ)

1. ชื่อ - นามสกุล (ภาษาไทย) นายธีภากรณ์ นฤมาณลินี
(ภาษาอังกฤษ) Mr.Theepakorn Naruemanhalinee
2. เลขหมายบัตรประจำตัวประชาชน 3909800934690
3. ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์
4. หน่วยงานและสถานที่อยู่ สาขาระบบสารสนเทศ
คณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
1 ถนนราชดำเนินนอก ตำบลบ่อยาง
อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา 90000
โทรศัพท์ 074-317176 โทรสาร 074-317177
theepakorn.n@rmutsv.ac.th
5. ประวัติการศึกษา

ปริญญาตรี	วิทยาศาสตรบัณฑิต (เทคโนโลยีสารสนเทศ) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี 2543
ปริญญาโท	วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (การจัดการเทคโนโลยี สารสนเทศ) มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ 2553

ประวัติผู้วิจัย (ผู้ร่วมวิจัย)

1. ชื่อ - นามสกุล (ภาษาไทย) นางสาวรัตนา พัฒนา
(ภาษาอังกฤษ) Miss. Rattana Pattano
2. เลขหมายบัตรประจำตัวประชาชน 3901100201188
3. ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์ระดับ 7
4. หน่วยงานและสถานที่อยู่ สาขาระบบสารสนเทศ
คณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
1 ถนนราชดำเนินนอก ตำบลบ่อยาง
อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา 90000
โทรศัพท์ 074-317176 โทรสาร 074-317177
rattana.p@rmutsv.ac.th
5. ประวัติการศึกษา

ปริญญาตรี	บริหารธุรกิจบัณฑิต (บธ.บ.) คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา 2527
ปริญญาโท	บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (บธ.ม.) มหาวิทยาลัยรามคำแหง 2544